

நிவேதியி

பால்நிலைக் கற்கை நெறிச் சுர்சிகை

இதழ் 16, 2014-2015

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

நோக்கங்களும் குறிக்கோள்களும்

பெண்கள் கற்கை நெறியை அடித்தளமாகக் கொண்ட நிவேதினி எனும் இச் சஞ்சிகை சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அதன் பால்நிலை அடிப்படைகளை மையமாகக் கொண்டு ஒரு பூரணத்துவ வெளிப்பாடுகளை உள்ளடக்கியது. ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பல்துறை கற்கை நெறிக்கோட்பாடுகளையும் கொண்டுள்ள இதன் கட்டுரைகள் அநேகமாக சமூகத்தில் நிலவும் பெரும்போக்கு கருத்தியல்களையும் கட்டளைகளையும் கேள்விக்கு உள்ளாக்குவதாக அமையும். அரசியல், சமூக கருதுகோள்களை விளக்கும் அதே நேரம் அவற்றை எதிர்த்தும் விளக்கங்களை முன்வைக்கும். கீழ்கண்ட விடயங்கள் கட்டுரைப் பொருளாக அமையலாம்.

பால் நிலையை அடித்தளமாகக் கொண்ட

1. தற்காலத்தைய அறிவு நிலைகள்
2. பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் அவற்றின் கொள்கைகள், நியமங்கள், ஒழுக்க முறைகள்
3. ஊடகம், தொழில்நுட்பம் போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் பிரதி மாற்றங்களும்
4. சமூகத்தில் சமூகத்தால் ஓரங்கப்பட்ட குழுக்கள் பற்றிய விசாரணை.

இச் சஞ்சிகை; ஆழ்நிலையில் எடுத்தாளும் பல்துறை கற்கை நெறி களை உள்ளடக்கி, கட்டுரைகள் மூலம் விடயங்களை அலசி ஆராய்மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. புத்தக விமர்சனங்கள், கருத்தரங்குகள், திரைப்பட விமர்சனங்கள் போன்றவையும் இச்சஞ்சிகையின் ஒரு பாகமாக அமையும்.

நிவேதியி

பால்நிலைக் கற்கை நெறிச் சுஞ்சிகை

இதழ் 16, 2014 -2015

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்
இலங்கை

அனுசரணை
India Sri Lanka Foundation

නිවදීමෙනි

කාලීන උග්‍රහ කාරුණික ක්‍රියාවලි

වැට්ටො - 2012 වර්ෂය

6

Title : Nivedini

Edited by : Selvy Thiruchandran

No of pages : 135

Published by : Women's Education and Research Centre

58, Dharmarama Road, Colombo- 06,

Sri Lanka. 00600

Telephone:

Line 1: +94-11-2595296

Line 2: +94-11-2590985

Line 3: +94-11-2596826

Printed by : Kumaran Press (Pvt) Ltd.

39, 36th Lane, Colombo -6

Tel. - 0112 364550

E.mail: kumbhlk@gmail.com

ISSN : 1391-0027

முனு ரயிரிசூ
 ஸ்ராவிஸ்ரை ரினக்விளக்டி
 மறைந்த ஏறுத்தாளர்
 ராஜம் கிருஷ்ணன்
 சிறப்பிதழ்
 கல்லூரியில் இருக்கிற
 எனு ராம்ராம
 கிருஷ்ணப்பி ஸ்ரா
 யால்ராமப்பி ராம்ரா

பிரதம ஆசிரியர்

செல்வி திடுஷ்சந்திரன்

ஆசிரியர் குழு

தேவகெளரி சுரோந்திரன்

மகேஸ்வரி வைரமுத்து

நீலா தயாபரன்

ஆனந்தி சண்முகசுந்தரம்

வசந்தி தயாபரன்

லற்னா ஹக்

வ.மகேஸ்வரன்

எஸ்.யோகராஜா

நதீரா மரியசுந்தனம்

பதிப்பிற்கு உதவி

ஹம்சகெளரி சிவஜோதி

இவ்விதமில்....

நுழைவாயில்

பகுதி - I

1. ராஜம் கிருஷ்ணன்: ஒரு மகத்தான பெண் ஆளுமை
- வறீனா 1
2. ராஜம் கிருஷ்ணனின் படைப்பிலக்கிய ஆற்றலும்,
பெண்நிலைவாத சிந்தனைப் பரவலுக்கு அவரது
இலக்கியப் பங்களிப்பும்
- சந்திரசேகரன் சசிதரன் 19
3. ராஜம் கிருஷ்ணனின் தீவிர சமூகப் பிரக்ஞாயும்
அவரது உன்னத எழுத்தாளுமையும்
- வசந்தி தயாபரன் 29
4. உரக்க ஒலித்த பெண் குரல்
- C.S. லக்ஷ்மி (அம்பை) 37

பகுதி - II

1. பொது வெளியில் பெண் எழுத்தும்,
சில சவால்களும்
- எம்.எஸ். தேவகெளரி 45
2. “பெண்மை”யின் கட்டமைப்பும் அதன் நீட்சியான
ஆண்மையின் அனுகூல அதிகார ஆட்சியும்:
ஒரு உளவியல் நோக்கு
- செல்வி திருச்சந்திரன் 49
3. சங்ககால ஒளவையார் பாடல்கள்: ஒரு பன்முக நோக்கு
- நதிரா மரியசந்தனம் 59

4.	மார்க்கியமும் பெண்ணியமும் மூலம்	80
	- நிரஞ்சினி	
5.	பெண்கள் மீதான வன்முறைகளும் அதனை ஒழிப்பதற்கான வழிகளும்: ஒரு சமூகவியல் நோக்கு	87
	- பசீரதி மேஷேஸ்	I - திருப்
6.	குறமகஞ்சனான நேர்காணல் மூலமாக குடும்பங்களுக்கு வழா 99	
		பாக்டீரியா -
71	யாழில் பக்கமிலிப்பை நிரிச்சனங்களுக்கு வழா 8	
	குருவை குக்குஞ்சைப் பாக்கங்களுக்கு தொழிற்சாலைப்படி முப்பிள்ளைப் பாக்கங்களுக்கு ஸ்டாக்கிட் ஸ்டாக்வீரர்களுக்கு -	
72	யாழிலாக்கபி பக்கா ராமேஷ் நிரிச்சனங்களுக்கு வழா 8	
	யாவைக்குருத்தும் துவங்க குருவை க்காபாயாக இருக்கும் -	
73	ஏற்கு நாபெலி குத்திடு காா.ஏ. (பாக்மீ) முதல்மீ 2.0 -	
		II - திருப்
74	யாகங்குருா நாபெலி குபிரிவெலி குபாபி 1	
	யாகங்காங்கா கீலி ரியால்கீலி மீலீ -	
75	யாயகிப்பீ ஜெத் முப்பகுட்டை கீரி "யாகங்கபி" 8	
	யுமிக்கு ராக்கிட் கெத்துக் காலியங்காங்கு கும்பாலி குயிவாக்கு குடும்பத்தின் கீர்க்கு -	
76	குக்குவி குருங்காரு காக்கந்தாப் ராபாக்காங்கு காக்கந்தாப் பாக்கங்காலியா காக்கு -	

அம்பையைப் போல நானும் ராஜம் கிருஷ்ணனுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை வைத்திருந்தேன். இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களால் 1986 இல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாரதி விழாவிற்கு சிறப்பு விருந்தினராக ராஜம் கிருஷ்ணன் வந்திருந்தார். அவருடன் நடந்த கருத்து பரிமாற்றங்கள் இன்றும் என் மனதில் பசுமையாக நினைவிற்கு வருகின்றன. சமத்துவக் கோட்பாட்டுடன் பெண் சமத்துவத்தையும் இணைத்து மிகவும் ஆவேசமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் தன் கருத்துக்களை முன்வைத்தார். பேசும் பொழுது எப்பொழுதும் அவரின் குரலில் ஒரு தீவிரத் தன்மையும் ஆவேசமும் கோபமும் தொனிக்கும். சென்னையில் அவருடன் தங்கிய நாட்களில் இன்னும் சில விடயங்களாக அவரின் நாவல்களின் கருப் பொருளாக அமைந்தவற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். பெண் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் பெண்களாக இருப்பதனால், அடையும் பிரத்தியேக வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், அவர்கள் உடலாலும்

தொழிலாலும் சுரண்டப்படுவதையும், தன் ஆய்வின் மூலம் கண்ட வற்றையும் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

அவரது கருத்தியல்கள் என்னைக் கவர்ந்தன. அவருக்கு என்று எம்மால் முன்னெடுக்கப்படும் இச்சிறப்பிதழில் அவரைப் பற்றியும் கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. அவரது ஞாபகார்த்தமாக அவரை மனதில் வைத்து நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரையை இவ்விதழில் இணைத்துள்ளேன். அம்பையுடைய கட்டுரை பல விடயங்களை ஒரு வரலாற்று ரீதியில் கூறுகிறது. எமக்குத் தெரியாத பல சுவாரஷ்ய தகவல்கள் அவரது கட்டுரையில் உள்ளன. அவருங்கூட என்னைப் போல ராஜம் கிருஷ்ணனின் உத்வேகத்தையும் ஈடுபாட்டையும் இனங்கண்டுள்ளார். Personal is Political (ஒருவருக்கு சொந்தமான அனுபவங்கள் எல்லாமே அரசியற்பாற்பட்டவையே) என்பதற்கு இனங்க அவரைப் பற்றியும் அவருடன் தனக்கேற்பட்ட தொடர்புகள் சம்பாஷணைகள் போன்றவற்றையும் தனக்கே உரித்தான் அழகு நடையில் எடுத்துக் கூறியது ரசிக்கத்தக்கவை. தொண்ணாறு வயதை எட்டிய காலப்பகுதியிலும் எழுத இன்னும் நிறைய இருக்கிறது என்று ராஜம் கிருஷ்ணன் கூறியதை அம்பை எங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

வசந்தியும் அவரின் கோபத்தை இனங்கண்டுள்ளமை எங்களுக்கு ராஜம் கிருஷ்ணனின் பிம்பம் எப்படி தோற்றமளித்தது என்பதை கூறுகிறது. ராஜம் கிருஷ்ணன் பெற்ற விருதுகள், அவர் எழுதிய நூல்கள் போன்ற வற்றின் ஊடாக ராஜம் கிருஷ்ணனின் சமூகப் பிரக்ஞஞையையும் உன்னத எழுத்தாளுமையையும் வசந்தி சிலாகித்து பேசியுள்ளது அவரது கட்டுரையின் சிறப்பம்சம்.

லற்னா ஒரு நீண்ட கட்டுரையை எமக்களித்து புலமை நிலையில் ராஜம் கிருஷ்ணன் பெரும் அடையாளமாக இருப்பது மிகச் சிறந்த நாவலாசிரியராக என்று கூறி அக்கற்றை நியாயப்படுத்துகிறார். விளிம்பு நிலைமாந்தர் கதைப் பொருளாக அமைதல், கள ஆய்வினாடிப்படையில் இலக்கியம் படைத்த முன்னோடி தமிழ் நாவலாசியர் என்று பல நிலைகளில் அவரது ஆய்வு தொடர்கிறது. லற்னாவின் கட்டுரையில் அமைந்த பகுதி ஒன்று என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. சர்வதேசிய ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட முக்கிய பெண்டிலைவாதிகளான குமாரி ஜயவர்தனா, Simon De Beauvoir போன்றோருடன் ஒப்பீட்டளவில் எப்படி ராஜம் கிருஷ்ணனின்

கருத்தியல்கள் ஒன்றினைந்து பரிமளிக்கின்றன என்பதை கூறியது அவரது கட்டுரையின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

இவ்விதமில்லை இரண்டாம் பகுதியாக சில கட்டுரைகளை இணைத் துள்ளோம். ராஜம் கிருஷ்ணனுக்கு பெருமை தேடித் தரும் வகையில் அவரது கோட்பாட்டு தளத்தில் உருவான கட்டுரைகளை தேர்ந்தெடுத்து இப்பகுதியில் இணைத்துள்ளோம்.

வெகுஜன ஊடகத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட தேவகெளரி பல அனுபவங்களை பெற்று சவால்களை ஏற்றுக்கொண்டவர். பெண் எழுத்து எதிர் கொண்ட சவால்களை பெண்மொழி என்ற எழுத்தாக்கம் எப்படி வழக்குக்கு வந்தது, ஆண்கள் அதை எப்படி விமர்சித்தார்கள் என்பது அவரது கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களும் எழுத்துக் களை மலினமாக்க எத்தனைக்கும் பிரபல ஆண் எழுத்தாளர்களை அவர் இந்த கட்டுரையில் சாடுகிறார். குடும்பம், சமூகம், பண்பாடு, மரபுகள், வழக்குகள் போன்றவற்றை விமர்சனம் செய்யும் பெண் எழுத்தாளர்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட எழுத்து மரபையும் உடைக்கிறார்கள் என்பது இவரது வாதம்.

நீரா மரியசந்தனம் சங்ககால ஒளவையாரை ஒரு பன்முக நோக்கில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். பெண்மொழி, பெண் உடல், பெண் உணர்வு போன்ற பெண் மைய கருத்தாடலை முன்னிடுத்து அவற்றின் ஊடாக தோற்றும் பெறும் படிமங்களையும் பெண் மைய சமூக உறவுகளின் ஊடாக வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கும் முயற்சி சிலாகிக்கப்பட வேண்டியது. அவருடைய கருத்தாடல்களை நாம் அணுகும்போது தாய்மை, பெண்மைய மன உணர்ச்சி, குடும்பம், சமூகம், அரசியல் போன்ற தளங்களில் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நிரஞ்சினியின் “மார்க்ஸியமும் பெண்ணியமும்” என்ற கட்டுரை பெண்ணிலைவாத கருத்தாடல்களில் “மார்க்ஸியமும் பெண்ணியமும்” என்ற கருப்பொருளில் தோற்றும் பெறும் முதல் முயற்சியாக இருக்கலாம். மார்க்ஸியத்திற்கும் பெண்ணிலைவாதத்திற்கும் முடிச்சு போட்டவர்கள் பல வாத பிரதிவாதங்களை எழுப்பி பல எதிர்வினைகளையும் எதிர் கொண்டனர். மார்க்ஸியத்திற்கும் பெண்ணிலைவாதத்திற்கும் அடிக் கருத்தாக சிலவற்றை நாம் இனங் காணலாம். அவை ஒடுக்குதல், பாரபட்சம், வன்முறை, மேலாதிக்கம், சுரண்டல் போன்றன. அதனால் இம்

முடிச்சு பிரதான தளங்களை தெளிவாக்குகிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்திலையில் இக் கட்டுரை வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகள் கட்டடவிழக்கப் பட்டுள்ள இக்கால கட்டத்தில் பகீரதி அதனை ஒழிப்பதற்கு வைத்த வழிமுறைகள் எந்த அளவுக்கு பயன்டையுமோ வெற்றியடையுமோ என்பது கேள்விக்கு உள்ளாகி இருந்தாலும் வன்முறையின் வகைகளும் அதன் சமூகவியல் நோக்கையும் அவர் எடுத்தாண்ட விதம் மக்களின் மனதில் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

கன்டாவில் தாய்வீடு என்ற இதழில் வெளிவந்த நேர்காணல் ஒன்று எமது கவனத்தை ஈர்த்தது. பழம் பெரும் பெண்ணிலைவாதியான குறமகளின் நேர்காணலை மறுபிரசரம் செய்வதில் நிவேதினி பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறது. குறமகள் அவர்கள் எழுத்தாளரராகவும், செயற் பாட்டாளராகவும் திகழ்ந்து அவரது அனுபவங்களை இந் நேர்காணலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதில் ஒரு வரலாற்று ஆவணத் தன்மையும் அடங்கியுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நேர்காணல் வெளியிட அனுமதி அளித்த குறமகள் அவர்களுக்கும் தாய்வீடு ஆசிரியருக்கும் எமது நன்றிகள்.

“பிரதிவிடி தோவதாயும் ராஜம் கிருஷ்ணன் ஒரு மகத்தான பெண் ஆளுமை

நீங்கட்டுப்பு, ஸ்காங்காவு, ஸ்காங்காரூபி ; ஸ்காங்கா, ஸ்காங்காரி மலீனா மீங்கா புபாக்காடு ராஸ்ராமி, ஸ்காப்ரீயப்பெரியாவடி, ஸ்காங்காவு, ஸ்காங்கா கஞ்சுடிக்கிளை, குஞ்சுமலுப்பில் சுடியாற்றுமையை ஸ்காப்பாபை புதூச்சியின்காலை பெரியாவடி சுடிரிப்பி சுவீகாரியரிக்காலை தூஞ்சுகி கூடிய குடும்பம் புதூச்சியின்காலை பெரியாக நாள்கிடுப்பாகா

நம காலத்தின் மகத்தான பெண் ஆளுமைகளுள் ஒருவராக ராஜம் கிருஷ்ணனைக் குறிப்பிடலாம். தமிழகத்தின் நெல்லை மாவட்டத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இவர் 1925 ஆம் ஆண்டில் மத்தியதரக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தார். மிக இளம் வயதிலேயே திருமண பந்தத்தில் நுழைந்த ராஜம் கிருஷ்ணன், ஒரு பெரிய கூட்டுக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்தார். அறிவாற் றலும், புதிய விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதில் உள்ள இயல்பான தேடலும் அவரை வெறுமனே ஒரு குடும்பப் பெண்ணாக, வீட்டுக் கடமைகளோடு மட்டும் முடங்கிவிடாமல் தற்காலத்தோடு, நாட்டின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளையும் கூர்ந்து கவனிப்பவராகவும், அதிகமான நூல்களைத் தேடி வாசிப்பவராகவும் மாற்றியது. அவருக்குத் தென்னிந்திய மொழிகளும் ஆங்கிலமும் மட்டுமன்றி ரஷ்ய மொழியும் தெரிந்திருந்தன. மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றிய கணவரின் பணி மாறுதல் காரணமாகப் பல்வேறு பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வாழ நேர்ந்தமையும் பல மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்வதில் அவருக்கு இருந்த இயல்பான ஆர்வமும் இதனைச் சாத்தியப்படுத்தி இருக்கலாம்.

பெண் நிலைவாதச் சிந்தனைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு அதிகம் பரவலாகாத ஒரு காலத்திலேயே “பெண்”-னின் உரிமைகள் மற்றும் அவருக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைகள் குறித்த ஆழமான புரிதல் கொண்ட வராக ராஜம் கிருஷ்ணன் இருந்துள்ளார் என்பது சற்று வியப்பான செய்திதான். அவரது ‘காலம்தோறும் பெண்’, ‘காலம்தோறும் பெண்மை’ ஆகிய கட்டுரைத் தொகுப்புகள், சமூகத்தில் பெண்கள் இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதற்கான பின்புலங்களை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது.

துள்ளன. அதைத் தொடர்ந்து அவர் எழுதிய “யாதுமாகி நின்றாய்” தொகுப்பு பல்வேறு துறைகளில் சாதனை படைத்த பெண்களைப் பட்டியலிடுகிறது.

ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள்; சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், வாழ்க்கை வரலாறுகள், மொழிபெயர்ப்புகள், சிறுவர் இலக்கியம் எனப் பல தளங்களிலும் படைப்புகள் பலவற்றைத் தமிழுலகுக்கு அளித்திருந்த போதிலும், ஒரு மிகச் சிறந்த நாவலாசிரியராகவே பெரிதும் அடையாளங் காணப்படுகின்றார். அதற்கான காரணம், அவர் தான் எழுத நினைக்கும் நாவல்களுக்கான கதைக் களங்களுக்கு நேரில் சென்று, அங்கு வாழும் மக்களோடு கலந்து பழகி, கள ஆய்வின் அடியாகவே தனது நாவல்களைப் படைத்தமையாகும். இதன் விளைவாக அந்நாவல்களில் சித்திரிக்கப்படும் கதைமாந்தர்களான விளிம்புநிலை மக்களின் குரல் மிகவும் தத்துப்பமாகவும் யதார்த்தமாகவும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதை இவரது நாவல்களின் தனித்தன்மையாகும். அத்துடன், கள ஆய்வின் அடிப்படையில் புனை வெழுத்துக்களைப் படைத்த தமிழின் முன்னோடிப் பெண் எழுத்தாளராக இவர் போற்றப்படுகின்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில், இவரது எழுத்துக்கள் சமூக வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழ்கின்றன எனலாம்.

நாவல் எழுதுகை பற்றி ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் “அலைவாய்க்கரை” எனும் தன்னுடைய நாவலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடும்போது, “இரு நாவல் என்பது நான்கு சவர்களுக்குள் அமர்ந்து வெறும் கற்பணையில் புனையப்படும் எழுத்துக் கோவைதான் என்பதில் எனக்கு முழுமையான உடன்பாடு கிடையாது. நாவல், புனைகதைதான். ஆனால் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு பிரச்சனைகளிலும் நிலைகளிலும் “பிரத்யசங்கள்” எனப்படும் உண்மை வடிவங்களைத் தரிசித்த பின்னர் அந்த அனுபவங்கள் எனது இதய வீணையில் மீட்டிவிட்ட சூங்களைக் கொண்டு நான் இசைக் கப்புகும் புதிய வடிவையே நாவலென்று கருதுகிறேன், இவ்வாறு புதிய புதிய அனுபவங்களை நாடிப் புதிய புதிய களங்களுக்குச் செல்கிறேன்” என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

அவரது மேற்படி கருத்தினை, “யதார்த்தம் என்பது நுணுக்க விபரங்களை மட்டுமன்றி, வகைமாதிரிக்குப் பொருத்தமான பாத்திரங்களை, உண்மைத் தன்மை குன்றாத முறையில் உருவாக்குவதைக் குறிக்கிறது”¹ என்ற ஏங்கல்லின் கருத்துடன் ஒப்புநோக்குவது பொருத்தமானது.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் படைப்புகளை இரண்டு விதமாகப் பார்க்க விழைகின்றேன். முதலாவது, அவரது நாவல்களில் சமூகப் பிரச்சினைகள் என்ற வகையில் உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அவலங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விதம். இரண்டாவது, அவரது படைப்புகளில் பெண் களின் பிரச்சினைகளும், அதனடியாக மேலெழும் அவர்களின் குரல்களும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ள விதம்.

ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் கதைக்களத்திற்கே நேரடியாகச் சென்று குறித்த சமூகத்தினரோடு ஊடாடி அவர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் புரிந்துகொண்டு தமது நாவல்களை எழுதியவர். அக்காரணத்தால், அவற்றில் குறித்த சமூகங்களின் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள், அவர்களின் வட்டார மொழியிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தவகையில், சிவகாசிப் பிரதேசத்தில் உள்ள தீப்பெட்டிட் தொழிற் சாலைகளில் வேலைசெய்யும் குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் அவலங்களை நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் சொல்லும் “கூட்டுக் குஞ்சுகள்”, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளின் வாழ்வியல் போராட்டங்களைப் பதிவு செய்யும் “சேற்றில் மனிதர்கள்”, நீலகிரி மலைப் பிரதேசப் பழங்குடிகளான படுகர்களின் வாழ்வாதாரமாக இருந்த விவசாயப் பயிர்ச்செய்கை காலமாற்றத்தினால் பண்பபயிரான தேயிலைத் தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையாக மாற்றமடைகையில் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் வாழ்வியல் சவால்களை விளக்கும் “குறிஞ்சித்தேன்”, கோவா பிரதேசப் பின்புலத்தில் அமைந்த “வளைக்கரம்”, சம்பல் பள்ளத்தாக்குக் கொள்ளை “முன்னும் மலர்ந்தது” தூத்துக்குடிப் பிரதேச உப்பளத் தொழிலாளர்களின் துண்பியல் வாழ்வை அடிப்படையாக்கொண்ட “கரிப்பு மணிகள்” என்பன அவரது மிக முக்கியமான நாவல்களில் சிலவாகும்.

1. மேற்கோள்: க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ப. 279.

இந்நாவல்கள் அனைத்திலும் நாம் அடையாளங் காணக்கூடிய பொதுப்பண்புகள் என்றவரையில், இவை யாவுமே விளிம்புநிலை மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதையும், அவர்களின் மீதான மோசமான ஒடுக்குமுறைகளையும் சரண்டல்களையும் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்புவதையும் சுட்டிக்காட்டலாம். வகைமாதிரியாகப் பார்ப்பதனால்,

“உப்பளத் தொழிலாளி இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருந்தாலும், தனது வேலைக்கான நிச்சயமற்ற நிலையிலேயே உழன்று கொண்டிருக்கிறான், ஒரு சாதாரண குடிமகனுக்கு, ஒரு சுதந்திர நாட்டில் நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய எந்த வசதியையும் உப்பளத் தொழிலாளி பெற்றிருக்கவில்லை. வீட்டு வசதி, தொழிற்களத்தில் ஏரிக்கும் உப்புச் சூட்டிலும்கூட தேவையான குடிநீர் வசதி, மருத்துவ வசதி, ஓய்வுக்கான விடுப்பு நாட்கள், முதுமைக்கால காப்பீட்டுப் பொருள் வசதி, குழந்தைகள் கல்வி, உப்புத் தொழில் இல்லாத நாட்களில் வாழ்க்கைக்கான உபரித் தொழில் ஊதிய வசதிகள் எதுவுமே உப்பளத் தொழிலாளிக்கு இல்லை என்பது இந்த நாட்டில் நாகரிகமடைந்தவராகக் கருதும் ஒவ்வொருவரும் நினைத்து வெட்கப்பட வேண்டிய உண்மையாக நிலவுகிறது. உப்பளத்து வறட்சி ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் உடல் நலத்துக்கு ஊறு செய்கிறது. கைகால்களில் கொப்புளங்கள் வெடித்து நீர் வடிந்து புண்ணாகின்றன. கண்களைக் கூசச் செய்யும் வெண்மை, அவர்களின் கண்பாற்வையை மங்கச் செய்கிறது. பெண்களோ அவர்களுடைய உடலமைப்பு இயல்புக்கேற்ற வேறுபல உடற்கோளாறுகளுக்கு ஆளாகின்றனர்” (கரிப்பு மணிகள், பக். 5-6) என்ற வரிகளில் அவர் அடையாளப்படுத்தும் உப்பளத் தொழிலாளி களின் அவலங்களை எல்லாம், அந்நாவல் முழுவதும் மனதைக் கச்கிப் பிழியும் வண்ணம் கதையாக்கி உள்ளார் என்பது இதற்கான நல்ல உதாரணமாகும்.

உப்பளத் தொழிலாளர்களின் உடலுழைப்பு உறிஞ்சப்பட்டு, அவர்கள் சக்கையானபின் தூக்கி எறியப்படும் நிலையை அந்த மன்னுக்கே உரிய உவமையொன்றின் ஊடே அவர் சொல்லிச் செல்லும் விதம் அலாதியானது. “தெப்பத்தில் ஒதுக்கப்பெறும் கடல் நீரைப்போல் அவர்கள் தங்கள் உடல் உழைப்பை யாருக்காகவோ குவிக்கின்றனர். கடல்நீர் தனது சாரத்தைப்

ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் பார்ப்பு விடுமிகு நிலையம்

பாத்திகளில் மணிகளாக ஈந்துவிட்டு நன்சோடையாக வெளியேறும்போது, யார் அதைக் கவனிக்கிறார்கள்! எங்கேனும் தறிகெட்டு ஒடி மணலோடையில் போய்ச் சேரும். அல்லது எங்கேனும் காட்டில் போய்த் தேங்கி முடியும். அவர்களுடைய உரமும் அடிப்படைத் தேவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் முயற்சியிலேயே பாத்திக் காடுகளிலும் தட்டு மேடுகளிலும் உருகிக் கரைகளின்றன. பின்னர் யாருக்கும் எதற்கும் பயன்படாத நன்சோடை நீர்போல் ஒதுக்கப்படுகின்றனர்'' (கரிப்பு மணிகள், பக். 20-21).

இவ்வாறு, உழைப்புச் சரண்டல்களுக்கு உட்பட்டுத் தமது நியாயமான உரிமைகளைக்கூட அடைந்துகொள்ளாமல் அவதிப்படும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அவலங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டும் ராஜம் கிருஷணனின் எழுத்துக்கள், தொழிலாளர் வர்க்கத்தில்கூட, அடிநிலையாளர்களாக, விளிம்புநிலையாளர்களாகப் பெண் தொழிலாளர்கள் எத்தகைய இன்னல் களுக்கு ஆளாகின்றார்கள் என்பதையும் மிகக் கூர்மையாக எடுத்துக் காட்டிக் குரலெழுப்பத் தவறவில்லை. மிகக் குறிப்பாக ஆண் - பெண் தொழிலாளரிடையே சம கூலி வழங்கப்படாமை, பெண் என்பதாலேயே அவள் உடல் சார்ந்தும் பாலியல் சார்ந்தும் அதீத சரண்டல்களுக்கும் வன்முறைக்கும் இழிவாடலுக்கும் உள்ளாகின்ற நிலைமையை பல்வேறு வகையிலும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

“இளமையும் எழிலும் நிறைந்த பெண்பிள்ளைக்குப் புருஷங்காரன் உடன் இருந்தாலே தொழிற்களங்களில் அவர்கள் வரப்போரத்து மலர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்” (கரிப்பு மணிகள், ப.15) என்பதோடு, “இந்தப் புழுதிக் காட்டில், உப்புக் கசத்தில் புழுத்த நாயும் குறுக்கே செல்லாத வசை” (கரிப்பு மணிகள், ப.68) களையும் சந்திக்கவும் சகிக்கவும் வேண்டியவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்கிறார்.

அதுமட்டுமா? “...சீலயப் புடிச்சிமுத்துப் பதங்கொலைய வய்க்கிறது கொஞ்சமா? வயித்துப் பசின்னு நாலு செவத்துக்குள்ளேந்து வெளியே வந்தா இந்த மிருவங்கதா, இதுங்க சீரழிக்கிறதுதா... இருட்டில வந்து தட்டுமேட்டுல லாரின்னு கொரல் குடுப்பா. உள்ளாற வந்து சீலயப்புடிச்சி இமுத்திட்டுப் போவா. புருசனாம் புருசன். அவ ஓடம்புல ரத்தமா ஓட்சி? இவ சீலயப் புடிச்சி இமுத்திட்டுப் போவையில பாத்திட்டு ஒக்காந்திருப்பா.

காலம் வந்ததும் கட்டபெய்டுத்திட்டு அடிச்சிக் கொல்லுவான், பாவி. ஊரம்புட்டும் பாத்திட்டிருக்கும். நாசகாரக்கும்பல்" (மேலது, ப. 79) என்று, பாலியல் ரீதியாகப் பெண்கள் மிக மோசமான வன்முறைகளை எதிர்கொள்ள நேரும் கொடுமைகளை நெஞ்சம் பதைக்குமாறு விபரிக்கின்றார்.

"இப்படி எத்தனையோ பெண்கள் - தொழிற்களத்தில் தேய்ந்து, குடும்பத்துக்கும் ஈடுகொடுக்கும் பெண்கள் - மஞ்சளையும் கிரசினையும் குழைத்துப் புண்களில் ஏரிய ஏரியத் தடவிக்கொண்டு அந்த ஏரிச்சலிலேயே உறங்கி மீண்டும் புண் வலுக்கப் பணியெடுக்கவரும் பெண்கள் -" (கரிப்பு மணிகள், ப. 170) என, உப்பளத்துத் தொழிலாளப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் சொல்லொணாத் துயரங்களைப் பதிவு செய்கின்றார்.

விவசாயக் குடும்பங்களில் ஆண்களோடு சரிக்குச் சரியாக உடலுழைப்பினை வழங்கும் பெண்களின் துயரங்களையும் அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. "வீட்டோடு இருந்து, வீடு, கொட்டில்மாடு, பயிர் எல்லாவற்றையும் பேணுவதில் தன் வாழ்வையே ஈடாக்கும் பெண்ணுக்கு விடுப்பு உண்டா? ஊதியம் ஊழிய உயர்வு, ஓய்வுக்கால ஆதரவு, போனஸ் என்ற சலுகைகள் பற்றியோ, பேறுகால, உடல் நோய் வரும்போதான மருத்துவ வசதிகளுக்குத் தேவையான உத்தரவாதம் பற்றியோ ஓர் அடிப்படை உணர்வேனும் உண்டோ? பெண் என்றால் பெண்தான். எல்லா வேலை களையும் செய்வது அவள் இயல்பு. அவ்வளவுதான்." (கோடுகளும் கோலங்களும், ப. 06) என்று விவசாய நிலங்களில் பெண்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படும் விதத்தையும், அதற்குப் பின்புலமாக உள்ள சமூக மன்றிலை யையும் அடையாளப்படுத்துகின்றார்.

இந்த இடத்தில், மேலாதிக்க வர்க்கத்தினரால் பல்வேறு ஒடுக்குமுறை களுக்கு உள்ளாகும் விளிம்புநிலை மக்கள் தொகுதிக்குள் பாட்டாளிகள், தலித்துகள் முதலானோரோடு பெண்களும் உள்ளடக்கப்பட்டாலும் கூட, அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியில் "வர்க்கம்" என்றோ, சாதி-மத அடிப்படையில் "தீண்டத்தகாதவர்கள்" என்றோ, உழைப்பின் அடிப்படையில் "பாட்டாளிகள்" என்றோ அடையாளப்படுத்த முடியாத சமூக சூழ்நிலையே காணப்படுகின்றது என்பதையும், மேற்கண்ட வகைமைகளுக்குள்ளும்

அவள் மேலதிக ஒடுக்குமுறைகளுக்கு முகம் கொடுப்பவளாகவே இருக்கின்றாள் என்ற புரிதலையும் இவரது நாவலின் பெண் கதாபாத்திரங்கள் நமக்கு மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

என்றபோதிலும், இந்நிலையினை வெறும் சமூக விமர்சனமாக மட்டும் முன்வைத்து நகர்ந்துவிடாமல், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் நோக்கி நகரத்தக்க ஆழ்ந்த உந்துதலை அளிப்பனவாகவும் அவரது எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளமை தனிச்சிறப்பாகும்.

“பாத்திக்காட்டில் ஆம்புளயக் காட்டிலும் கால்தேய நீங்க பெட்டி சமக்கிறிய. ஆனா ஒங்களுக்கு ஆம்பிளக் கூலி கிடையாது. நினைச்சிப் பாருங்க. ஒங்களுக்கு எத்தனைக் கஷ்டமிருக்கு? நீங்கல்லாம் கூடிச் சங்கத்திலே ஒரு குரலா முடிவெடுத்து ஏன் எதிர்க்கக் கூடாது? சங்கம் சேந்து போராடினால், சம கூலி மட்டுமில்ல, பேறுகால வசதி, ஆசுபத்திரி மருத்துவ வசதி, பின்னைப்பால், படிக்க வசதி, நல்ல சாப்பாடு, ஓய்வுகாலப் பென்சன், குடியிருக்க வசதியான வீடு, சம்பளத்துடன் வீவு..” (கரிப்பு மணிகள்: பக்.119-120) என்ற வரிகளிலும்,

“நாம என்ன செஞ்சாலும் பொண்டுவளக் கேக்கலேன்னா புண்ணிய மில்ல. நாம கண்ணுக்கு பாதுகாப்பு வேணும், மேஜோடு குடுக்கணும், ஒருநா வாரத்தில் சம்பளத்து வீவு, பிறகு ஒன்பது நாள் விசேஷ வீவு, போனச, வருசம் முச்சுடும் தொழில் பாதுகாப்பு இதெல்லாம் கேட்டா மட்டும் பத்தாது. பாத்திக் காட்டில் வேலை செய்யும் தாய்மார், தங்கச்சிய இன்னிக்கு எந்தவிதமான பத்திரமும் இல்லாம் இருக்காங்க. புருசமாரா இருக்கறவங்களும் அவங்களுக்குப் பாதுகாப்பா இல்ல. அண்ணன், தம்பியும் பாதுகாப்பு இல்ல பொண்டுவளக் கூட்டாம சங்கக் கூட்டமில்ல அவங்களக் கூப்பிடனும். அவங்களுக்கு நாய்தா தயிரியம் சொல்லனும்” (கரிப்பு மணிகள்: ப.121) எனும் வரிகளினுடேயும், பெண்கள் தொழிற் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு வேண்டியும் கொடுக்குமுறைகளுக்கும் சரண் டலுக்கும் தலைகுனிந்தபடி வளைந்து கொடுக்கத் தேவையில்லை என்ற உத்வேகத்தையும் அளிக்கின்றமை கண்கூடு.

அவ்வாறே, ஆண்டாண்டு காலம் அடக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் கிடந்த ஓரினம் விழிப்புணர்வோடு எழுச்சிபெறுவதைக் கட்டியங் கூறுவது போல, “பாண்டியன் அவையில் நியாயம் கேட்கச் சென்ற கண்ணகியோ? பாரதியின் பாஞ்சாலி இவள் தானோ? இந்த அம்மை, இவள் யார்? ஆண்டாண்டு காலமாக வெறும் பாவைகளாக, பூச்சிகளாக அமுந்தி, இயலாமையின் சின்னங்களாக இருந்த சக்தியின் ஆவேச எழுச்சியோ?” எனக் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு எதிரான சக்திகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆவேசத்தோடு கையில் ஒரு நீண்ட கழியோடு உப்பளத் தொழிலாளரை அணிதிரள அழைப்பு விடுத்தபடி ஒடும் செங்கமலத்தாச்சியை, நீதி தேவதையாய், போராட்டச் சக்தியாய், புரட்சித் தீப்பிழம்பாய் உருவகித்துக் காட்டுகின்றார்.

அந்த வகையில், ராஜம் கிருஷ்ணனின் நாவல்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை ஆழமாகப் பேசும் அதேவேளை, பெண் தொழிலாளர் களின் பிரச்சினைகள் அவற்றினும் ஆழமானவை என்ற புரிதலை ஆழ அகலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளமை விதந்துரைக்கத் தக்கதாகும்.

இங்கி மேலெழும் ‘‘பெண்’’ணின் குரல்

சமூகத்தில் சரிபாதியான பெண்கள் காலங்காலமாக அனுபவித்துவரும் துன்ப துயரங்கள் முடிவிலிகளாய்த் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அனேகமான பெண்கள் தம்மைச் சுற்றி நிகழும் கொடுமைகள், அடக்கு முறைகள், சுரண்டல்கள் பற்றியும் அவற்றுக்கான பின்புலம் பற்றியும் எவ்வித விழிப்புணர்வும் அற்றவர்களாகவே வாழ்கின்றனர். என்றாலும், விழிப்புணர்வுகொண்ட பெண்கள் தம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகை நோக்கிக் கேள்விக்கணைகளை எய்த வண்ணமே உள்ளனர் என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. அவர்களில் ராஜம் கிருஷ்ணன் மிகவும் முக்கியமானவர்.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் முதலாவது நாவல் “பெண் குரல்”. கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் ஒரு பெண் அனுபவிக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள், மன அழுத்தங்கள், நெருக்கடிகள் என்பன எத்தகையவை என்பதை இந்நாவல் விபரிக்கின்றது. ஒரு மிகப்பெரிய கூட்டுக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்த

அனுபவங்கள் அந்நாவலைப் படைப்பதற்கான உந்துதலை அவருக்குத் தந்திருக்கும் என்பதை நாம் இலகுவாக ஊகித்துக் கொள்ளலாம். “வீடு” என்ற நாவலும் அவரது சொந்த வாழ்வனுபவங்களைப் பேசும் மற்றொரு படைப்பாகும். ஆக, கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வின் நெருக்கடிகளுக்குள் அமிழ்ந்து காணாமல் போய்விடாமல், அதிலிருந்து மீள்வதற்கும், தனது அனுபவங்களை எழுத்தாக வடிப்பதன் ஊடாக, கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மன அழுத்தங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வைச் சமூகத்துக்கு வழங்கவுமான பற்றுக்கோடாக அவரது எழுத்து கைகொடுத்துள்ளது எனலாம்.

பெண் சிக்கிகொலைகளும், குப்பைத் தொட்டிகளில் உயிரோடும் பின்மாகவும் கண்ணடெடுக்கப்படும் பெண் சிக்ககளும் பெண்களுக்கு இச்சமூகத்தில் காணப்படும் அந்தஸ்து, அவர்கள் பெண்களாக இருப்ப தாலேயே இரண்டாம் தரமானதாக, இழிவானதாகக் காணப்படுவதை உணர்த்தும் நடைமுறைச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன எனலாம். அதைத் தெளிவறுத்தும் வகையில், உசிலம்பட்டிப் பிரதேசத்தில் நிலவிவந்த பெண் சிக்க கொலைகளின் குரூரத்தை வெளிக்காட்டி, அதற்கான காரணங்களை ஆராயும் வகையில் அமைந்த அவரது “மண்ணகத்துப் பூந்துளிகள்” நாவல் இப்பிரச்சினைகளைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றமை குறிப் பிடத்தக்கது.

இவ்விடத்தில், பெண்ணின் அடிமைநிலை அல்லது இரண்டாம் நிலைக்கான காரணங்களை ஆராய்வதாய் அமைந்த, “பெண்ணடிமை வாதம் பல முனைப்பட்டது. பல கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சமயம், கலாசாரம், குடும்பம், அரசு, தேசியவாதம் போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கூடாகத் தோன்றிய ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்புக்களும், கருத்தியல் களும் ஒன்றையொன்று வலியுறுத்துவனவாகவும் ஸ்திரப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன”² எனும் செல்வி திருச்சந்திரனின் கூற்று கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இதே காரணங்களை ராஜும் கிருஷ்ணனின் நாவல்களின் கதைமாந்தர்களினுள்ளாடாகவும் நாம் தரிசிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது.

2. செல்வி திருச்சந்திரன், (1997) தமிழ் வரலாற்றுப்படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண் நிலைநோக்கு, என்னுரை, ப.1

எனினும், “பெண்” பற்றிய இத்தகைய “நோக்குகை” வெறுமனே தென்னாசியச் சமூகங்களுக்கு மட்டுமாய் வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல என்பதையும் நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். காரணம், மனித மறு உற்பத்தி என்னும் உயிரினப் படைப்பாற்றல் உள்ள பெண், மொழியியல் ரீதியாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் சட்டங்களுக்கு ஊடாகவும் இரண்டாவது நிலையில் வைத்தே கருதப்படும் இதே சமூக யதார்த்தம் குறித்து, பிரெஞ்சுப் பெண்ணியவாதியான Simon De Beauvoir என்பவரும் தன்னுடைய The Second Sex எனும் நூலில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார் அத்துடன் பல்வேறு கூர்மையான கேள்விகளை முன்வைக்கின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்நூலின் அறிமுக உரையில் அவர், “நாம் பெண்களாக இருப்பதால், பெண்ணுலகு பற்றி ஆண்களைவிட அதிகப் பரிசுசயம் உள்ளவர்களாக உள்ளோம். மனிதர்களுள் பெண்ணாய் இருப்பதன் அர்த்தப்பாட்டினை மிக இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதோடு, அந்தப் புரிதல் குறித்து அதிக அக்கறை உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். அடிப்படையான பல பிரச்சினைகள் உள்ளனதாம். என்றபோதிலும், நம்முடைய பார்வையில் இந்தப் பிரச்சினையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. பெண்களாய் இருப்பதென்பது எவ்வாறு நமது வாழ்வினைப் பாதிக்கின்றது? நமக்கெனத் திட்டவட்டமாக அளிக்கப் பட்டுள்ள வாய்ப்புகள் எவை? மறுக்கப்பட்டுள்ள வாய்ப்புகள் எவை? எதிர்காலத்தில் நமது இளம் சகோதரிகள் எதிர்நோக்கக்கூடிய நிலைமை எத்தகையது? நாம் அவர்களை எத்திசை நோக்கி வழிநடத்திச் செல்வது?” (The Second Sex, pdf: p.36)³ என்று விடை காணத்தக்க பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றார்.

-
3. Yet we know the feminine world more intimately than men do because our roots are in it; we grasp more immediately what the fact of being female means for a human being, and we care more about knowing it. I said that there are more essential problems; but this one still has a certain importance from our point of view: How will the fact of being women have affected our lives? What precise opportunities have been given us, and which ones have been denied? What destiny awaits our younger sisters, and in which direction should we point them? (The Second Sex, pdf: p.36)

மேலும், அவர் தனது நூலில், ஆண் - பெண் அசமத்துவம் நிலவும் சமூகச் சூழமையினை மிக விரிவாகக் கோட்டுக் காட்டுவதோடு, “அத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒரு பெண் எவ்வாறு வெற்றியடைய முடியும்? அவள் முன்னால் உள்ள பாதைகள் யாவை? அவற்றுள் ஒருவழிப்பாதைகள் எவை? தன்னுடைய சார்புநிலை வாழ்வில் இருந்து எவ்வாறு அவள் சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பது? எத்தகைய சூழமைவுகள் அவளுடைய சுதந்திரத்தை வரையறுக்கின்றன? அவற்றில் இருந்து மீள்வது அவளால் சாத்தியப்படுமா?” (ibid,p.37)⁴ என்று மேலும் பல அடிப்படையான கேள்விகளை முன்வைத்துத் தனது நூலில் அவற்றுக்கான விடைகளைக் காண முயல்கின்றார்.

எல்லாத் தளங்களிலும் நிலவிவரும் பெண்களின் அசமத்துவ அல்லது இரண்டாம் நிலைக்கான சமூகச் சூழல் எவ்வாறானது என்பதை ஆய்வுக் குட்படுத்தும் அவர், “இங்கே சட்டங்களை உருவாக்கி, அவற்றைத் தொகுத்தவர்களும் சரி பின்னர் அவற்றை கோட்பாடுகளாக, நெறிமுறை களாக மாற்றி அமைத்த சட்ட நிபுணர்களும் சரி, அவர்கள் அனைவருமே ஆண்கள். எனவே, அவை அனைத்துமே ஆண்களுக்குச் சாதகமான வையாகவே உள்ளன” (ibid, p.31)⁵ எனும் Poulain De La Barreயின் கூற்றை மேற்கோள் காட்டி, பெண்ணுடைய இருப்பு தொடர்பில் சமூகத்தில் நிலவும் பாரபட்சங்கள் குறித்துச் சொல்லிச் செல்கின்றார்.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் நாவல் உள்ளிட்ட நூல்களை நாம் வாசிக்கும் போது Simon De Beauvoirயின் மேற்கண்ட நூலில் உள்ள விடயங்களிலும் அதில் அவர் எழுப்பும் கேள்விகளிலும் பெரிதும் ஒத்த தன்மையை உணரக்கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக, Simon De Beauvoir தனது நூலின் முதலாவது அத்தியாயத்தினை, “பெண் என்பவள் யார்? இலகுவான்

4. How, in the feminine condition, can a human being accomplish herself? What paths are open to her? which ones lead to dead ends? How can she find independence within dependence? What circumstances limit women's freedom and can she overcome them? These are the fundamental questions we would like to elucidate. (The Second Sex, pdf: p.37)
5. “Those who made and compiled the laws, being men, favored their own sex, and the jurisconsults have turned the laws into principles,” Poulain de la Barre (The Second Sex, pdf: p.31)

விடைகளை நாடுவோரைப் பொறுத்தனவில் அக்கேள்விக்கு, அவள் ஒரு கருப்பை சூலகம் என்ற பதிலே அவளை வரைவிலக்கணப்படுத்துவதற்குப் போதுமாக இருக்கிறது. ஓர் ஆண்மகளின் வாய்மொழியில், “பெண்” என்ற சொல்லை இழிவான ஒன்றாகவும், ஆண்மகன் என்ற சொல், கம்பீரமானதாகவும், பெருமைக்கு உரியதாகவும் இருக்கின்ற” (ibid, p.41)⁶ சமூக மன்றிலை பற்றிய காரசாரமான விமர்சனத்தோடு தொடங்கியுள்ளார். ராஜம் கிருஷ்ணனின் நாவல்களிலும், பெண்குழந்தை “பொட்டப்புள்ள” யாகவும், சுமையாகவும் பார்க்கப்படும் அவலம் பல்வேறு இடங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, தவித்துக்களின் நிலைமையோடு பெண்களின் நிலைமையை ஒப்பிட்டு ராஜம் கிருஷ்ணன் பேசுவதுபோல, Simon De Beauvoir கருப்பின மக்களோடு பெண்களின் நிலையை ஒப்பிட்டுப் பேசியுள்ளமையையும் இங்கு சுட்டலாம்.

மேலும், “இந்த உலகில் எனக்குத் தெரிந்தவரை எந்த நாட்டிலும் ஒரு பெண்ணை போகத்துக்குரியவள் என்ற வரையை மறந்து அவளுடைய அறிவுக்காக, குணநலன்களுக்காக, திறமைக்காகச் சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுத்து மதிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவளும் முன்னுக்கு வரட்டும் என்று பெண்ணின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள்கூட, “ஏதோ, பாவம் அவளும் வந்துவிட்டுப் போகட்டும்” என்று தரும இரக்கப் பரிவோடு சொன்னாலும், தங்களுக்குப் போட்டியாக வந்துவிடக்கூடாது என்று முன்னெனக்சரிக்கை செய்துகொள்கிறார்கள்” (ரோஜா இதழ்கள், ப. 210) என்ற ராஜம் கிருஷ்ணனின் பெண் கதாபாத்திரக் கூற்று மிக முக்கியமானது. இதே கருத்தினை, “பழுமைவாத நடுத்தர வர்க்கத்தினர் பெண்விடுதலையை தமது நலன்களுக்கும், தமது பாரம்பரிய கலாசார மரபுகளுக்கும் ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய அபாயகரமான ஒன்றாகவே கருதுகின்றனர். ஆண்களில் சிலர், பெண்கள் தமக்குப் போட்டியாளர்களாக

-
6. Woman? Very simple, say those who like simple answers: She is a womb, an ovary; she is a female: this word is enough to define her. From a man's mouth, the epithet "female" sounds like an insult; but he, not ashamed of his animality, is proud to hear: "He's a male!" (The Second Sex, pdf: p.41)

வந்துவிடுவார்கள் என்று அஞ்சகின்றனர்” என Simon De Beauvior (ibid, p.33)⁷ ரும் குறிப்பிடுகின்றார் என்பது நோக்கத்தக்கது.

அத்துடன், “பெண் படித்துவிட்டால் எல்லாச் சிறுமைகளும் போய் விடும் பொருளாதார சமத்துவம் வந்துவிடும் என்று நினைத்தோம். ஆனால், எவ்வளவு படித்தும் அந்தப் படிப்பெல்லாம் கொஞ்சமும் தேவைப்படாத இன்னொரு புறம்தான் நாம் வாழுவேண்டி இருக்கிறது” (ரோஜா இதழ்கள், ப. 218) என்னும் ராஜும் கிருஷ்ணனின் குரல், “உண்மையில் பெண்ணுடைய நிலையைப் பொறுத்தவரையில், ஒருபுறம் எல்லா மனிதர்களைப் போலவே தானும் அளவற்ற சுதந்திரத்தோடு சுயாதீனமாய் இயங்குவது போல உணரும் அதேவேளை, உள்ளார்ந்து தனக்குத் தானே அந்தியமானவளாக உணரச் செய்யுமாறு ஆண்களால் கட்டமைக்கப்படும் ஒரு நிலையினை ஏற்குமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுதலையும் உணருகிறாள்” எனும் Simon De Beauvior (ibid, p.37)⁸ உடைய கருத்திலும் தொனிப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

ஆக, இவ்வாறான ஒப்பீடுகளினிடயாக, பெண்களின் சமூக நிலைமை பெண் பற்றிய சமூக மதிப்பீடுகள் என்பன, உலகப் பொதுமையானவையாக நிலவி வருகின்றமையையும், வெவ்வேறு நிலங்களையும் கலாசாரச் சூழமைவுகளையும் கொண்ட பெண்ணிலைவாதிகளிடையே பெண்களின் “இருப்பு”, அதனிடயான சவால்கள் குறித்த பார்வைகளில் உள்ள ஒத்த தன்மைகளையும் நாம் அடையாளங்காண முடிகின்றது.

அதேவேளை, ராஜும் கிருஷ்ணனின் பெண் சார்ந்த எழுத்துக்களில் அவர், மேலைத்தேயைப் பெண்ணியக் கோட்பாடுகளை தனது மண்ணுக்கேற்ற பொருத்தப்பாடு, கலாசாரப் பின்புலம் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் அப்படியே கொண்டுவந்து பிரதிபண்ண முனையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாறாக, “அவரவர் குழநிலைகளே உண்மை

7. The conservative bourgeoisie continues to view women's liberation as a danger threatening their morality and their interests. Some men feel threatened by women's competition. (The Second Sex, pdf. p.33)
8. But what singularly defines the situation of woman is that being, like all humans, an autonomous freedom, she discovers and chooses herself in a world where men force her to assume herself as Other: (The Second Sex, pdf: p.37)

களைத் தேடக்கூடிய உந்துதலை அளிக்கின்றன” (ibid, p.36)⁹ என்ற Simon De Beauvoirவின் கருத்தினை மெய்ப்பிப்பது போல, தனது மண்ணில் சூழ்நிலைகளையும் தனது மண்ணில் காலங்காலமாக நிலவிவரும் நம்பிக்கைகள், மரபுகள், தொன்மங்களின் அடியாகவும் தமது மண்ணில் வாழ்ந்த முன்னோடிப் பெண்களின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளின் அடியாகவும் பெண்களின் பிரச்சினைகளை, அவற்றுக்கான தோற்றுவாய்களை, அவற்றின் கள யதார்த்த நிலைமைகளை ஆராய முற்படுகின்றார். அந்த வகையில், அவர் எழுதிய “காலந்தோறும் பெண்”, “காலந்தோறும் பெண்மை”, “இந்திய சமுதாய வரலாற்றில் பெண்மை”, “உயிர்விளையும் நிலங்கள்”, “புதியதோர் உலகு செய்வோம்”, பொதுவுடைமை இயக்க போராளி மணவூர் மணியம்மை குறித்து எழுதிய “பாதையில் பதித்த அடிகள்” என்பன மிக முக்கியமான படைப்புகள் எனலாம்.

“பிறவி எடுக்கும்போது, இருபாலாருக்கும் பொதுவாகவே சித்தம், அறிவு என்று சொல்லக்கூடிய மலரும் கூறுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் என்ற நிலையில், ஒரே சமமான, இருபாதி களாக இல்லாவிட்டாலும், இருவரும் இணைந்த சேர்க்கையே முற்றிலும் நிறைவான முழுமையாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்” (காலந்தோறும் பெண், ப.16) என்று குறிப்பிடும் ராஜம் கிருஷ்ணன், பண்டைய வேதங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி, அவை எவ்வாறு காலப்போக்கில் திரிபுபடுத்தபட்டு, பஞ்சமர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் எதிரான கருத்து நிலைகளைக் கொண்டவையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டன என்பதை மிக விரிவாக விபரித்துச் செல்கின்றார்.

மேலும், பெண்களுக்கு உபநயனச் சடங்கு மறுக்கப்படாத, அவள் ஆணுக்கு எவ்வகையிலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படாத வேதகாலப் பெண்களின் நிலையை ஆதாரம் காட்டி, “ஒன்றாக நடப்பீர் ஒன்றாகச் சிந்திப்பீர் உங்கள் குறிக்கோள்களும் எண்ணங்களும் ஒரே மையத்தில் இணையட்டும். உங்கள் உணவு, பருகுநீர் எல்லாம் எல்லோருக்கும் உகந்ததாக இருக்கட்டும்” என்ற சமத்துவ நெறியை எதற்காகக் குதறி

9. It is their situation that disposes them to seek the truth (The Second Sex,pdf: p.36)

எறிந்தார்கள்?" (மேலது: ப.68) என்று கேள்வி எழுப்புவதோடு, தலித்துக் களை விடவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகமாகப் பெண் சமூகம் உருவாக்கப் பட்டமையின் பின்னால் உள்ள நுண்ணரசியலை மிக வன்மையாக விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்துகின்றார். அத்தோடு, தனது ஆய்வுகளின் அடியாகக் கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பின்புலமாகக் கொண்டு, அவரது சமகாலச் சமூக நிலைவரங்களையும், குறிப்பாக பெண்களின் நிலையையும் ஒப்புநோக்கி, அவர்தம் இன்னல்களை அடையாளப்படுத்தி, விழிப்புணர்வு ஊட்டும் வகையில் தனது நாவல்களின் பெண் கதாபாத்திரங்களை வடிவமைத்துள்ளார் என்பதும் மிக முக்கியமானது.

"இரு பெண், எத்தனை வயதாளாலும், என்ன நிலையாளாலும், வீட்டரணை விட்டால், தறிகெட்டுப் பாலுணர்வின் உந்துதலினால் தன்னை மாசுபடுத்திக்கொண்டு விடுவாள் என்ற தீர்மானமான, அருவருக்கத்தக்க கருத்தைக் கல்லாய் நிலைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். எந்த வயதாளாலும் கணவன் தவிர்த்து ஒரு பெண் எந்த ஆண் மகனுடனும் பேசவோ, பழகவோ, ஒன்றாக நடக்கவோ நேர்ந்தால், அந்த ஒரே கோணப்பார்வை தான் பதிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பார்வை ஆணைக் கட்டுப்படுத்தாது" (சழவில் மிதக்கும் தீபங்கள், ப. 106) என்று சமூகத்தில் பெண்களுக்கு எதிராக நிலவும் அசமத்துவ நிலைமையினைக் கேள்விக்குட்படுத்தி விமர்சிக்கின்றார்.

அதேவேளை, ஒருபெண் அந்த நிலைமையை எதிர்கொள்வது எப்படி என்ற வழிகாட்டுதலையும் அவருடைய எழுத்துக்கள் தரத் தவறவில்லை. அந்தவகையில், "கல்வியறிவு, வெளி உலகத்தின் அன்றாடத் தொடர்புகள் இரண்டும் பெண்ணுக்கு நிமிர்ந்து நிற்கும் உறுதியை மட்டும் கொடுக்க வில்லை கசடுகளை ஒதுக்கிக்கொண்டு முன்னேறும் துணிவையும் கொடுக்கின்றன" (கோடுகளும் கோலங்களும், ப. 188) எனும் வரிகளையும், "இரு இளம்பெண் இயற்கையின் பருவக்காற்றை எதிர்க்காமலும் சாதகமாகச் சென்று படுகுழியில் விழாமலும் சாமர்த்தியமாக வாழ்க்கைப் பட்டை வலித்துச் செல்லக் கற்பிப்பார்களா?" (ரோஜா இதழ்கள், ப.103) எனும் கேள்வியையும் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

அவரது நாவல்களில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்கள், அன்றாடப் போராட்ட வாழ்க்கைச் சுழலில் அடிப்படையில் செல்லும் சருகுகள் அல்லர். மாறாக, வாழ்வின் சவால்களை எதிர்கொண்டு வெல்லும் ஆலமரங்களை ஒத்தவர்கள். அவருடைய நாவலில் வரும் "மருதாம்பா வாழ்க்கையின் மேடு பள்ளங்களுக்கு இடையேயேள்ள முரண்பாடுகளைக் கண்டு தளர்ந்து விட மாட்டாள். வாழ்க்கை என்பதே பசியோடும் வேறு அடிப்படைத் தேவைகளோடும் உடலுழைப்போடும் ஏற்படும் இடைவிடாத போராட்டம். அதற்காகவேதான் மனித பந்தங்கள் பொருளாதாரத் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே கிளைக்கும் நெருக்கடிகளும் வாய்ப்புகளும்தான் அவளைப் போன்றோருக்கு வாழ்க்கையின் போக்கையே அமைக்கின்றன என்று தெரிந்தவள் அவள்" (கரிப்பு மனிகள், ப. 20). இந்த மருதாம்பாளைப் போன்ற, ஆணின் பாலியல் சுரண்டலை எதிர்த்து நிற்கும் பொன்னாச்சி யைப் போன்ற, தொழிலாளருக்கு எதிரான அடக்குமுறைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழும் செங்கமல்த்தாச்சியைப் போன்ற, சமூக நலஞ்சார்ந்து களப்பணியாற்றும் பெண்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழும் ஞானம்மா, மைத்திரேயி போன்ற எத்தனையோ பெண் கதாபாத்திரங்களை நாம் ராஜம் கிருஷ்ணனின் கைவண்ணத்தில் தரிசிக்க முடிகின்றது. வாழ்க்கைக் களத்தில் வஞ்சிக்கப்பட்டாலும், முடங்கிப்போய் மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப்போய் உழலும் அவலம் தேவையில்லை என்ற நம்பிக்கையுணர் வையும் தற்துணிவையும் பெண்களுக்கு வழங்கும் வலிமை வாய்ந்த கதாபாத்திரங்கள், அவை.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் துயரங்களைப் பதிவுசெய்யும் ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. அவ்வாறே, அவரது நூல்களில் இடம்பெறும் பெண் சார்ந்த கருத்துநிலைகளில் Simon De Beauvior எனும் பிரெஞ்சுப் பெண்ணியலாளரின் கருத்துக்களோடு ஒத்த தன்மையினை நாம் தரிசிக்க முடிகின்றது.

அதேவேளை, ராஜம் கிருஷ்ணன் தனது மன்னுக்கு உரிய மரபுகளை, வேதங்களை, புராணங்களை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி, பெண்ணின் தோற்றகால நிலையையும் பின்னர் தோன்றிய அடிமை நிலையினையும்

பற்றி ஆழமாக விபரித்துச் செல்கின்றார். இதன்போது, அவரது மேற்கண்ட ஆய்வெழுத்துக்களை இலங்கைப் பெண்மனிகளான குமாரி ஜயவர்தன மற்றும் செல்வி திருச்சந்திரன் ஆகியோரின் ஆய்வு முயற்சிகளோடும் நாம் ஒப்புநோக்கலாம்.

குமாரி ஜயவர்தன இலங்கை, இந்தியா, சீனா, இந்தோனேசியா, ஈரான், எகிப்து, துருக்கி, வியட்நாம், ஐப்பான், கொரியா, பிலிப்பைன் முதலான நாடுகளில் பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள் தோன்றிய வரலாறு பற்றிய தனது ஆய்வுகளை மையமாகக் கொண்டு எழுதிய Feminism and Nationalism in the Third World எனும் நூலில் பெண்ணியம் என்பது ஒரு மேலைத்தேயக் கருத்தியல் என்று நமது பொதுப்புத்தியில் உறைந்து போயுள்ள கருத்தை கட்டுடைப்புச் செய்துள்ளார். செல்வி திருச்சந்திரன், “தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண்ணிலை நோக்கு” எனும் நூலில் பண்டைய தமிழிலக்கியங்களில் பெண்ணின் நிலையையும் இருப்பையும் பற்றி விரிவான ஆய்வினை முன்வைத்துள்ளார். அந்த வகையில், இவர்கள் மூவரும் பெண்ணின் உரிமைகள், அவளது சமத்துவம் முதலான கருத்தாக்கங்கள் தாம் வாழும் மண்ணில் மிக ஆரம்ப காலங்களில் எவ்வாறு இருந்து வந்துள்ளன என்பதையும், அவை பிற்காலத்தே எவ்வாறான திரிபுகளுக்கு உட்பட்டன என்பதையும் அதற்கான சமூக, கலாசார, பொருளாதார, வரலாற்றுக் காரணங்களையும் நிலவிவரும் தொன்மங்கள், பண்டைய இலக்கியப் படைப்புகள், வேதங்கள் என்ப வற்றின் அடியான தமது ஆய்வுகள் மூலம் பேசியவர்கள் என்ற ஒரே புள்ளியில் இணைபவர்களாகவே உள்ளனர். அதேவேளை, தமது ஆய்வு களின் அடியான தரிசனங்களின் வழியே உலகப் பெண்ணிலைவாதக் கருத்தாக்கங்கள் என்ற பெருங்கடவில் சென்று சங்கமிக்கக்கூடிய பொதுமைப் பண்புகளையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளனர். அதனாடாக, உலகெங்கிலும் பெண்ணின் பிரச்சினைகள் பெரிதும் ஒத்தவையாகவே இருப்பதற்குத் தமது எழுத்துக்களின் மூலம் சான்று பகர்பவர்களாகவே இவர்கள் திகழ்கின்றனர் எனலாம்.

ഉചാത്തുണ്ണെകൾ:

கைலாசபதி, க., (1968) தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சென்னை: ஜீவோதய அச்சகம்.
 ராஜம் கிருஷ்ணன் (1973) ரோஜா இதழ்கள், சென்னை: தாகம்
 (1979) கரிப்பு மணிகள், சென்னை: தாகம்
 (1987) சழவில் மிதக்கும் தீபங்கள், சென்னை: தாகம்
 (1989) காலந்தோறும் பெண், சென்னை: தாகம்
 (1998) கோடுகளும் கோலங்களும், சென்னை: தாகம்
 செல்வி திருச்சந்திரன், (1997) தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண்டிலை
 நோக்கு கொழும்பு: குமரன் பதிப்பகம்.

Simon De Beauvoir, (1949) *The Second Sex*, (Translated by- Constance Borde and Sheila Malovany Chevallier), New York: Vintage Books, A Division of Random House, Inc.

<https://www.youtube.com/watch?v=ICaj2RLgoVI>

<https://goo.gl/YmQ4dy>

<http://goo.gl/yVcyG4>

<http://goo.gl/iJemp9>

ராஜம் கிருஷ்ணனின் படைப்பிலக்கிய ஆற்றலும்,
பெண்ணிலைவாத சிந்தனைப் பரவலுக்கு
அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பும்

சந்திரசேகரன் சகிதரன்

உற்பத்திச் செயன்முறையோடு பெண்களுக்கு எவ்வாறு பாரம்பரிய மானதும், இடையறாததும், உயிர்த் துடிப்பானதுமான தொடர்பு இருக்கின்றதோ, அவ்வாறே படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளுடனான அவர்களின் தொடர்பும் மிக நீண்டதாகும். இந்திய தேசத்திலே இனத்துவ, பண்பாட்டு, மொழி ரீதியான பன்மைத்துவமான வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பால் பெண்களின் படைப்பிலக்கிய ஆளுமையானது தனக்கென்று தனித்துவமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. மரபு நிலைப்பட்ட ஆணாதிக்கத் தளைகள், பெண் ஒடுக்குமுறையை மையப்படுத்திய சமூக நியமங்கள், இறுக்கமான சமூக விழுமியங்கள், பெண்கல்வி மறுப்பு முதலான பல்வேறு தடைகள், சவால்களுக்கு மத்தியிலும் பெண் சிந்தித்து இருக்கின்றாள். தான் சிந்தித்ததை எழுத்தை ஊடகமாகக் கொண்டு பதிவு செய்தும் இருக்கின்றாள். இந்த வகையில் தனது எழுத்துக்களால் பொதுவாக பலதரப்பட்ட வாசகரையும், குறிப்பாக பெண்களையும் சிந்திக்க வைத்த ராஜம் கிருஷ்ணனின் இலக்கிய ஆளுமையை கட்டுரை எடுத்தியம்ப முற்படுகின்றது.

இலக்கியம் என்பது ஏதாவது ஒரு நோக்கத்தை உடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பது இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் அபிப்பிராயம். எந்த வொரு கலை இலக்கிய முயற்சியும் சமூகத்தை நிலைக்களாக கொண்டு இயங்கினால் தான் சிறந்த பலனைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எவ்வாறா யினும், எல்லா இலக்கியவாதிகளும் ஒரே படித்தான் நோக்கத்தையும், கருத்தியலையும் கொண்டிருப்பதில்லை. கலை கலைக்காகவா அன்றி

மக்களுக்காகவா என்னும் விவாதம் இன்றைக்கும் தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கிறது.

ராஜும் கிருஷ்ணனைப் பொறுத்தவரை, அவரின் எழுத்துக்கள் யாவும் சக மனித அனுபவத்தின் துல்லியமான உணர்வைகளினால் பின்னப் பட்டதாகும். கற்பனைக் குதிரையில் அமர்ந்தபடி செயற்கையும், அந்தியத் தன்மையும் மானுட வாழ்வியலுக்கும் புறம்பான போலியான கதை மாந்தர்களை அவர் சிருஷ்டிக்கவில்லை, மாறாக இரத்தமும் சதையும் உடைய, உயிர்த்துடிப்பான மனிதர்களையே அவர் தமது நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும் உலவவிட்டார். வயல்வெளியிலும், நெய்தல் வளம் கொழிக்கும் கடற்கரையிலும், வெண்முத்துக் குவியலாக படர்ந்திருக்கும் உப்பளங்களிலும், மரகதக் கம்பளம் போர்த்திய தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், கரிசல் காடுகளிலும், வறுமையோடும் இயலாமையோடும் போராடும் அடித்தட்டு வர்க்கப் பெண்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை இயல்பாகச் சித்திரித்தவகையில் ராஜும் கிருஷ்ணன் தன் எழுத்துலகப் பயணத்தில் வெற்றிபெற்றார் என்றே கூறுவேண்டும். தான் வாழ்ந்த, தான் கண்டுணர்ந்த மன்னையும் மக்களையும் அந்த மக்களின் இன்ப துன்பங்களையும் எவ்விதமான போலிப்பூச்சுகளும் இல்லாமல் ராஜும் கிருஷ்ணன் தனது எழுத்திலே பதிவு செய்தார். இதன் படி அவரின் எழுத்திலே உண்மையிருந்தது: நேர்மையிருந்தது: மனிதவாழ்வியல் தொடர்பான தெளிவான கண்ணோட்டம் இருந்தது.

எழுத்துலக மேதை என்றழைக்கப்பட்ட ராஜும் கிருஷ்ணன் தமிழகத்தின் திருச்சி மாவட்டத்தில் 05-11-1925 அன்று பிறந்ததாக இவர் தம் வாழ்க்கைக் குறிப்புக் கூறுகின்றது. கல்லூரிப்படிப்பு எதையும் படிக்காத போதிலும், இளைமைக்காலம் முதலாகவே வாசிப்பின் மீது தீராத காதல் கொண்டிருந்தார். விவாக வாழ்க்கையின் பின்பு, கணவர் பொறியியலாளராக இருந்த நிலையில், நீலகிரி மாவட்டத்தில் நீண்டகாலம் இவர் வசிக்க நேரிட்டது. கணவரின் வெளிக்கள் பணிகள் காரணமாக வீட்டில் இருந்த வாரே ஏராளமான நூல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பை இவர் பெற்றார்.

பாரத நாட்டின் இயற்கை வளங்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி தமிழ்மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு சாதனமாக்கும் சீரிய முயற்சியாக அமைந்த நீலகிரி மாவட்ட அணைக்கட்டுத்திட்டத்தை கருப் பொருளாக்கி சுவை குன்றாமல் “அழுதமாகி வருக” எனும் மகுடத்திலே காத்திரமான

நாவலாகப் படைத்து, தமிழ் நாவல் இலக்கியத்துறையில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதாக இலக்கிய விமர்சகர்கள் மதிப்பீடு செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையில், ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துவகப் பிரவேசம் வித்தியாசமானது. 1952ஆம் ஆண்டிலே நடை பெற்ற, அகில உலக சிறுகதைப் போட்டியிலே இவரது “ஊசியும் உணர்வும்” எனும் சிறுகதை தமிழ்மொழிச் சிறுகதைக்குரிய பரிசை பெற்றுக் கொண்டது. குறிப்பிட்ட அச் சிறு கதையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பானது, “ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” வெளியீடாகிய அகில உலகச் சிறுகதைத்தொகுப்பிலும் தொகுக்கப்பட்டது.

இவரது எழுத்துகள் எனிமையும் தனித்துவமும் வாய்ந்தன. தமது படைப்புக்கான கருப்பொருளை முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு, அவை தொடர்பான இடங்களில் நேரடியாகப் பயனம் செய்து, அந்த மக்களோடு உடன் உறைந்து அவர்கள் வாழ்வியலை அனுபவத் தேட்டத்தினாடாக நன்கு உய்த்து உணர்ந்த பின்பே, இவர் தனது பெரும்பாலான படைப்புக் களை வெளிக்கொணாந்துள்ளார் இது சக எழுத்தாளர்களாலும் திறனாய் வாளர்களாலும் இவரின் தனிச் சிறப்பாகப் போற்றி மதிக்கப்பட்டது.

இவர் ஆரம்ப காலத்தில் சிறுகதை முயற்சிகளில் அதிகளவில் ஈடுபட்டார் எனினும், அதன் பின்னர் நாவல் எனும் வடிவமே இவரை அதிகளவில் ஈர்த்துக் கொண்டது. நாவல், சிறுகதை என்பவற்றோடு பிற்காலத்தில் பெண்ணியப் பிரக்ஞாமிக்க காத்திரமான கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார். அதிகமாக எழுதிக் குவிக்காது விட்டாலும், தாம் எழுதி யதன் மூலம் அதிகளவானவர்களை சிந்திக்கவைத்த சிறப்பு இவருக்கு உரித்தானது.

இவரது படைப்பிலக்கியத்தைப் போலவே கட்டுரைகளும் புதிய சிந்தனைகளை விதைப்பனவாக திகழ்கின்றன. குறிப்பாக தாய்வழிச் சமூகம் பற்றிய மாணுடவியல்ச் சிந்தனைகள், பெண்ணிமைத் தனத்தின் பரிமாணங்கள், முதலாளித்துவம் புதிய சந்தைப் பொருளாதாரம் இவற்றினால் பெண் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள், தொழிலாள வர்க்கப் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் வாழ்க்கைச் சவால்கள், சுற்றுப்புறச் சூழல் மாசபாடு, மாறி வரும் பெண்ணின் விம்பங்கள் இவை பற்றி எல்லாம் திருமதி.கிருஷ்ணன் தெளிவான உரைநடையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

அத்தகைய கடடுரைத் தொகுப்புகளுக்கு பின் வருவனவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

லட்சமி, அநுத்தமா, விமலாரமணி போன்ற சமகாலப் பெண் எழுத்தாளர்களைப் போலவே இவரும் சில நடுத்தர வர்க்க சாதாரண வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையே தனது படைப்புக்களில் கையாண்டுள்ளார். ஆனாலும், நேரடியான வாழ்க்கை அனுபவத்தை நோக்கிய உள்ளார்ந்த தேடல், அந்த அனுபவத்தை கிரகித்துக் கொண்டு எழுத்திலே பதிவு செய்யும் போது வெளிப்படும் சத்திய தரிசனம் இந்தப் பண்புகள் இவர் தம் படைப்புகளுக்கு தனிச்சிறப்பு சேர்க்கிறதென்றே கூறுவேண்டும். பெண்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், சவால்கள் என்பவற்றை தனது நாவல்களில் முன்வைக்கும்போது குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை மேலெழுந்த வாரியாக காட்டுவதோடு நின்றுவிடாமல், எவ்விதமாக தோற்றம் பெறுகின்றன, அவற்றின் பின்னால் உள்ள சமூகவிசைகள், அவற்றுக்கான சாத்தியமானதும், ஆரோக்கியமானதுமான தீர்வு இவற்றையும் படிப்பவர் விளங்கிக்கொள்ளும் வண்ணம் முன்வைப்பது இவரின் மற்றுமொரு தனிப்பண்பாக உள்ளது.

சீதனக் கொடுமை, பெண் உழைப்பாளிகள் மீதான சுரண்டல், அவர்கள் மீதான பாலியல் வன்கொடுமை, பெண் சிகிக் கொலை பெண் கல்பி மறுப்பினால் விளையும் துயரங்கள், ஆணாதிக்கத்தின் நுட்பமான முகங்கள், நகரமயமாதவின் நசிவுகள் இவற்றையெல்லாம் தனது படைப்புக்களின் பிரதான கருப்பொருள்களாக இவர் கொண்டுள்ளார். சமூக மாற்றங்கள், சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமூகப் பிறழ்வுகள் இவற்றுக்கு மத்தியில் அல்லாடும் பெண்களின் பிரச்சினைகளை யதார்த்தமாகவும், சிந்தனையைக் கிளறும் விதத்திலும் இவர் கையாண்டிருப்பது அவதானத்திற்குரியது.

இதற்கான பிரத்தியாட்சமான எடுத்துக்காட்டுக்களை நாம் அவர் தம் எழுத்துகளினாடாக காண்பது மேலும் சிறப்பாக அமையும்.

பெண் சிகிக் கொலையின் சமூகக் கொடுமைகளைப் பதிவு செய்யவந்த எழுத்தாளர் அந்நாலின் முகவுரையில் பின் வருமாறு கூறுவார்.

“..... ஒவ்வொர் ஆண்டிலும் இப் பகுதிகளில் (மதுரை)சில நூறு பெண் சிகிக்கள் பிறந்ததும் மாய்க்கப்படுகின்றன. இச் செய்தி, வழக்கம் போல் பரபரப்பைத் தோற்றுவித்தது. பெண்கள் அமைப்புகள் இக் கொடுமைக்கெதிராக கண்டனக் குரல் எழுப்பின. ஆனால், பத்திரிகைச்

செய்திகளுக்குரிய அளவில், பரபரப்பு தோன்றியவிதமே எந்த தீவிர பாதிப்பையும் தோற்றுவிக்காமலே பல நூற்றாயிரம் செய்திகளைப் போல அமிழ்ந்தும் போயிற்று. ஆனால் என்னுள் இச்செய்தி தோற்றுவித்த பாதிப்பு அவ்வாறு மடிந்துவிடவில்லை. இந்தக் கொடுமைக்கு வறுமையும், நிராசையும் காரணங்கள் என்று காட்டப்படவில்லை. இந்தப் பழக்கத்திற்கு ஆட்பட வேண்டிவந்த சமுதாய மகளிர் கோழைகள் அல்லர் இத்தகைய மேன்மைக் கூறுகளுடைய சமுதாய மகளிர் தங்கள் இனத்தையே அழித்துக் கொள்ளும் ஒரு கொடுஞ்செயலுக்கு ஏன் ஆட்பட்டார்கள்?

“..... பெண்மக்கள் உற்பத்தி உடைமை என்ற சுயசார்பு மதிப்பில் இருந்து வீழ்ந்து வெறும் போகப் பொருள்களாக, அணிமணிகள் சுமக்கும் நுகர் பொருள்களைப் பெற்றுத்தரும் கருவிகளாக, வாணிப சமுதாய நாகரிகத்துள் தள்ளப்பட்டனர்.

“பெண்ணுக்குத் திருமணம் என்றால் படிக்காத பயிர்த் தொழில் செய்யும் கூலிக்காரனுக்கும் பத்துப் பவுண் (சவரன்) கட்டாயமாகப் போடவேண்டும்.

பட்டுச்சேலை, பாத்திரம், பண்டங்கள் வாங்க வேண்டும் என்பதும் கட்டாயமாயிற்று. இவற்றைக் கொண்டு வராத பெண் கொடுமைக்குள்ளானாள். ஆணின் ஆதிக்கம், கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட மதுப்பழக்கத்தினால் பின்னும் அழுத்தமாயிற்று. கொடுமைகளும், நம்பிக்கை இன்மையும் வாழ்க்கைப் பொருள்களின் அபரிமித விலை ஏற்றமும், “பெண் ஒரு சுமை” என்ற முடிவுக்கு வரச் செய்தன. எனவே பெற்றெடுத்த தாயே அதை மண்ணுக்கு இரையாக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளானாள்.

“..... இந்த அவலத்தை இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை நோக்கி விரைந்து செல்லும் மனித சமுதாயம் மறைத்துப் புரையோட விடலாமா? இதன் காரணம் யாது என்று தெளியும் வகையில் இதற்கு மூலமாக இருக்கும் சமுதாய அமைப்பை, வணிக நெறியின் நக்கக் கொடிகளை இனம் காட்டக் கருதியே இதை எழுதத் துணிந்தேன். (மண்ணகத்துப் பூந்துளிகள் நாவலில் இருந்து).

இவ்வாறு தான் எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருள், கதைக் களம் என்பன தொடரில் வாசகர்களோடு துல்லியமான சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையிலும் இவர் சிறப்புப் பெறுகின்றார். பெண்சிசுக் கொலை பற்றிய கழிவிரக்க அலைகளைப் பிரவகிக்கச் செய்து அவற்றுள்

வாசகரை மூழ்கடிக்கச் செய்யாமல், அப்பிரச்சினையின் மூலகாரணத்தை நோக்கிய விசாரணையிலுள் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்திச் செல்லும் எழுத்தாளரின் பாங்கு சிலாகிக்கத்தக்கது.

பெண் சிக்க கொலையைப் போலவே வீட்டுத் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண் பல்வேறு வகையான ஒடுக்கு முறைக்கும் ஆளாகின்றாள். அவள் சமையல்காரியாக, குற்றேவல் புரிபவளாக, வீட்டையும் கணவனையும் மற்றும் உறவினரையும் பராமரிப்பவளாக நாள் முழுதும் உழன்ற போதிலும், அவளுக்கான கரிசனை, கணிப்பீடு, கெளரவும் என்பன அற்பமாகவே கிடைக்கின்றன. இந்த நிலைமை தொடர்பான பகுப்பாய்வு இவருடைய “சூழில் மிதக்கும் தீபங்கள்” எனும் நாவலில் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

நாவலின் நாயகி, ஆணாதிக்கம் மிக்க கணவனுக்கும். அடக்குமுறை மிக்க மாமியாருக்கும் இடையில் நின்று அல்லாடுகின்றாள். பொறுக்க முடியாத ஒரு தருணத்திலே, யாரிடத்தும் சொல்லாமல், வீட்டை விட்டு வெளியேறிச் சென்று கங்கைக் கரையில் ஒரு தினத்தைக் கழித்துவிட்டு வருகிறாள். வீட்டில் நிலைமை தீவிரமாக இருக்கின்றது.

கணவனும் மாமியாரும் சேர்ந்து அபாண்டமாக பழி சுமத்துகின்றனர். வீடு என்பது பெண்ணை எவ்வளவு தூரம் ஒடுக்குகிறது என்பதை அவள் முதல் முறையாக உணர்கின்றாள். ஈற்றிலே தனக்கென்று ஒரு தொழிலைத் தேடிக் கொண்டு பெண்களுக்கான ஆஸ்ரமத்திலே இணைகிறாள். இந்த நாவலில் வரும் பின்வரும் பகுதிகள் எடுத்தாளத்தக்கன.

“அவளுக்குத் தெளிவு துவங்குகிறது..... பிரச்சினை பிரச்சினை என்று சிக்கிக் கொண்டதாக, யாரோ வந்து கரையேற்ற வேண்டும், விடுவிக்க வேண்டும் என்று ஏன் நினைக்கின்றாய்? மாமியார் - அவளும் ஒரு பெண். இந்த மடிக்கூடு, வெறும் அர்த்தமற்ற போலிச் சடங்குகள், உள்ளும் புறமுமான மனிதத்துவத்தை விரட்டிவிடும் கோடுமைகள் என்று எடுத்துச் சொல்லேன். (சூழில் மிதக்கும் தீபங்கள் பக. 88).

விடுதலையின் சில பிரக்ஞா பூர்வமான பெண் குரல்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டு: “இதுப்பாருங்க! அனாவசியமாக வாயைக் கொட்டாதீங்க. நான் எங்கும் ஓடிப் போகல். நீதான் இந்த வீட்டத் தாங்கறதா நினைச்சிக்க வேண்டாம்னு என்னை ஒரு விநாடியில் தூக்கியெறிஞ்சு சோத்தை வீசி ஏறிஞ்சுட்டுப் போனீங்க. நான் வெறும் மழுக்குண்ணிப்

பொம்மையில்ல. என் படிப்பு, அறிவு, மனுஷத்தன்மை எல்லாத்தையும் வெட்டிச் சாய்ச்சிட்டு கண்ணை மூடிட்டு உடம்பால் உழைக்கும் படி சவுக்கடியைவிட மோசமான உள்ளடியினால் கட்டாயப்படுத்தினீர்கள் இல்லாட்ட, 18 வருஷம் இந்த வீட்டில் அச்சாணியாக உழன்றவருக்கு நீங்கள் என்ன மதிப்புக் கொடுத்தீர்கள். அது அன்னிக்கு பொறுக்கல்ல! நீங்கள் என்ன செய்தாலும் நான் முழுங்கிட்டு மெழினாக இருக்கணு மின்னு பொறுக்காம அன்னிக்கு மனச விட்டுப் போய்ச்ச கங்கையைப் பார்க்கப்போனேன். (சுழலில் மிதக்கும் தீபங்கள் பக். 101).

பெண்மையின் மென்மையை மட்டுமன்றி, அதன் கண்ணீரையும், மனக்காயங்களையும், அதற்கான சமூகப் பின்புலங்களையும் நெஞ்சுக்கு நேர்மையாக தனது எழுத்துக்களில் பதிவுசெய்த ராஜம் கிருஷ்ணன், ஆர்ப்பாட்டமான ஒரு தீவிரவாத பெண்ணிலை வாதி அல்லர். ஆனாலும் பெண்ணியம் தொடர்பான ஆழமான புரிதல் அவரிடம் இருந்தது. பாரத நாட்டுப் பெண்களின் சமகாலப் பிரச்சினைகளை அவற்றின் சமுதாய விஞ்ஞான ஒளியிலே தான் உணர்ந்து, மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்தும் ஞானமும் எழுத்தாற்றலும் அவரிடத்தே இருந்தது.

எறத்தாழ நாற்பத்தைந்து நாவல்களையும், நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதைகளையும், இருபதுக்கு மேற்பட்ட முழுநேர வாளெனாலி நாடகங்களையும், இலக்கியச் சாரம் மிக்க கட்டுரைகளையும், பல்வேறு மொழி பெயர்ப்புகளையும், வரலாற்று நூல்கள், நூல் மதிப்பீடுகள் பெண்ணியப் பிரக்ஞா மிக்க கட்டுரைகளையும் படைத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் அழியாச் சுடராக விளங்குகிறார். கணவரின் மறைவுக்குப் பின்பு உறவு களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, ஏமாற்றப்பட்டு சொத்துக்களை இழந்து ஒரு முதியோர் இல்லத்தில் அவரது அந்திமக் காலம் ஒரு சோக கீதமாகவே கழிந்தது. அந்த தனிமையிலும் கைவிடப்படுதலிலும் கூட அவர் சமூகப் பிரக்ஞாயுடன் சிந்திப்பவராகவே விளங்கினார். இந்த வகையில், அமைத்தியான முறையில் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும், பெண்ணியப் பிரக்ஞாயுடனும் எழுத்துலகை ஆட்சி செய்த ராஜம் கிருஸ்னன் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் தவிர்க்க இயலாத, என்றென்றாலும் நினைவில் போற்றப் பட வேண்டிய ஒரு தலை சிறந்த இலக்கிய ஆளுமையாகவே மிளிர்கின்றார்.

இவரின் படைப்புகள் பற்றிய கட்டுரைத் தொகுப்பை இறுதி பகுதியில் காணலாம்.

பின்னிடைப்பு

1. ராஜம் கிருஷ்ணன் பெற்ற பரிசுகள்

நோய்நாடு, நோய்முதல் நாடி சமூகப்பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரமாக அமைந்த இவரின் எழுத்துக்கள் மறுபறம் அரசு முதற்கொண்டு இலக்கிய அமைப்புக்கள் ஈராகவும் சிறந்த கணிப்பீட்டையும், பாரட்டுப்பத்திரங்கள் பரிசில்களையும் பெற்றுக் கொண்டமையும் இங்கு குறிப்பிட்டே தீர வேண்டும்.

1953 இல் இவரது “பெண் குரல்” எனும் நாவல், கலைமகள் நாராயண சாமி ஜயர் நாவல் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. தமிழகத்தின் பிரபல சுஞ்சிகையான “ஆனந்த விகடன்” 1958 இல் நடத்திய நாவல் போட்டியில் இவரது “மலர்கள்” எனும் தலைப்பிலான நாவல் முதல் பரிசைப் பெற்றது. இந்திய எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் பெருமை தரத்தக்க சாகித்திய அக்காதமி விருதினை 1973 ஆம் வருடத்தில் இவரது “வேருக்கு நீர்” என்ற நாவல் பெற்றுக்கொண்டது. முன்னை நாள் சோவியத் தேசத்தின் நேருவிருதை இவரின் கோவா விடுதலைப் போராட்டத்தை உயிரோட்ட மாகச் சித்திரிக்கும் “வளைக்கரம்” எனும் நாவல் பெற்றுக் கொண்டது. இலக்கியச் சிந்தனைப் பரிசை இவர் இரண்டு தடவைகள் பெற்றுள்ளார். “கரிப்பு மணிகள்”, “சேற்றில் மனிதாகள்” எனும் நாவல்களே அவையாகும். இதே சேற்றில் மனிதர்கள் நாவல், பாரதீய பாஷா பரிசுத் எனும் அமைப்பின் விருதையும் தட்டிக் கொண்டது. தமிழக அரசின் பரிசை 1987லே இவர் தமது சுழிலில் மிதக்கும் தீபங்கள் எனும் நாவலுக்காகப் பெற்றுக் கொண்டார். இவற்றிற்கும் அப்பால், தழிமுக அரசின் திரு.வி.க. விருதினை சுவீகரித்துக் கொண்டார். சரஸ்வதி சிந்தனை விருது இவரது “அவள்” எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்குக் கிடைத்தது. தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்க விருதானது 1995லே இவருக்குக் கிடைத்தது. “அக்னி” எனும் தனித்துவமானதும் காத்திரம் மிக்க இலக்கிய அமைப்பின் அட்டஷர் விருதினை 1996லே இவர் பெற்றுக்கொண்டார். இலக்கிய சுற்றுப்பயணமாக ரஷ்யா, பிரான்ஸ், சோவியத் யூனியன், செக்கோஸ்லோவாக்கியா முதலான நாடுகளுக்கு இவர் மேற்கொண்ட பயணங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. அப் பயண அனுபவங்களையும் கூட இவர் சுவாரஸ்யமான எழுத்துகளாக பதிவு செய்துள்ளார்.

2. படைப்புகளின் தலைப்புகள்

- ஊமை அரண்கள்
- தோட்டக்காரி
- மன்னகத்துப் பூந்துளிகள்
- அழுக்கு
- ஆண்களோடு பெண்களும்
- குறிஞ்சித்தேன்
- மலர்கள்
- அமுதமாகிவருக
- அவைவாய்க்கரையில்
- மாணிக்க கங்கை
- புதிய சிறகுகள்
- சேற்றில் மனிதர்கள்
- சுழலில் மிதக்கும் தீபங்கள்
- கரிப்பு மணிகள்
- விலங்குகள்
- வேருக்கு நீர்
- பெண் குரல்
- புயலின் மையம்
- நிழற்கோலம்
- தங்க மூள்
- சோலைக் கிளி
- பாரத குமாரிகள்
- மானுடத்தின் மகரந்தங்கள்
- கூட்டுக் குஞ்சுகள்
- விடியும் மூன்
- கோபுர பொம்மைகள்
- மாயச்சழல்
- ஓசைகள் அடங்கியபிறகு

- முள்ளும் மலர்ந்தது
- அன்னையர் புமி
- இடிபாடுகள்
- மாறிமாறிப் பின்னும்
- கோடுகளும் கோலங்களும்
- சத்தியவேள்வி
- வீடு
- களம்
- கனவு
- அவள்
- காலம் தோறும் பெண்
- காந்தி தரிசனம்
- வனதேவியின் மைந்தர்கள்

உசாக்துணை

1. ராஜும் கிருஷ்ணன், அலைவாய்க் கரையில், மே 1990, தாகம் பதிப்பகம் சென்னை.
2., "மயிலம்பட்டு வள்ளி", ஜாஸை, 1992, தாகம் பதிப்பகம் சென்னை.
3., "சழலில் மிதக்கும் தீபங்கள்", ஜூன் 1994., தாகம் பதிப்பகம் சென்னை.
4., "றோஜா இதழ்கள்", ஆகஸ்ட் 2001, தாகம் பதிப்பகம் சென்னை.
5., "சேந்றில் மனிதர்கள்", (2001), தாகம் பதிப்பகம் சென்னை.
6. நிவேதினி (புரட்டாதி 1994), மலர் 1 இதழ் 2, பெண்கள் கல்வி, ஆய்வு நிறுவனம்.
7. இந்தியா ரூடே, பெண்கள் இலக்கிய சிறப்பு மலர், 1992.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் தீவிர சமூகப் பிரக்ஞங்கும் அவரது உண்ணது எழுத்தாளுமையும்

வசந்தி தயாபரன்

இன்றைய உலகில் பெண்கள் பற்றிய கருத்தாடல்கள் இருவேறு தளங்களில் இயங்குகின்றன. பெண் ஆணுக்குச் சமமானவள் என நம்புதல், அதையும் தாண்டி அக்கருத்துக்குச் சார்பான செயற்பாடுகளில் முனைப்புடன் ஈடுபடுதல் என்பவையாக அவற்றை அடையாளப்படுத்தலாம். அறிவியலிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் மிகப்பெரிய பாய்ச்சல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்ற இந்த நூற்றாண்டிலும் பெண்ணுக்கான குரல் தொடர்ந்து ஒலிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. குடும்பம், சமூகம் எனும் இரு பெருவெளிகளிலும் அதற்கான தேவை இன்னும் அற்றுப்போகவில்லை. மாறாக, ஆதிக்க மனப்பான்மை எங்கெல்லாம் எப்போதெல்லாம் மேலோங்குகிறதோ, அங்கெல்லாம் பெண் பகடைக்காயாக உருட்டப் படுவது இயல்பாகிவிட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு, தமிழின் புனைக்கதை உருவாக்கத்தில் பெரும் பாய்ச்சல்களைக் கண்டது. மனந்திறந்து சிந்தனைகளைக் கூறமுடியாத சூழலில் அவற்றை எழுத்தாகப் பொதித்துவிடல் ஆசவாசமளிக்க வல்லது. மனதின் குரல் எழுத்து வடிவம் பெறுகின்றபோது அது புனைக்கதையாகிறது. அவ்வகையில், பேசப்படாத்துயரங்களின் புழுக்கம் பெண்களின் நித்திய வாழ்வைச் சூழ்ந்திருந்த அந்த அவலங்கள் பிரச்சினைகள் போன்றன வெளிப்படவின் தேவையை உணர்ந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் எம்மை வந்தடைந்தவரே, எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன். அவர், பெண் பற்றிய நூதனமான நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டதான் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பிறந்து, சுயமான சிந்தனையின் பாற்பட்டதான் எழுத்தினை வரித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து, முதியோர் இல்லத்தில் தனது வாழ்வினை முடித்துக்கொண்ட அற்புதமான பெண்மணி.

வைத்திகமான குடும்பத்து வளர்ப்பு, மிகச்சாதாரணமான கல்வியறிவுத் தகைமை, மிக இளவயதுத் திருமணம் என்பவற்றைத்தகர்த்துக்கொண்டு மேற்கிளம்பிய ஓர் ஆளுமை அவர். அவரது எழுத்துக்கள் நாற்பது நாவல்கள், இருபது நாடகங்கள், பல சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கள் என எண்ணிக்கையில் விரிந்தன. பழைமைச் சிந்தனைகள் மெல்ல மெல்ல விடைபெற்று, புதுமை அலைகளால் உலகு அள்ளுண்ட இருபதாம் நூற்றாண்டு கூட தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் வாழ்க்கையில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவராமை, அவரை ஏமாற்றமும் கோபமும் கொள்ளாச் செய்தது. அந்தத் தார்மீகக் கோபம் தந்த உந்துதல், பிரகடனப்படுத்தப்படாத ஓர் எழுத்துப்போராளியை பெண்களுக்கென உருவாக்கியது.

தனிமனித உணர்வுகளினுடாக பெண்ணின் இருப்பைப் பேசிய ராஜம் கிருஷ்ணன், தனது ஆரம்ப நாட்களிலேயே பல விருதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். முதல் கதையான “ஊசியும் உணர்வும்” 1950இல் நியுயோர்க் ஹெரால்ட் ட்ரிபியுன் சர்வதேச விருதினைப் பெற்றது. 1953இல் “பெண் குரல்” ஈட்டித் தந்த கலைமகள் விருது, 1973இல் “வேருக்கு நீர்” நாவலுக்கான சாகித்ய அகடமி விருது, “மலர்கள்” பெற்ற ஆண்தலிகடன் விருது, 1975இல் சோவியத் நேரூ விருது, 1991இல் திரு.வி.க.விருது, பாரதீய பாஷா விருது, இலக்கியச் சிந்தனை விருது என கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டாகத் தொடர்ந்த அங்கீகாரங்கள் அவரது எழுத்தின் செழுமைக்குச் சான்றாகின்றன. அவற்றின் பின்னாலுள்ள அவரது உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் எம்மை வியக்கவைப்பவை.

“எழுத்தென்பது மனித உரிமைகளைத் தேடுதலே” என்ற மிகத் தெளிவான, கட்டிறுக்கமான, போற்றற்குரிய வரைவிலக்கணத்தை ராஜம் கிருஷ்ணன் வகுத்துக் கொண்டிருந்தார். புகையிரத்த துறையில் பொறியாளராகப் பணியாற்றிய கணவருடன் அவரது பணியிடங்களுக்கெல்லாம் செல்கின்ற வாய்ப்பு, அங்கெல்லாம் காணக்கிடைத்த சமூக அசமத்து வங்கள் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வு என்பன, அவரது எழுத்துக்களுக்கு வலுச்சேர்த்தன. அவை பற்றி அவரே கூறிய வார்த்தைகள் இங்கு மேற்கோள் காட்டத்தக்கவை.

“நீலகிரி மலைத்தொடரில் பல நிலைகளிலும் வாழும் வாய்ப்பும் அனுபவமும் எனக்குக் கிட்டின. “குறிஞ்சித்தேன்” நாவலுக்காக நான் மலைவாழ் மக்களைப் பற்றிச் செய்தி சேகரித்தேன். கேரளப்பகுதியில்

வாழும் அடியர், பணியர் வாழ்வு பற்றிய பல கட்டுரைகளை மலையாளத் திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்தேன். எனவே, “வேருக்கு நீர்” புதினத்துக்கான பகைப்புவத்தைத் தீட்ட அவை உதவின்.”

இதுபோன்ற அநுபவங்கள் வாய்க்கிணறு அனைவருமே அவற்றால் பாதிக்கப்படுவதோ, சமூக அநீதிகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பதோ இல்லை. அதற்கும் அடுத்த தளமான எழுத்து எனும் ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்துவதோ மிகச்சிலரே. ராஜம் கிருஷ்ணன் தனது எழுத்துக்கான அந்தத் தூண்டுதல் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“பறவாழ்வில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களால் எனது மன அரங்கில் ஏற்படும் கருத்துக்களும் கிளர்ச்சிகளும் எனது இலக்கியப்படைப்புக் களுக்கு உந்துதலாக உள்ளன. நான் பறவாழ்வில் எனது கடமைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் எனக்குள் ஓர் பெரிய ஏரி மலையே குழுறிக்கொண்டிருந்தது.”

ராஜம் கிருஷ்ணனது எழுத்து வாழ்விலே அவரது முதிர்ச்சி பல படிநிலைகளில் நடந்தேறியது. அவ்வகையில், தனது எழுத்துக்கள் நுணுக்கமான கள் ஆய்வுகளின் பிற்புலத்தில் முகிழ்த்தவையாக, யதார்த்தமானவையாக சமூகத்தைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற அவரது வேட்கையும் செயற்பாடுமே ராஜம் கிருஷ்ணனைத் தனித்துவமாக நிலைநிறுத்துபவை. நாவல்களுக்கான தளங்களும் களங்களும் இருக்குமிடத்திற்கெல்லாம் அவர் சளைப்பின்றிப் பயணித்தார்.

இன்று, செய்தி சேகரிப்பாளர்கள், பல இன்னல்களுக்கு நடுவில் செய்திக்களங்களைத் தேடிச்சென்று பிரச்சினைகளின் ஆணிவேரைக் கண்டறிவதும் அம்பலப்படுத்துவதும் தனித்துறையாகவே வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. ஆனால், ராஜம்கிருஷ்ணன் எழுதப்படுந்த காலத்தில், எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்துகொண்டு மறுமூலையில் நடப்பதைச் சாங்கோபாங்கமாக எழுதும் எழுத்தாளர்களே பரவலாக இருந்தனர். அவர்களுக்குள் வேறுபட்டவராக, பிரச்சினைகளின் ஆணிவேரைக் கண்டறிந்து, அவற்றுக்கான மாற்றினைத் தேட முயல்பவராக அவர் முனைப்புக் கொண்டிருந்தார். ஒடுக்கு முறையின் அனைத்து வடிவங்களுக்கும் எதிரான ஏரிமலையாகக் குழுறும் தார்மீக்கோபத்திலும், அதனைத் தனது எழுத்தில் கொண்டுவரும் துணிவிலும் ராஜம் கிருஷ்ணன் உயர்ந்து நிற்கிறார்.

1970இல் தூத்துக்குடி மீனவரது வாழ்வியலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட அவரது “கரிப்பு மணிகள்” அவ்வகையில் குறிப் பிடத்தக்கது. உப்பளங்களின் தொழிலாளர்கள், அவரது “கரிப்பு மணி” யிலே, இரத்தமும் சுதையும் உள்ள மனிதர்களாக உயிர்கொண்டு உலவினர். சிறைக்கைதிகள் பற்றிய அவரது படைப்பில் கைதிகளின் உள்ளங்கள் சிறையுடைத்து வெளியேறின.

பீகார் மாநிலத்தில் கொள்ளைக்கூட்டத் தலைவன் “டாகுமான்சி”யைச் சந்தித்து உரையாடியதால் “முள்ளஞம் மலரும்” உருவானது. விவசாயிகளின் கண்ணீர்க்கதை, “சேற்றில் மனிதர்கள்” வடிவில் சொல்லப்பட்டது. கடற் தொழிலாளருக்கும் இடிந்தகரை தேவாலயத்துக்கும் இடையிலான முறைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட “அலைவாய்க்கரை” எனும் நாவலும் ராஜம் மீதான கவனக்குவிப்பை ஏற்படுத்திய பிறிதொரு நாவல்.

அவ்வாறே, கோவாவின் புரட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு “வளைக்கரம்” வெளிவந்தது. நீலகிரிப் படுகர் இன மக்கள் பற்றிய “குறிஞ்சித்தேன்” நாவல் இரண்டு தலைமுறைகளின் வாழ்வியலைப் பிணைக்கின்றதாக பின்னப்பட்டது. அவரது நெஞ்சம், ஆதரவற்றோரதும் குரலற்றோரதும் பக்கம் இயல்பாகவே சாய்ந்திருந்தது என்பதை நிறுவுவதற்கு, நாம் இங்கு கண்ட படைப்புக்களின் கருப்பொருள்கள் சான்றாதாரங்களாகின்றன.

எழுத்தில் ஆழக்கால் பதித்த பின்னாட்களில் அவர் தனது எழுத்தின் பாதை குறித்த தெளிவான குறிக்கோளை நோக்கி நகர்ந்தது வியப்பன்று. உண்மையில், வாழ்வு குறித்த புரிதல்கள் அதிகரிக்கும்போது, சமூக நீதிகளின் அசமத்துவம் தாளாமல், எழுத்துக்கள் இயல்பாகவே பெண்ணியத்தின்பாலும் பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகள்பாலும் ஈர்க்கப்படவே செய்யும். அது வியப்புக்குரியதன்று.

அதனால்தான் சமூகத்தின் உயர்மட்டப் புறக்கணிப்புக்கு ஆளாகும் பிரிவினரின் மீது அவர் வெளிச்சம் பாய்ச்சினார். சிவகாசியிலே தமது துள்ளித் திரியும் பள்ளிப் பருவத்தை வேலைத்தலங்களில் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் மீதான அவரது வாஞ்சை “கூட்டுக் குஞ்சுகள்” என்ற நாவலாக வடிவங்கொண்டது. அங்ஙனமே, தேவதாசிகளது வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து “மானுடத்தின் மகரந்தங்கள்” துணிச்சலாக எழுதப்பட்டது.

ராஜம் தன்னைச் சூழ நிகழ்கின்ற அனைத்து விதமான அநீதிகளுக்கும் எதிராகத் தனது பேணாவை ஓட்டினார். ஆனால், ‘‘பெண் என்பவள் ஒரு மனுவி என்பதை படைப்புக்கள் உரத்துச் சொல்ல வேண்டும்’’ என்பது உள்ளிட்ட அவரது கூற்றுக்கள், அவரை அவ்வாறே நிலைநிறுத்தின. பெண்மீதான ஒடுக்குமுறைகள் மிகவும் சாதாரணமான விடயம் எனவும், வழிவழியாக வந்த மரபு என்றும், அநீதியே அல்ல என்றும் அச்ட்டை செய்யப்பட்டமைக்கு எதிராக அவர் எழுதியதும் அதனால்தான். விதவைப் பெண்களின் சின்னாபிள்ளைமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை பற்றி அவர் பிரகடனப் படுத்தினார். குடும்பப்பெண்ணின் விம்மல்கள், பெண்சிசுக் கொலை, பெண்மீதான பல்வேறு வன்முறைகள் எனத் தனது அனுபவப் பரப்பினால் வந்த எதனையும் அவர் விட்டுவைக்கவில்லை. இதுகுறித்தே “Women Writing in India” என்ற நூலில் ராஜத்தின் மேதைமையைப் பற்றி நூலாசிரியர்கள் சசி தருவும் கே. லலிதாவும் மிகவும் பாராட்டியிருப்பதாக அறியக் கிடைக்கிறது.

வெளிப்பார்வைக்குப் புலனாகாத, ஆனால் பெண்ணை அனு அனுவாகத் தின்கின்ற பேசாத்துயர்கள் பல, அவரது படைப்புக்கள் வழியாக வெளியுலகை எட்டிப் பார்த்தன. அவரது கதாபாத்திரங்கள், பழைமையின் கலாசார இறுக்கங்களிலிருந்து புதுமையை நோக்கி நகர்பவர்களாக, மாற்றத்தை விழைபவர்களாகப் படைக்கப்பட்டிருந்தனர். வேறு சில கதாமாதர்கள், வெளிப்பார்வைக்குத் துணிவற்றவர்களாகவும் ஆனால் நெஞ்சில் உரம் மிக்கவர்களாகவும் உருப்பெற்றிருந்தனர். “வீடு” என்ற நாவல் ஹென்றிக் இப்சனின் ‘Doll House’ நாவலுக்கு ஒப்பாக நோக்கப் படுகிறது. அவர் எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நாவல்கள் மூன்றிலே ஒன்று, மனௌர் மணியம்மா என்ற தேவதாசி பற்றியது. சமூகத்தின் அப்த்தமான நியதிகளைத் தாண்டி வெளியே வந்த அப் பெண்ணின் துணிச்சலை வியந்து எழுதப்பட்ட “பாதையில் பதிந்த அடிகள்” நாவலே அது. ராஜம் கிருஷ்ணனது மிக முக்கியமான ஒரு சமூக ஆவணமாக அது நிலைக்கிறது. “ஒரு நாவல் சமூக ஆவணமாகவும் இருக்கமுடியும்” எனத் திடமாகக்கூறிய அவர், அதனைத் தமது படைப்புக்களினாடு நிருபித்தார்.

ராஜம் கிருஷ்ணனது படைப்புக்களில் தென்படும் இத்தகைய விசேட பண்புகள், தமிழ்ப் படைப்புலகில் முக்கியமான எழுத்தாளராக அவரை

இனங்காட்டி நிற்கின்றன. அப் படைப்புக்களின் சிறப்புக்கருதி, மேலை நாட்டின் Dorris Lessing என்பவரின் படைப்புக்களுடன் ஒப்பிட்டு முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. வங்காளத்தின் புகழ்பெற்ற படைப்பாளி ஆஷா பூர்ணா தேவியின் எழுத்து எம்மில் ஏற்படுத்தும் அதிர்வை ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்திலும் எம்மால் காண முடிகிறது.

அவரது இரண்டு நாவல்கள் ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் “சமூலில் மிதக்கும் தீபங்கள்” நாவல், உமா நாராயணன், பிரேமா சீதாராம் ஆகியோரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அ.மங்கை, தனது குறிப்பொன்றில் “குடும்ப வன்முறை” பற்றிப் பேசும் நல்லதொரு நாவலாக அதைக் குறிப்பிடுகிறார். அதேபோன்று, ராஜம் கிருஷ்ணனது “காலந்தோறும் பெண்கள்” என்ற படைப்பும், எழுத்து நடையில் மிக எளிமையாகவும் அதேவேளை கருத்துக்களில் மிகவும் செழுமையாகவும் கால ஓட்டத்திற்கு ஈடுகொடுத்து வாழ்கிறது.

தனது படைப்புக்களிற்கு நேர்த்தியான தலைப்புக்களை அவர் மிகவும் திறமையுடன் தேர்வு செய்தார். “உயிர் விளையும் நிலங்கள்”, “சமூலில் மிதக்கும் தீபங்கள்” முதலியன அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. அவை உள்ளடக்கத்திற்கு மிகவும் நெருக்கமான பொருள்படுவனவாக இருந்தன. அவரது நூற்றலைப்புக்களைப் போன்றே, அவரது எழுத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் மத்தியிலுங்கூட இடைவெளி இருந்ததில்லை. பதவியும் நாற்காலிகளும் தரும் சுகத்துக்கு அடிமைப்படாத நிமிர்வு அவரிடம் நம்மை ஈர்க்கும் பண்பாகும். பெண்களை இழிவுபடுத்துவதாக அவர் கருதிய படைப்பொன்றுக்கு விருது வழங்கப்பட்டபோது, சற்றேனும் தயக்கமின்றி சாகித்திய அகடமி ஆலோசனைச் சபை பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்ட இதயசுத்தியுள்ள பெண்மணி அவர். அவரது இலட்சியப் பெண்ணின் உருவம் தெளிவானது. அது, கல்வியிற் சிறந்த, தெளிவான சிந்தனையுள்ள, தற்றுணிபுள்ள, பயனுள்ள வாழ்வைத் தெரிவு செய்து கொள்ளும் ஒரு புதுமைப்பெண்ணின் வடிவம்.

“நாம் ஒதுங்கியிராமல் தத்தம் கொள்கைகளில் வெற்றிபெற்ற அம்சம் எது, மறுபரிசோதனைக்குரிய அம்சம் எது என்று சிந்தனை செய்வது அவசியமாகிறது.” ராஜம் கிருஷ்ணனின் இந்தக்கூற்று, இன்றைய காலகட்டத்தில்

நம்மால் மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் உள்வாங்கப்பட வேண்டியது என்பதில் ஜயமில்லை.

1925 இல் தமிழ்நாட்டில் திருச்சிராப்பள்ளியில் பிறந்து பதினாறு வயதிலே எழுத்த தொடங்கிய அவர், தனது ஆரம்பகாலப் புனைபெயர் “லேகினி” எனக் கூறிவிட்டு சிரித்துக்கொண்டே, ராஜம் கிருஷ்ணன் என்பதும் தனது உண்மையான பெயரன்று கூறியதாக அவர் குறித்து “த ஹிந்து” பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையொன்று சொல்கிறது. அவருடன் ரேவதி சங்கரன் நிகழ்த்திய நேர்காணல் ஒன்றை இணையத் தளம் மூலம் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்தபோது, ராஜம்கிருஷ்ணன் என்ற ஆளுமையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. மகா பாரதத்தின் கதாபாத்திரங்களை உதாரணம் காட்டி, பெண் பற்றிய நெறிகள் எவ்வாறெல்லாம் ஆண்களுக்கு வசதியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன என்ற தனது கருத்துக்களுக்கு அவர் வலுச் சேர்த்தார். அக்கருத்துக்கள் சமயங்களையும் பொதுப்படையாகத் தொட்டுச்சென்றன. பெண் மீதான வன்முறை அதிகரிப்புக்குக் காரணம், பெண் மீதான பயம் அதிகரிப்பதே என்பது அவரது ஆணித்தரமான கருத்தாக இருந்தது. அவ்வாறே, தொலைக்காட்சிகளில் பெண் மீதான வன்முறைக் காட்சி களின் அதிகரிப்பு, சிறுவரது மனதிலும் நஞ்சுட்டுவது என்று அவர் கூறினார். கட்டுடைப்பு, சமூகப் பிரக்ஞை என்பன அவர் பயன்படுத்திய முக்கியமான பதங்களாக இருந்தன. மிகவும் நேசத்துக்கும் மரியாதைக் குரிய உற்சாகமான பெண்மணியாக அங்கே அவரைக் காணமுடிந்தது.

ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற படைப்பாளியின் வாழ்நாள் செயற் பாட்டுக்கான ஓர் அங்கீகாரமாக 1997 ஆம் ஆண்டில் அவருக்கு “அக்ஷரா” பிரிது வழங்கப்பட்டது. “பெண்ணிய எழுத்தாளர்களால் குறிப்பிடத்தக்க எந்தப் படைப்பையும் உருவாக்க முடிவதில்லை” என்று பிரகடனப்படுத்துகின்ற, நகைப்புக்கிடமான அண்மைக்காலத்தைய சலசலப்புக்களிடையே, எந்தவொரு அமைப்புடனும் தள்ளை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாத தனித்துவமும், மானுடத்தின் இருப்பிற்கான குரல் எழுப்புகின்ற ஆத்ம பலமும் கொண்ட ராஜம் எம்மை வியக்கவைப்பவர்.

புரிந்துணர்வு, ஒத்துணர்தல், மனிதநேயம் என்பவற்றின் நெறியில் வாழ்ந்தும் எழுதியும் வந்த ராஜம், தனது சொந்த வாழ்க்கையில் மனிதர்களின் குருரமான முகங்களைத் தரிசித்தார். “பாதையில் பதிந்த

அடிகள்” எனும் நாவலில் “மணலூர் மணியம்மாள்” என்ற அவரது கதாபாத்திரம் அனுபவித்த துயரை ஒத்ததாக ராஜும் கிருஷ்ணனின் அந்திமகால வாழ்க்கையும் அமைந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. அவர் நோயற்றிருந்தபோது, அவரது விருப்பிற்கிணங்க “காலச்சுவடு பதிப்பகம்” அந்த நாவலை மீள்பதிப்புச் செய்து அவரை மகிழ்வித்தது. வழிமையான நடைமுறைக்கு மாறாக, ராஜும் வாழும்போதே 2009இல் அவரது எழுத்துக்கள் தேசிய உடைமையாக்கப்பட்டன.

வாழ்வின் இலையுதிர் காலத்தில், அவரது வளங்களைப் பிடிங்கிக் கொண்டு, அவரை முதியேர் இல்லத்திற்கு அனுப்பி வைத்த நெருங்கிய உறவுகளைப் பற்றிய “கள் ஆய்வினை” அவர் செய்யத் தவறியிருந்தார். அந்தத் துயரினை அவரது எழுத்துலகச் சிநேகிதிகள் சரிசெய்து பக்க பலமாக நின்றதும், தாங்கிக்கொண்டதும் அவரது வரலாற்றின் முக்கிய பதிவுகள். 2014ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 20 ஆம் திங்டி மறைந்த ராஜும் கிருஷ்ணன் என்ற அந்த அமரத்துவ நாயகி’ எம்மனதில் என்றும் கம்பீரமாக வீற்றிருப்பார்.

உரக்க ஒலித்த பெண் குரல்

C.S. லக்ஷ்மி (அம்பை)

1953இல் ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர் பெண் குரல் நாவலுக்கு கலைமகள் பத்திரிகையின் நாராயணசாமி ஜயர் விருது பெற்றபோது எனக்கு ஒன்பது வயது ஆகியிருக்கவில்லை. கி.வா.ஜி. என்று அறியப்பட்ட கி.வா. ஜகந்நாதனை ஆசிரியராகக்கொண்ட கலைமகள் பத்திரிகை இலக்கியப் பத்திரிகையாக கருதப்பட்டது. எங்கள் வீட்டில் மாதாமாதம் கலைமகள் வந்துவிடும். காரணம் என் அன்னை தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தீவிர வாசகி. கதைகள் படிப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். பெண் குரல் சம்பிரதாயமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட திருமணம் ஒன்றில் தம்பதியர் மன உணர்வுகள் சொற்களில் வெளிப்படாமல் இருவரிடையே தொடர்பு அறுபடுவதையும் குடும்ப அரசியலில் சிக்கிக்கொண்ட பெண் ஒருத்தி காதலை அடைய முயற்சி செய்வதையும் கூறும் கதை. கலைமகளில் தொடராக வெளிவந்த அந்த நாவலை நான் சிறுமியாக இருந்தாலும் படித்தேன். திருமண வாழ்வின் ஆழ்மனச் சிக்கல்களை மிகவும் நூட்பமாகக் கூறும் நாவலாக அது இருந்தாலும் அதன் அதிர்வுகளை முற்றிலும் உணராமலே என்னால் உள்வாங்க முடிந்தது. பின்பு பதின்ம வயதில் அதை மீண்டும் படித்தபோது குடும்ப அமைப்புக்குள்ளே இருக்கும் வாழ்க்கையைக் குறித்து எழுதப்பட்ட எத்தனையு அசாதாரண பகுப்பாய்வு அது என்பதை உணர முடிந்தது. பெண் குரல் என்ற அதன் தலைப்பும் வழக்கமான தலைப்பாக இருக்கவில்லை. பெண்ணின் குரல் என்ற பொருள் கொண்டதாக அது இருந்தாலும் திருமண உறவில் தன் குரலைத் தேடும் ஒரு பெண்ணின் கதைதான் அது. தன் எண்ணாங்களை, அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் குரல் ஒரு பெண்ணுக்குத் தேவைப்படுகிறது என்ற கருத்து தான் நாவலை மீண்டும் படித்தபோது என்னை ஈர்த்தது.

பின் வந்த ஆண்டுகளில் என வயதுள்ள பல பெண்களை ராஜம் கிருஷ்ணனின் கதைகள் தொட்டதை நான் அறிந்துகொண்டேன். பல

நாவல்களையும், சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் ராஜம் கிருஷ்ணன் எழுதியிருந்தாலும் தன் எழுபத்தெட்டாம் வயதில் அவர் எழுதிய உத்தர காண்டம் அவர் ஆழ்மனக் குரலாக இருந்தது என்று அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய எனக்குத் தோன்றியது. 2002இல் உத்தர காண்டம் நாவல் வெளிவந்தபோது ராஜம் கிருஷ்ணனின் வாழ்க்கையில் பல இடங்கள் வந்துபோயிருந்தன. அவர் கணவர் மறைவுக்குப் பின் பல ஆண்டுகளாக அவர் வாழ்ந்த தாம்பரத்தில் இருந்த வீட்டை விற்றுவிட்டு வாடகை வீட்டுக்குக் குடிபுகத் தீர்மானித்தார். தனியாக இருக்கும் தனக்குச் சொந்த வீடு தேவையில்லை என்று பிடிவாதமாக இருந்தார். உற்ற நண்பர்களின் ஆலோசனைகளை ஏற்க மறுத்தார். பல வீடுகள் மாற வேண்டி வந்தபோதும் அவர் மனம் சோரவில்லை. தவிர, பெண்கள் சரித்திரம் குறித்தும் அதை நாட்டின் சரித்திரத்தினுள் சரியான முறையில் இருத்துவது குறித்தும் அவர் மேற்கொண்டிருந்த முயற்சிகளை அவர் விடாமல் தொடர்ந்ததை நாங்கள் வியந்து பாராட்டினோம். உத்தர காண்டம் குறித்து நான் இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்புகிறேன். காரணம் இந்த நாவல் பெண்களுக்கும் அவர்களின் பல்வேறு குரல்களுக்கும் மையமான இடம் ஒன்றை அளிக்க ராஜம் கிருஷ்ணன் விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட்டு உருவாக்கிய பல இலக்கிய ஆறுகள் முடியும் கடலாகும்.

எழுத வேண்டிய கருப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அது குறித்து தீவிர ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு பின்பு அதை புளைகதையாக்கும் எழுத்தாளர்கள் வெகு சிலர் தாம். களக் குறிப்புகளை புளைகதைகளாக்கும் முயற்சியை வெகு சிலரே மேற்கொண்டுள்ளனர். காரணம் பயணங்கள், ஆதாரங்களைத் தேடல், குறிப்பெடுத்தல், அதன்பின் தகவல்களை உள்ளடக்கி கதை ஒன்றை உருவாக்குவது என்ற கடினமான வேலை அது. தற்போது பலர் இதைச் செய்ய முற்பட்டாலும் அவர்களுக்கு முன்பே இதைப் பல்லாண்டுகளாகச் செய்து வந்த எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன் தான். களக்குறிப்புகளை ஒட்டி அவர் அமைத்த சில கதைகள் குறித்து எனக்கு கருத்து வேறுபாடு உண்டு. ஆனாலும் சோராமலும் தெரியத்துடனும் பல்வேறு இடங்களையும் அனுபவங்களையும் தன் எழுத்தில் அவர் உயிரிபெறச் செய்வதை நான் வியந்தபடிதான் இருந்தேன். தஞ்சாவூர் போய் சேற்றில் நின்றுமழுக்கும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையையும் அவரால் எழுத முடியும். கோவா போய் கோவா சுதந்திரம் பெற்ற

விதத்தையும் எழுத முடியும். உப்பளங்களில் வேலை செய்யும் பெண் களைப் பற்றி எழுதும் அதே முனைப்புடன் தேசிய அரசியலில் அயராது உழைத்தும் மறக்கப்பட்ட பெண்களைப் பற்றியும் எழுத முடியும். அலை வாய்க்கரையில் உள்ள மீனவர் வாழ்க்கை பற்றியும் மலைவாழ் படுகர் களைப் பற்றியும் எழுத முடியும். இந்தப் படைப்புகளின் பின்புலமாய் உள்ள களப் பணியும் களக்குறிப்புகளும் மானிடவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெருமையுடன் சான்றுகளாகக் கூறுத்தக்கவை.

நாடும் அதன் அரசியலும் குறித்த ராஜம் கிருஷ்ணனின் சிந்தனை களின் உச்சமுகடாக உத்தர காண்டம் அமைந்தது என்றால் மிகையில்லை. அரசியல், அரசியல் தலைவர்கள், சுதந்திரப் போராளிகள், அவர்களுடைய வாழ்க்கைகள் இவற்றைச் சிக்கலான முறையில் கோர்க்கும் நாவல் உத்தர காண்டம். தாழ்த்தப்படுத்தப்பட்ட மனித வாழ்க்கையையும் கைவிடப்பட்ட காந்திய கருத்துகளையும் மையமாக்கிய நாவல் எனலாம். முன்னுரையில் தன் எழுபத்தெட்டு வயதில் தான் அறிந்தவர் அறிந்தவை எல்லாவற் றையும் பற்றிய நாவல் இது என்கிறார். பெண்கள் தாய், தாய்க்குலம் என்று கூறப்பட்டாலும் தமிழ் நாட்டில் பெண்களை முற்றிலும் பாதிக்கப் பட்டவர்களாக்கிய தரம் குறைந்த அரசியல்தான் தமிழ்நாட்டு அரசியல் எனக் கருதுகிறார் ராஜம் கிருஷ்ணன். அதிகாரமற்று பொருளாதார ரீதியில் முடக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்களைப் பலிக்கடாக்களாக்கி, அதிகாரப் பதவி களில் இருப்பவர்கள் பணம், எல்லையற்ற அதிகாரம், சுய ஆதாரம் இவை கூடிய போட்டி அரசியலில் எளிதாகப் பங்கேற்கும் அரசியல் இது. தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைப் பணயமாக்கி சுதந்திரப் போராட்டம் கற்றுத் தந்த மதிப்பீடுகளை விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருந்த பலர், இந்த மதிப்பீடுகளை உணராது, அவற்றை முற்றிலும் புறக்கணித்த, அவர்களுக்கு நேர் எதிர்மறை நிலையில் வந்த பல தலைமுறைத் தலைவர்கள், அவர்கள் கால்வருடிகள். இவர்களின் மாறுபட்ட பல பிம்பங்களை இணைத்த கலவை ஒவியம் உத்தர காண்டம்.

நாவலின் மையப் பாத்திரம் என்பது வயதான தாயம்மா. தன் தற்போதைய வாழ்க்கையின் யாதார்த்தங்களினாடே தன் வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் தாயம்மா. காந்திய தம்பதியரால் வளர்க்கப்பட்டு, அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற எந்த வழியையும் பின்பற்றும் வக்கிர விளையாட்டாக அரசியலை மாற்றிய மகன் ஒருவனைப் பெற்ற

அவமானத்தைச் சுமப்பவர். பெண்களை எந்த விதத்திலும் மதிக்கா விட்டாலும் அரசியல் எதிரிகள் விமர்சனங்களிலிருந்தும் தப்பிக்க எப்போதாவது தன் அம்மாவிடம் வந்து தன்னுடன் இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுவான் அந்த மகன். நாவலில் வரும் மனத்தைத் தொடும் பாத்திரங்கள் ராமுண்ணி, சாயபு, சுப்பைய்யா, சம்பு அத்தை மற்றும் அந்தக் காந்திய தம்பதி. ராமுண்ணியும் சாயபுவும் ஆரம்பத்திலேயே இறந்துவிட்டாலும் அவர்கள் குரல்களும் கண்ணீரும் நாவலை தொடர்ந்து ஓட்டியவன்னம் இருக்கின்றன. இளம் வயதில் பொதுவுடமைக்கட்சி மறைந்திருந்து செயல்பட்டபோது, தன் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களுக்காக, தூக்கிலிடப்படுவதிலிருந்து தப்பித்த ராமுண்ணி, எதுவும் செய்ய வகை யில்லாத ஏழையாக மரிக்கிறார். தாயம்மா அவரைக் காண வரும்போது அவர் உடைந்துபோய் அழுகிறார். “அம்மே, நான் தூக்குக் கயிற்றில் முடிந்திருக்கலாம்... இந்த பாரத சமுதாயம், கனவுகண்ட, சமத்துவ, ஜனநாயக, அஹிம்சைச் சமுதாயம்... அந்தக் கனவு துண்டுதுண்டாய் போயிட்டதும்மா...” எனக் கூறி கண்ணீர் வடிக்கிறார். பாரதியின் கனவான பாரத சமுதாயம் அது. ராமுண்ணியின் உடைந்த மனத்தின் கண்ணீர் அவர் தலைமுறையின் உருவகமாகிறது.

மிகவும் நாடகத்தன்மையுடன் நாவல் முடிகிறது. தாயம்மா பலவகை களில் ஒடுக்கப்பட்டு அடிப்பட்ட ஓர் இளம் பெண்ணுடன் வீட்டை விட்டுப் போக முடிவெடுக்கிறார். ஆரம்பத்தில் காந்திய தம்பதி அவரை வளர்த்த கிராமத்துக்குப் போக முடிவெடுக்கிறார். அந்தக் கிராமத்தில் அப்போது தான் ஒரு சாதிக் கலவரம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. இரு வேறு சாதியைச் சேர்ந்த இருவர் கிராமத்திலிருந்து ஓடிப்போய் திருமணம் செய்துகொண்ட பின், அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் இருவரையும் கொன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கிராமத்தில் காந்திய தம்பதி யரையும் அவர்கள் செய்த தொண்டையும் அறிந்த ஒரு போலீஸ்காரரும் இருக்கிறார். குழந்தைகள் அமெரிக்காவிலும் மற்ற இடங்களிலும் வாழுச் சென்றபின் கிராமத்திலேயே வாழ முடிவு செய்துவிட்ட ஒரு பழைய நண்பரும் இருக்கிறார். ராஜம் கிருஷ்ணனின் வழக்கமான எங்கிருந்தோ நம்பிக்கை சுரக்கும் பாணியில் நாட்டின் பல இடங்களிலிருந்தும் பெண் களும் ஆண்களுமாய் இளைஞர் கூட்டமொன்று பழைய மேன்மையான மதிப்பீடுகளை மீண்டும் கொண்டுவர உறுதிபூண்டு கிராமத்துக்கு வருகிறது.

தாயம்மாவுக்கு ஆரம்பத்தில் உதவிய பெண்மணியின் குடும்பத்துப் பெண்ணும் உண்டு அந்த இளைய சமுதாயக் குழுவில். தாயம்மாவின் வாழ்க்கை ஒரு முழு வட்டம் சுற்றிவிட்டு எல்லாம் ஆரம்பித்த இடத்துக்கு வந்து நிற்கிறது. புது உயிர் ஒன்று பிறப்பதுபோல நம்பிக்கை அவருள் உயிர்பெறுகிறது. அவருடைய வெள்ளெளப் புடவை உள்ள பையை இன்ஸ்பெக்டர் பத்திரமாகத் திருப்பித் தருகிறார். அதில் ஒரு கறையும் இல்லை. அவர் புனிதம் என்று நினைக்கும் அனைத்து விஷயங்களுக்கும் குறியீடாகிறது அந்த வெள்ளெளப் புடவை. அவர் இழந்த நம்பிக்கையை அது மீண்டும் கொண்டுவருகிறது.

அந்தக் கறைப்பாத வெள்ளெளப் புடவை ஒடுக்குமுறைக்கும் அநியா யத்துக்கும் தனிப்பட்ட முறையிலும், எழுத்தாளராகவும் என்றும் பணியாத ராஜம் கிருஷ்ணன் நமக்குச் சொல்லும் சேதி.

உத்தர காண்டம் நாவலுக்குப் பின் இருக்கும் உத்வேகத்தையும் ஈடுபாட்டையும் நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது ராஜம் கிருஷ்ணன் எனும் நபரையும் எழுத்தாளரையும் நாம் புரிந்துகொள்ள ஏலும். விடாமல் எழுதியவர் ராஜம் கிருஷ்ணன். தொண்ணாறு வயதை அவர் எட்ட இருக்கும்போது நினைவு மங்கிய நிலையில் அவரை ஆஸ்பத்திரியில் சந்தித்தபோதும் மெலிந்த குரவில் அதே வேகத்துடன் தன் எழுத்து குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். சில சமயம் தான் ஒரு கதையை எழுதியாகிவிட்டதா எழுத வேண்டுமா என்பதை மறந்துவிடுவார். ஒரு முறை என்னை அவர் வாய்ருகே குனியச் சொல்லி, “மீண்காரி கதையை எழுதிவிட்டேனா?” என்று கேட்டார். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்த கதை. அது அவருக்குத் தெரியும். ஏதோ ஒரு நினைவில் அதை என்னுடன் இணைத்திருக்கிறார். “எழுத இன்னும் நிறைய இருக்கிறது” என்று முனைமுனைப்பாகச் சொல்லுவார் ஓவ்வொரு முறை நான் அவரைப் பார்க்கப் போகும்போதும். இன்று மும்முரமாக விவாதிக்கப்படும் பல விஷயங்களைப் பற்றி அன்றே எழுதியவர் அவர். மேதா பாட்கர் பெரிய அணைகளைப் பற்றிப் பேசும் முன்னரே பெரிய அணைகளைப் பற்றியும் அவற்றைச் சுழிந்துள்ள வாழ்க்கை பற்றியும் எழுதியவர். நிறைய நாவல் களும் கதைகளும் எழுதிய பின்னர் தொண்ணாறுகளில் பெண்களின் இன்றைய இழிவு நிலை குறித்தும் காலம்காலமாகப் பெண்கள் நம் பண்பாட்டின் தொன்மங்களிலிலும் இதிகாசங்களிலும் வகித்த நிலையின்

நீட்சிதான் இது என்பதையும் விரிவாக எழுத வேண்டியது அவசியம் என்று கருதி தொடர் கட்டுரைகள் எழுதினார். மதம், மத போதகர்கள் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளாக இருக்கும் பல பெண் பிம்பங்கள், காந்தி உட்பட பல ஆண் வழிகாட்டிகள் எனப் பலரை ஒட்டி நிற்கும் மாயாவாதங் களை உடைத்துப் போட்ட கட்டுரைகள் அவை. அத்தனை கட்டுரைகள் எழுதிய பின்னும் பெண், பண்பாடு, நாடு இவற்றைக் குறித்து முழுவதும் கூறி முடிக்கவில்லை என்று நினைத்தோ என்னவோ உத்தர காண்டம் நாவலை எழுதுகிறார். எழுதிய அந்தக் கட்டுரைகள் புனைக்கத் தூண்டியும் பெற்று முழு வீச்சையும் பெறுகின்றன. நம்பிக்கையுடன் முடிகிறது நாவல். தாயம்மா என்று தாயையும் அம்மாவையும் இணைத்த பெயராக இருந்தாலும் தாயம்மா மகன்களைப் பெறுபவள் மட்டுமல்ல. அவள் ராஜம் கிருஷ்ணனின் பிம்பத்தைப் பூண்டவள். அவர் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவள். அத்தலைமுறையின் மனோபாவங்களைக் கொண்டவள். அவள் எல்லாவற்றையும் காக்கப் புறப்படும் உக்கிர அன்னை. தன்னையும் தாண்டிச் சிந்திக்கும் புதுயுகப் பெண் அவள். அத்தகைய பெண்கள் தன்னைச் சுற்றிலும் இருப்பதாகப் பெரிதும் நம்பினார் ராஜம் கிருஷ்ணன். உத்தர காண்டம் நாவலை எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தபோது “எதிர்கால மனித சமுதாய நம்பிக்கையை அளிக்கும் பெண் இலக்கியவாதிக்கு, மிகக் அன்புடன்...” என்றெழுதிக் கையெழுத்திட்டவர். தற்கால நிகழ்வு களில் நான் நம்பிக்கை இழந்து சோர்ந்து விழும்போதெல்லாம் அவர் எழுதியதைப் பார்த்து மீண்டும் மீண்டெழுகிறேன்.

ပକୁତି - II

ନିବେଦିଣି

ପାଲନ୍ଧିଲେଖ କରିକ ନେହିକ ଶୁଙ୍କାକ

இச் சஞ்சிகை அச்சுக்கு போகும் தறுவாயில் குறமகள்
 [வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்] மறைந்த செப்தி எமக்கு எட்டியது.
 இவரின் மறைவு எமக்கு நேர்ந்த பேரிழப்பாகும்.
 இதை உணரும் நாம் அதேவேளை அவரின் குடும்பத்தாருக்கு
 எமது ஆழந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.
 அவாது நேர்காணல் ஒன்றை பிரசுரிக்க முனையும் போது அதைக்
 காணாமலே அவர் மறைந்துவிட்டது துர் அதிஷ்டமே.

பொது வெளியில் பெண் எழுத்தும், சில சவால்களும்

எம்.எஸ். தேவகேளரி

தாய்வழிச் சமூகத்தில் இருந்து தந்தைவழிச் சமூகத்தின் உருவாக்கத்தில், பெண் ஆணின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப் பட்டாள். அதன்போது பொது வெளி பெண்ணுக்கானது அல்ல என திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டது. மதம், பண்பாடு, அரசு என்பன அதை வலுப்படுத்தின. குறிப்பாக பெண்ணின் உடலை தன்கட்டுப் பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க ஆண் எடுத்த முயற்சிகளே பெண்ணின் நடை, உடை, பாவனை எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை தீர்மானித்தது. அந்த நடை உடை பாவனை இன்றுவரை பெண் என்றால் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தியலைக் கட்டமைத்தது. இவற்றை மீறி பெண் தனி மனிசியாக சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடியாது. இந்த வரலாற்றுத் தொடச்சியுடன் இணைந்ததுதான் பெண்ணின் சிந்தனை எழுத்து என்பன.

குடும்பம் பெண்ணுக்கானதும் சமூகம் ஆணுக்கானதும் என வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில், “பெண்ணினது வெளியில் நடப்பவற்றினாடக அவளது சிந்தனை கட்டமைக்கப்படுகிறது. இதனால்தான், பெண்ணின் எழுத்து குடும்ப விவகாரத்தை தாண்டுவதே இல்லை” என விமர்சித்தனர். வெறும் “கண்ணர் இழுப்பிகள்” என்றும் குறித்தனர். ஆனால் இவற்றையும் தாண்டி பெண்கள் பலர் தமது வாழ்க்கையை பணியம் வைத்து எழுதினர். அந்த எழுத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட முடியாத கடந்து செல்லமுடியாத புள்ளிகளாயின். அந்தப் புள்ளிகளில் இருந்து கோலங்கள் உருவாகின.

இந்த அடிப்படையில் பெண்களின் எழுத்துக்கள் பொதுத்தளத்திற்கு வந்து வெகுகாலமாகிவிட்டது. பெண் எழுத்து புதிதாக, புதிய கோணத்தில் பலவற்றையும் பேசியது. பெண் எழுத்துக்கள், குடும்பம் சமூகம் உறவுகள் சார்ந்து கேள்வி கேக்கவும், எதிர்த்துரைக்கவும், தம்மை நிலைநிறுத்தவும்

தொடங்கின. அதற்கான பயணம் இலகுவானதாகவும் அமைந்துவிட வில்லை. ஆண் மைய சிந்தனைமிக்க சமூகத்தில் அதிலும் ஆண் மையக் கருத்துகளே கோலோச்சும் நிலையில் பெண்ணின் விழிம்பு நிலைக் குரல்கள் வெளியில் கேட்பதில்லை. ஆனால் பெண்களின் கல்வியறிவும், சிந்தனைத்தெளிவும், பொதுவெளிப் பிரவேசமும், பெண்ணின் குரலை உயர்த்தியது; அனைவரையும் திரும்பிப்பார்க்க வைத்தது. ஆனாலும் சர்ச்சைகளுக்கு குறைவில்லை.

பெண், எப்படி உடலுடன் சுதாநேரமும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ அதே போல் “பெண் எழுத்தும்” அவளது உடலாகவே பார்க்கப்பட்டது. அது எதை சொல்லவேண்டும்? எப்படிச் சொல்ல வேண்டும்? என்பதை ஆண்கள் வரையறுத்துக்கொண்டே இருந்தனர். அதை பெண் மீறியபோது பெண்ணுக்கான மொழியின் போதாமை உணர்ப்பட்டு “பெண்மொழி” புதிதாய் தெரிந்தது, பலருக்கு அது அந்தியமாகவும் இருந்தது.

பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் சிறந்த எழுத்தாளர் பட்டியல் என குறிக்கப்பட்ட ஒரு பட்டியலைப்பார்த்து, “பட்டியலில் உள்ள ஆண் படைப்பாளிகள் அனைவரும் சிறப்பாக எழுதக்கூடியவர்கள்தான். இன்னும் அதிகமாக அவர்களிடம் எதிர்பார்கிறேன். ஆனால் பெண்கள் பலர் சொல்லும்படி எதுவுமே எழுதாமல் பலவகை உத்திகள் மூலம் ஊடக பிம்பங்களாக ஆனவர்கள். இன்று ஆண்கள் எழுதித்தான் நிற்கவேண்டியுள்ளது, பெண்களுக்கு பெண்களாக தங்களை முன்வைத்தாலே இடம் கிடைத்துவிடுகிறது.” என்று ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார். ஒரு ‘பிரபல எழுத்தாளர்’ இப்படிக் கூறியது பொதுக்கருத்தியலில் பெண் எழுத்ததை மலினமாக்கப் போதுமானதாக இருந்தது. அதை முறியடித்து பல பெண்கள் இதை விவாதமாக்கினர். எழுத்தாளர் அம்பை இதுபற்றி கூறும்போது, “பெண் எழுத்துக் குறித்தும் பொதுவாக பெண்கள் குறித்தும் இருக்கும் இந்த நோலாமை தமிழ் இலக்கிய விமர்சன மரபிலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் ஒரு தொடர்க்கண்ணியாக இருந்து வருகிறது. கல்வியை, உரிமைகளை, வெளிப்பாட்டுக்கான நியாயமான இடத்தைக் கோரும் பெண்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் குறையுள்ளவர்கள். அந்தக் குறைபாடுதான் அவர்களை எல்லா வகையிலும் செயற்படத் தூண்டுகிறது என்ற எண்ணம் பலகாலமாக இருந்து வருவதுதான். இந்தக் குற்றங்கள்தான் தான்? அழகின்மை, தோற்றப் பொலிவின்மை, ஒர் ஆணின் துணை

யின்மை, பெண்களுக்கு இருக்கக் கூடாத அதீத காம இச்சைகள் இவைதான் பெண்களை இயக்கும் அடிப்படையான குறைகள், காரணங்கள் என்ற கருத்து தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது. அத்தனையும் பெண் உடல்மேல் கட்டப்பட்டவை.” இதை இவர் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் பெண் எழுத்துக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட ஆதாரங்களுடன் எழுதியிருந்தார். ஆனால் அந்த விவாதம் பெண் எழுத்து தொடர்பான கருத்தியல் சார்ந்து நீடிக்கவில்லை.

பெண் தனிப்பட்ட ரீதியில் இந்த விமர்சனங்களை சட்டை செய்யாமல் இவற்றைத்தாண்டி சென்றுகொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சமூகக் கருத்தியலை கட்டமைப்பதில் ஆண் மைய சிந்தனை பெண்ணை பலமற்றாகவும் ஆரோக்கியமற்றாகவும் காட்டுவதில் எப்போதுமே பின்னின்றதில்லை. இந்நிலையில் பெண் எழுத்துக்கள் தன் இருத்தவின் உண்மைகளை எழுதும் போது குடும்பம், சமூகம் இவற்றில் உள்ள பண்பாடு, மரபு, வழக்குகள் ஆகியவற்றை கேள்விக்குட்படுத்த விளைகிறாள். அதாவது இந்த விடயங்களில் பெண்ணின் பார்வை, அவளது சுய சிந்தனையின் அடியாக முன்வைக்கப்படுகின்றபோது அது ஏற்கனவே கட்டமைக்கப்பட்ட மரபை உடைக்கிறது.

இந்த நிலைகூட எல்லா பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாய்த்ததில்லை. பெரும்பாலும் பெண்ணிய சிந்தனையின் பாற்பட்ட பெண்களுக்கே சாத்தியமாகிறது. ஏனைய பல பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண்களின் வலி களாக பலவற்றையும் முன்வைத்துவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த வலி களுக்கு பின்னால் இருக்கும் அரசியலை புரிந்தவர்கள்தான் சமூகத்துடன் முரண்படவேண்டியுள்ளது. பெண்நிலைவாத சிந்தனைகளை முன்வைக்கும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இதற்கு பின் இருக்கும் நுண் அரசியலை நன்றாக புரிந்து கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் சமூகத்தில் பிறழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் என்ற பிதற்றலுக்கு உட்பட்டார்கள்.

இது ஒரு புறமிருக்க பெண்களின் வாழ்வியல் முறையும் பெண் எழுத்துக்கு தடையாக இருப்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது. ஆக்க எழுத்து சிந்தனையின் பாற்பட்டது. பெண்ணினது சிந்தனை ஒரே நேரத்தில் பன்முகத்தன்மையுடன் இயங்குவதால் எழுத்தின் மீதான வீரியம் குறையும் வாய்ப்புள்ளது. அதாவது, சமூகத்தில் குடும்பத்தில் பெண்ணின் வகிபாகம் பலதரப்பட்டதாய் உள்ளது (மகள், தாய், மனைவி, அலுவக பதவி).

அந்த வகிபாகங்களுக்குரிய கடமைகளும் பொறுப்புகளும் தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ள நிலையில், இவற்றை ஒரே நேரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டியும் உள்ளது. அப்படி வருகின்ற போது, ஆக்க எழுத்துக்கான சிந்தனையை எழுத்துருவாக கடமைப்பதில் அவருக்கு சிக்கல்கள் தோன்றும். அதையும் கடந்து ஆக்க எழுத்துக்கு அவள் வருகிறாள்.

பொது தளத்தில் பெண் எழுத்துக்களுக்கான பிரசர் களம் மறுக்கப் படுகின்றபோது, தற்போது நவீன ஊடகம் அதை நிவர்த்திசெய்கிறது. பெண்கள் தமக்கான இணையத்தளங்களை பெருமளவில் உருவாக்கி யுள்ளனர். அதனாடாக பெண்களின் குரல் ஆக்க இலக்கதியத்தில் பொருள் புதிது சுவைபுதிதாக வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. பெண்ணியம் இணையத்தளத்திற்கு சென்றால் அங்கு 20க்கும் மேற்பட்ட பெண்களின் இணையத்தளங்களின் இணைப்பு உள்ளது. இன்றைய சுதந்திர ஊடகம் உற்பவித்த பெண் எழுத்துக்கள் புதிய அனுபவங்களைச் சொல்கின்றன. இவ்வாறு பொதுத்தளத்தில் தமது எழுத்தை முன்வைக்கும் தடைகளை சவால்களை தற்போது முறியடித்து பெண்கள் முன் நகர முடிகிறது.

ஆனால், பெண் எழுத்தாளர்களின் சிற்றனை கட்டமைப்பில் ஆக்க எழுத்திற்கான இடம், அவகாசம் எந்தளவிற்கு உள்ளது என்பதை பொறுத்து தான் தரமான ஆக்க இலக்கியங்களை தொடர்ந்தும் ஒரு பெண்ணால் முன்வைக்க முடியும். குடும்ப அலகில் புகுந்த பின் பெண்கள் எழுதுவதை நிறுத்துவதற்கும் முக்கிய காரணமாக இருக்கக்கூடியதும் இதுதான்.

‘பெண்மை’யின் கட்டமைப்பும் அதன் நீட்சியான
ஆண்மையின் அனுகலை அதிகார ஆட்சியும்

ஒரு உளவியல் நோக்கு

செல்வி திருச்சந்திரன்

இக்கட்டுரையின் தொடக்கமாக தலைப்பில் எடுத்ததாண்ட சொற் பிரயோகங்களின் உட்குறிப்புகளுக்கு சிறு விளக்கம் தேவை என்று எண்ணுகின்றேன். இங்கு நான் குறிப்பிடும் ‘பெண்மை’ என்பது பெண் அல்ல. பெண்ணின் இயற் குணங்கள் அல்ல. பெண்மை என்பது பெண் ணோடு பிறந்தது அல்ல; அவளின்மேல் ஏற்றப்பட்டது என்பதை குறிப்பான் நிலையில் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பெண்மை என்ற சொற் பிரயோகமே ஒரு கட்டமைப்பு என்பதின் தெளிவு தெரிந்தாலும்கூட கட்டி அமைக்கப்பட்ட இக் கட்டடம் படிப் படியாக கட்டம் கட்டமாக அத்திவாரம் அடித்தளம் அதன் மேல் எழும்பும் கட்டடம் ஒன்று விரிகின்றதென்று நாம் விளங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால், இந்த பிம்பம் முடிவடையவில்லை. கட்டி அமைக்கப்பட்ட இக்கட்டடம் எதனால் கட்டியமைக்கப்பட்டது என்பதே முக்கியம். பண்பாட்டு அறிவுட்டலும், எடுத்துரைப்புகளும் அழகான வண்ண வண்ண பூச்சு மொழிகளால் பெண்மை அரங்கேறுகிறது. இந்த அரங்கேற்றத்தில் சமூகம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இந்த பெண்மை என்ற கட்டடம் சமூக கட்டடமாக முழு வடிவம் பெறுகிறது. இந்த பரந்து விரிந்த கட்டடத்தில் பெண்மையின் பால்மை (Sexuality) ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. உடலும் உள்ளமும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு வஸ்துவாக அப்பெண்மை பெருவழி ஒன்றை அடைகிறது. அனுகல ஆட்சி என்பது கொட்டிக் குவியும் சலுகைகளும் நன்மைகளும் எப்படி ஒரு ஆதிக்க அதிகார ஆட்சிப் பீடத்தை, ஆட்சிமையத்தை ஆண்களுக்கு காலங்காலமாக அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்த இரு நிலைப் பொதுப்

பண்புகளுக்குள் அடங்கியிருக்கிறது ஒரு உளவியல். அதன் தரிசனங்களும் அத் தரிசனங்களின் பிரதிபலிப்பாக எழும் அனுபவங்களும் நீண்டு நீண்டு பெண் மைய பிரத்தியேக அனுபவங்களாக முகிழ்க்கும். இவை யாவற்றையும் இக் கட்டுரையரையின் மூலம் இனங்காண முற்படுகிறேன்.

உளவியல் என்பதனை நான் எப்படிப் புரிந்து கொள்கிறேன் என்பது எனது வாதங்களின் மையப் பொருளாகிறது. Psychological என்ற ஆங்கிலப் பதத்தின் அர்த்தம் மேவி, உள் இயல்பு நிலை இயக்கங்களையும் விளைவு களையும் ஆய்வுமூலம் கண்டறிதல் என்பதனையே எனது பிரிவு விளக்க மாக நான் இந்தக் கட்டுரையில் எடுத்தாருகிறேன். இதன் விரிவாக்கலாக பால் வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒருத்தியையோ ஒருவனையோ தன்னுடைய இயல்புக்கு புறம்பான வெளியான ஒரு வஸ்துவாக, பொருளாக எப்படி அவனையோ அவனையோ மாற்றுகிறது என்பதும் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும் (Objectivization).

கார்ல்மாக்ஸ் அந்தியப்படுதல் என்ற ஒரு முக்கிய கருத்தை தன்னுடைய தொழிலாளி - வேலை - முதலாளி என்ற விளக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தினார். அந்தியப்படுதல் என்ற இதன் பொருள் ஒரு பெண்ணையும் தன்னில் இருந்து அந்தியப்படுத்துகிறது என்பதுடன் இணைத்துக் கொள்ளலாம். பெண்மை என்ற கட்டமைப்பால் பெண் தன்னுடைய உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், அபிலாண்ஷகளிலிருந்து அந்தியப்படுத்தப்படுகிறான். Alienation என்ற இப்பதத்தினாலும் ஒரு பெண்ணின் ஒடுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளை உளவியல் போக்கில் நாம் விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

இந்த உளவியல் போக்கு கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமே இசைவாக்கப்படுகிறது. கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கையை உள்படப்பிற்சிக்கு உகந்ததாக மாற்றுதல் என்பது disciplinary practices என்று மிகேஷல் பூக்கோவால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்தை ஒக்கும். பெண்மை என்ற கட்டமைப்பை விளக்கும் ஒரு சாதனமாக நாம் இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒழுங்குமுறைகள் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வெவ்வேறாக போதிக்கப் படுவதை நாம் இங்கு முக்கியமான ஒரு அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சில பெண்ணுக்கு மட்டுமே முன்வைக்கப்படுவதுதான் இதன் முரண்பாடு. இவற்றையிட ஆதிக்கம் மேவிய (சாதி, ஆண்நிலை, வர்க்கம், இனம்) சொல்லாடல்களால் வகுக்கப்பட்ட பண்பாட்டம் சங்களும் முக்கிய மானவை. காவியங்கள், நீதிநூல்கள், பழமொழிகள், சட்டவாக்கங்கள்

குடும்ப சமய ஆசாரங்கள் என பல்வேறு பண்பாட்டு கட்டுப்பாட்டு கருத்தியல்கள் என்பனவும் உளவியல் பாங்கில் உள்வாங்கப்பட்ட மன இயல்புகளாக மாறி “பெண்மை” எனும் கட்டமைப்புக்கு வலு சேர்த்தன. இங்கு இன்னுமொரு கருத்தும் இதனுடன் இணைக்கப்படல் வேண்டும். உலகில் பெண்ணின் பால் உறுப்புக்களை மையமாக வைத்துப் பல்வேறு கருத்தியல்கள் தோன்றியுள்ளன. இங்கு, இந்த கருத்தியல்கள் என்ன வகையான தாக்கத்தை “பெண்மை”யில் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதும் ஒரு முக்கிய கேள்வியாக எழுகிறது.

பெண்மையை நாம் எப்படி விளங்கிக் கொள்கிறோம்? பெண்ணுக் கென்று சில குணாம்சங்களும் நடவடிக்கைகளும் வகுக்கப்படுகிறன. மனைவியாக, தாயாக, தங்கையாக, அக்காவாக அவள் எப்படி இயங்க வேண்டும் என்று அவருக்கு போதிக்கப்படுகிறது. பல நடத்தைப் பண்புகள் அவளிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வீட்டுக்குள்ளும் அகன்ற வெளிப் பிரதேசத்திலும் அவள் கண்காணிக்கப்படுகிறாள். பிறழ்வுகள் தண்டிக்கப் படுகின்றன. கல்லால் ஏறிந்து கொலை செய்தல், நிர்வாணமாக நடக்க வைத்தல் என்று பல வகையான மிகக் கொடுரோமான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டு அவள் துன்புறுத்தப்படுகிறாள். இவற்றிற்கு விளக்கம் காண வேண்டிய அவசியத்தையும் நான் உணர்கிறேன்.

இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பது நமது முதுமொழி. இங்கு கல்வி என்பது நூல்களினாலும் ஆசிரியர் வாக்குகளாலும் மட்டுமே புகட்டப்படும் ஒன்றல்ல. கேள்விகளாலும் காட்சிப் பொருள்களாலும், ஏனையோரின், சமூகத்தாரின் நடை உடை பாவனைகள் போன்றவற்றாலும் ஒரு சிறு குழந்தை தன்னுடைய மனதில் ஒருவிதமான கல்வியை சிலை யில் எழுத்துப் போல ஆழப் பதிப்பித்துக் கொள்கிறது. குழந்தை பிறந்த உடன் பெண் குழந்தைக்கும் ஆண் குழந்தைக்கும் முறையே சர்க்கரையும் கற்கண்டையும் கொடுப்பதை சிறிது வளர்ந்த பிள்ளைகள் பார்ப்பதிலிருந்து பெண்ணின் இரண்டாம் பட்ச குறைந்த நிலை ஒரு ஆண் குழந்தைக்கும் பெண் குழந்தைக்கும் காட்சிசார் கல்வியாகப் புகட்டப்படுகிறது. ஆனாலுக்கு சக்கரவண்டிகளும் துவக்குகளும் செயலாண்மை ஊட்டும் விளையாட்டுப் பொருள்களாகக் கொடுக்கப்படும். பெண்ணுக்கு பாவைப்பிள்ளைகளும் சிறு சட்டி பானைகளும் கொடுக்கப்படும். இது இரு பாலருக்கும் வெவ்வேறு பாடங்களை சொல்கிறது. பெண் பிள்ளைப் பராமரிப்பிலும்

“நளபாகத்திலும்” மட்டுமே ஈடுபடவேண்டும் என்பதே இதன் செய்தி. பின்னைப் பராமரிப்பிலும் அறுசவை உண்டி சமைப்பதிலும் செயலாண்மை இல்லை என்பது இதன் அர்த்தமில்லை. ஆனால் இதனால் ஒரு வேலைப் பிரிவினை ஏற்படுத்தப்பட்டு பெண்ணை வீட்டுக்குள் இல்லத்தரசியாக, இல்லாளாக, முடக்கும் ஒரு மனப்பான்மை கட்டமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆணை பின்னைப் பராமரிப்பிலிருந்தும் சட்டிபானை தொடுவ திலிருந்து விலக்கும் போது அவை இரண்டாம் பட்ச வேலை என்ற கருத்தியலும் அவனுள் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. (கருத்தியலின் தாக்கங் களும் விளைவுகளும் எப்படி உளவியலின் ஓர் ஆய்வுப் பொருளாக வந்தது என்பதை விளக்க இது சந்தர்ப்பமில்லை. காரணம் அதுவே ஒரு நீண்ட வியாக்கியானமாக வளர்ந்து விடும்.)

இக் கட்டமைப்பின் அடுத்த படிநிலையாக பெண்ணுக்குக் கூறும் போதனைகள் உள்ளடங்கும். அவை அவளது சிறு பிராயத்திலே தொடங்கி விடுகின்றன. துள்ளாதே, “பெலத்து” வாய்விட்டு சிரிக்காதே, கண்டபடி வெளியில் செல்லாது அடக்கமாக இரு, அப்பாவுக்கும் அண்ணாவிற்கும் தமிழ்க்கும் தேநீர் கொடு, எதிர்த்துப் பேசாதே “சொல்வழி” கேட்டு நட என்ற போதனைகள் அவளது மன உணர்வுகளையும் உடல் நடமாட்டத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒடுக்குகிறது. அவளது சுதந்தர சுயாதீன் எண்ணங்களுக்கு தடை போடுகிறது. அவளது ஆளுமைப் பண்புகள் பயந்து ஓடுங்கி வெளிவரத் தடையாகின்றன. இதனால் பாவையாக பேதயாக அச்சம், மட்டமை, நாணம் கொண்ட ஒரு பிறவியாக அவள் உருமாற்றப் படுகிறாள். இவை யாவும் முதற் கட்டமாக வீட்டுக்குள்ளேயே வீட்டுப் பெரியோரால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. ஆண் குழந்தைக்கும் இதே சமநிலையில் வேறு போதனைகள் கூறப்படும் “சாண்பிள்ளை என்றாலும் ஆண்பிள்ளை” அவன் என்று அம்மாவும் பேர்த்தியுமே கூறி அதனை அவனுக்கு நினைவுட்டுவார்கள். “சமையல் வேலை, வீடு கூட்டுதல் போன்றவை உன் வேலை அல்ல. நீ கடைக்குப் போய் சமான் வாங்கிவா” என்று வேலைப் பிரிவினை அவனுக்கு சொல்லி வைக்கப்படும். நீ ஆட்சி செய்யப் பிறந்தவன் அதிகாரம் உள்குகுண்டு என்பன இதன் பெறுபேறாக அவனுக்கு உணர்த்தப்படும். இங்கு பிறகாலத்திய கணவன் உருவாக்கப்படுகிறான் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த ஆட்சி மனப் பான்மையும் அதிகாரமும் ஓர் ஆணில் ஆணவமாகவும் வன்முறை

யாகவும் சில சமயங்களில் உருமாறலாம். வீட்டு வன்முறை நம்நாட்டில் கூடிக் கொண்டே சென்றபடியால் வீட்டு வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது (Prevention of Domestic Violence). விகாரமான முகங்கள், எரிகாயங்கள், கைகால் முடமாதல், அதனால் தோன்றும் மனப்பிறழ்ச்சி போன்ற சில வன்முறைகளை நாம் தினமும் காணக்கூடி யதாக இருக்கிறது. சமூகத்தில் பெண்களது அழுகையும், துன்ப ஓலங்களும் கூடிக் கொண்டே போகின்றன. இங்கு பெண் மனத்தளவிலும், உடல் ரீதியிலும் அந்நியப்படுத்தப்பட்டுவிட்டாள். அவளது உடலும் அவருக்கு உரியதாக உள்ள உடல் உரிமையும் சேர்ந்து சின்னாபின்னமாக்கப்படுகிறது.

“அடிசிற் இனியாளாக அன்புடைய மாதாவாக படி சொற்றவறாத பாவையாக பேதையாக திருவள்ளுவரின் வாசகி போல இருந்தால் அந்த தாம்பத்தியம் ஆணுக்கு நன்றாக வாய்க்கும் ஆனால் மனைவி ஆளுமை மிக்கவளாக எழுத்தாளியாக அவனிலும் அதிகம் படித்தவளாக எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டவளாக இருந்தால் கணவனுக்கு அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. சமகால நடைமுறையில், இப்படியாக மனைவி படி சொற்றவறாதவளாக பெரிதும் சாத்தியயில்லை. தர்க்க நியாயங்களை முன்வைத்து தேவைக்கேற்ப சிலசமயம் கணவன் சொற்றவறி தன் முடிவுகளை எடுப்பவளாக இருந்தால் சாண்பிள்ளையாக இருந்து அதிகார ஆட்சி வேண்டுபவனாக வளர்ந்த ஆண்பிள்ளையால் அதைச் சகிக்கமுடியாது. அந்திலை, வாய்மொழி வன்முறையில் ஆரம்பித்து, உடல் வன்முறைக்கு அது இட்டுச் செல்கிறது. தாழ்வுச் சிக்கல் என்று உளவியல் இதற்கு நாமகரணம் இட்டாலும் அதற்கு விளக்கம் தேவை. தாழ்வுச் சிக்கலுக்குப்பட்டவர்கள் ஒரு வகையில் மனப்பிறழ்வுக் குட்பட்டோரே. இதன் தொடர்ச்சியும் தாக்கமும் அவர்களை ஆழ்ந்த மன நோய்க்கும் இட்டுச் செல்லக்கூடும். கொடுரோ⁴கோபம், எப்பொழுது பிழை கண்டுபிடித்தல், வாய்மொழி வன்முறை, கத்திக் குளரி சண்டை பிடித்தல் என்பன போன்றவை அதன் வெளிப்பாடுகள். இந்தச் தாழ்வுச் சிக்கல் (inferiority complex) என்ற பிறழ்வை ஆழ்ந்து பரிசீலனைக்குட்படுத்த வேண்டும். சம அந்தஸ்தில் சம ஆளுமையில் உள்ள இருவருக்குமிடையில் தாழ்வுச் சிக்கல் தோன்றாது. ஓர் ஊழியனுக்கும் தலைமை அதிகாரம் படைத்தவனுக்குமிடையில் இது தோன்றாது. அறிவில் மேன்மை அடைந்து, தன்னிலும் கூடிய ஆளுமையுடன் உயர்ந்த பதவியில் இருக்கும்

மகஞக்கும் தகப்பனுக்குமடையிலான உறவில் தகப்பனுக்குத் தாழ்வு சிக்கல் தோன்றுவதில்லை. மாராக அத் தகப்பன் அந்த மகளின் உயர்வை இட்டு பெருமைப்பட்டு மற்றவர்களிடமும் மகளின் சாதனைகளை பறை சாற்றுவான். ஒரு மனைவி தன் கணவனின் உயர் பதவியையும் அறிவின் மேன்மையையும், ஆளுமையையும் பற்றிப் பெருமை கொள்வாள். ஆனால் கணவன் ஸ்தானத்திலிருக்கும் ஒரு ஆண் மகன் ஏன் அப்படி நடந்து கொள்ளாமல் பொறாமைப்பட்டு எரிச்சல் அடைந்து தன்னையும் வருத்தி மனைவியையும் வருத்துகிறான்? இக்கேள்விக்கான விடை மிக முக்கியமானது.

இங்கு உளவியலின் ஒரு ஆழ்ந்த ஆய்வு நிலை அடங்கி உள்ளது. இளமைப் பருவத்துப் போதனைகள் பாடங்கள் சமூகமயமாக்கல் போன்ற அறிவுறுத்தவின் தாக்கம் அவன் மனதில் ஆழப் பதிந்து உள்வாங்கப் பட்டுவிட்டது. தான் ஆளப் பிறந்தவன் அதிகாரம், ஆதிக்கமும் கணவன் ஆண்மகன் என்ற நிலைகளில் குடும்பத்தில் அவை தனக்கே உரியவை. அங்கு வேறு மேன்மை நிலைகள் இருக்கக்கூடாது. அவை இரண்டாம் நிலையில் கீழ்ப்படிவு நிலையில் அடங்கிப்போகும் நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தியல்சார் கட்டமைப்பு அவன் மனதில் ஆழப்பதியைப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு அவனும் பலியாகிவிட்டான். அவனையும் இங்கு நாம் பரிதாபத்துடன் நோக்க வேண்டும். இங்கு இரு நிலைப்பாற்பட்ட மதிப்பீடு தேவைப்படுகிறது. அவனது ஆழ் மனப் பதிவுகள், அவனது தற்போதைய நடப்பு. இவற்றிற்கிடையில் முரண் பாடுகள் இல்லை என்றாலும் அவனைக் குற்றவாளியாக்க முடியாது. மனப்பதிவுகள் அவனை இயங்கச் செய்கிறது. அதை விடைத்தவர் யார் என்பது ஒருபறமிருக்க அதன் அநீதியான தாற்பரியங்களை வளர்ந்து பெரியவனாகிய பின்பு அவனால் ஏன் நிராகரிக்க முடியவில்லை? இந்த கேள்விகளுக்கு ஒரே பதில் அந்த நிலைமையை அப்படியே ஏற்று தொடரச் செய்வதில் அவனுக்குள் அனுகூலங்களே என்று நாம் எளிதாகக் கூறி விடலாம். பணிவிடை, பணிவு சேவை, எதிர்ப்பேசின்றி சொன்னவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளல், மரியாதைகொடுத்தல் போன்றவை அவனது ego என்னும் தன்னலவேட்கையை நிறைவு செய்கிறது. மனைவியும் கணவனும் சமத்தவு கோட்பாட்டுக்களுக்குள் அடங்கி மேல் கீழ் என்ற நிலை அகற்றி சமவாழ்க்கை முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தத் தாழ்வுச் சிக்கல்

தோற்றாது என்று நாம் கருதலாம். என்றாலும் இதன் நடைமுறைச் சாத்தியம் ஒரு நீண்ட பயணமே என்பதையும் நாம் ஓப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

திலகவதியாக இருந்து பின்னர் காரைக்கால் அம்மையராக மாறிய பெண்ணின் அறிவும் ஆளுமையும் மேன்மையும் அவளது கணவனுக்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தது. தான் அவளுக்கு ஏற்ற கணவன் அல்ல என்று அவளை விட்டு ஓடியே விட்டான். காரைக்கால் அம்மையார் தனக்கேற்ற துணையாக சிவனை நாடினாள். இங்கும் கணவனின் தாழ்வுச் சிக்கலே பிரத்தியட்சமாக வெளிப்படுகிறது. கணவனை விட்டு நீங்கும் திலகவதி கவிதை இயற்றுவதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை தனதாக்கி பிரபலம் அடைந்தாள். இல்லாள் ஸ்தானம் அகற்றப்பட்டு உலகம் போற்றும் மேன்மைநிலை எய்துகிறாள். “பெண்மை”யின் பாரம்பரியமான கட்டமைப்பில் இருந்து விலகிவிட்டாள்.

இறுதியாக நான் வைக்கும் கருத்து மிகவும் சிக்கலானது. மனத் திலிருந்து விடுபட்டு இங்கு நான் உடலை காண்கிறேன். Sexuality என்பதை பால்மை என்றும் ஆண் பெண்பாற் பண்பு என்றும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது ஒளிவு மறைவான ஒர் எண்ணக்கருவாக, பேசாப் பொருளாக இருந்து வந்தது. இப்போது மிகவும் துணிச்சலுடன் பெண் நிலைவாதிகளும் ஆய்வாளர்களும் எம்மத்தியில் பேச முற்பட்டுள்ளமை ஒர் ஆரோக்கியமான நிலையாகும்.

பெண்ணின் உடலும் அதன் அவயங்களும் பெருங்கவர்ச்சியாக அன்றும் இன்றும் ஆண்களை அலைக்கழித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அது கடக்க முடியாத ஒரு பெரும் சவாலாக இருப்பதால் ஆண் பெண் தொடர்புகளில் இது பெரும் பங்கை வகிக்கிறது. கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆசையாக அவாவாக அனுபவிக்கத் தூண்டும் ஒரு வஸ்துவாக அவை ஆண்களால் பார்க்கப்படுகின்றன. சமண், பெளத்த, கத்தோலிக்க துறவி களுக்கு அதைத் துறக்க அவ்வச் சமயங்களால் பணிக்கப்படுகின்றன. இதைத் தாண்டுவது அவர்களுக்கு ஒரு பரிட்சையாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

பெண்ணின் கவர்ச்சியிலிருந்து விடுபட முடியாத சில ஆண்கள், அவளது அழகை அழகியல் கண்களுடன் பார்க்கத்தவறி காம (உடல் வேட்கை) நிலையில் பார்க்கப் பழகி அதற்கு அடிமையாகியும் விட்டார்கள். அதிலிருந்து தங்களது பிழைகளை காணத்தவறிய துறவிகளாக மாறிய பட்டினத்தாரும் சித்தர்களும் பெண் வெறுப்பில் ஆழந்து அவர்களது

உறுப்புக்களை பண்பற்ற சொற்பதங்களால் விபரித்தும் தங்களது குற்ற உணர்ச்சிக்கு வடிகால் தேடினர். இத்தகையவர்கள் உடல்சார்ந்த இச்சையில் இருந்து தம்மை அகவிடுதலை செய்துகொள்ள முடியாமல் போகவே பெண்ணைப் பயத்துடன் நோக்கினர். பின்னர் தமது இயலாமையும் குற்றவுணர்வும் அவள் மீதான வெறுப்பாகப் பரிணமிக்கின்றது. சந்திர வதனம், மூங்கில் கை, சங்குக் கழுத்து என்ற முன்னைய காலத்தில் களிபேருவகை அளித்த உறுப்புக்கள் பிற்காலத்தில் இழிந்த சொற் பிரயோகங்களால் இழிவாடப்படுபவையாக மாறிவிட்டதும் உள்ளியல் சார்ந்த ஒரு விளைவே. சிறு குழந்தையின பாலுறுப்புத் தொடங்கி ஒரு கிழவியின் தொங்கும் அவயங்கள் வரை ஆண்களின் பாலியல் பலாக் காரத்திற்கும் வன்புணர்ச்சிக்கும் ஆட்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் வித்தியாவும் டெல்லியில் நிர்ப்பாவும் அதன் குறியீடுகளே. அண்ணன், தம்பி, தகப்பன், மாமா என்ற உறவு முறைப் பிறவிகளும் கடைக்குச் செல்ல வேண்டிய தாயினால் சிறு குழந்தையை பார்த்துக் கொள்ள சிறு பொழுதொன்றுக்குப் பணிக்கப்பட்ட பக்கத்து வீட்டுத் தாத்தாவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்வர். பாலுறவு என்பது உடலும் மனமும் உவந்தேற்றுக் கொள்ளும் இருவரின் சம்மதத்துடன் ஏற்படும் ஒரு இன்ப நுகர்ச்சியாகவே இருக்க வேண்டும். இதற்குப் பண்பட்ட மனித இதயங்கள் அத்தியாவசிய மாகிறது. விசுவாமித்திரர்க்கூட மேனகையினால் கவர்ந்திமுக்கப்பட்டார் என்றாலும் அங்கு அவர்கள் இருவரினதும் உணர்வுகளும் உடலும் சங்கமித்தன.

இராவணனால் சீதை சிறை எடுத்துச்செல்லப்பட்டதும், கெளரவர் களால் திரெளபதை அரங்கம் ஒன்றில் பல புருஷோத்தமர்கள் மத்தியில் துகிலுரியிப்பட்டதும் வெறுமனே காவியப் புனைவுகள் என்று நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது. புனைவுகள் குனியத்திலிருந்து உதிப்பவை அல்ல. அண்மையில் (31.01.2016) கர்நாடகா மாநிலம் பெங்களூரில் இடம்பெற்ற ஒரு கார் விபத்தின்போது ஒருவர் உயிரிழந்து, இருவர் படுகாயமுற்றனர். காரைச் செலுத்திச் சென்றவர் ஓர் ஆபிரிக்க மாணவர். இவ்விபத்தினால் ஆத்திரமுற்ற ஒரு கும்பல், அப்பிரதேசத்தில் வசித்த ஆபிரிக்க மாணவர்கள் மீது வன்முறைத் தாக்குதல் மேற்கொண்டதோடு, அப்பக்கமாகச் சென்ற தான்சானிய நாட்டு மாணவி ஒருவரை நிர்வாண மாக்கித் தெருவழியே அழைத்துச் சென்ற கொடுரேச் செய்தி வெளியான

போது, உலக அரங்கில் இந்தியர்கள் வெட்கித் தலைகுனிய நேர்ந்தமையை நாம் அறிவோம். ஆக, எந்த ஓர் இடத்திலும் வன்முறையின்போது குறித்த ஒருவரை அல்லது ஒரு சமூகத்தைப் பழிவாங்க முனையும்போது, அவர் சார்ந்த சமூகத்தின் பெண்கள் துகிலுரியப்பட்டும், பாலியல் ரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்டும், அவமானப்படுத்தப்படுவது இன்றுவரை தொடரவே செய்கின்றது என்பதற்கு இந்தச் சம்பவம் ஓர் உதாரணம் மட்டுமே. ஊடகக் கவனம் பெறாததால் வெளியே வராத இதுபோன்ற செய்திகள் எண்ணிக்கை அற்றவையாக இருக்கக்கூடும். இவ்வாறாக, வாழ்வியல் யதார்த்தங்களும் புனைவோரின் வக்கிரங்களும் ஒன்று சேர்ந்தே புனைவுகள் தோன்று கின்றன என்பதோடு, சில சந்தர்ப்பங்களில் யதார்த்தம் புனைவையே விஞ்சிவிடக்கூடிய அளவில் குரூராக உள்ளன என்பதும் கசப்பான சமூக அவலமாக உள்ளது. எது எவ்வாறிருப்பினும், இப்புனைவுகளினதும் நிகழ்வுகளினதும் அடிநாதம் பெண்ணின் தவர்ச்சியான பால்மையே எனலாம்.

இதில் இன்னுமொரு சுவாரஸ்யமான விடயமும் அடங்கும். இப்படியான சம்பவங்களை ஏற்றுக்கொண்ட சான்றோர் பலதார மனங்களை சில சமூகங்களில் அனுமதித்துள்ளனர். சில சமூகங்கள் Concubine என்ற காமக்கிழத்தி, வைப்பாட்டி முறைகளையும் அனுமதித்துள்ளன. ஆனால் தன் மனைவி தனது சொத்து அதை ஏனையோர் அபகரிக்கக்கூடாது விடமாட்டோம் என்ற ஒரு அதித்தீவிர உடமை உணர்ச்சி ஆண்களுக்கு உண்டு. இது அசமத்துவத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு என்றாலும் இங்கும் ஒரு உளவியல் தன்மை உண்டு. இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆண் தனது ஏது விற்கு அது சவால் என்றும் தனது குறைபாடு அது என்றும் எடுத்துக் கொண்டு அதை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் வன்முறை யில் ஈடுபடுகின்றான். மனைவி ஆண் ஒருவனுடன் நட்புடன் பழகினாலும் கதைத்தாலும் சிரித்தாலும் சந்தேகங்கொள்கிறான். அவனால் அதை பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. மனைவி தனது உடமைப் பொருள் (Possessiveness) என்பது அவன் மனதில் ஆழமான பதிந்த ஒரு முனைப்பு உணர்வாகும். “எடுக்கவோ கோக்கவோ என்ற துஷ்டனான துரியோதனின் பெருந்தனமையான பண்பு அனேகருக்கு இல்லை. சந்தேகத்தினால் அழிந்த தாம்பத்தியமும், மனைவிமார் அனுபவித்த

கொடுமைகளையும் நிதர்சன வாழ்வில் நாம் அனைவரும் கண்டும் கேட்டும் உள்ளோம்.

பெண்ணைக் கீழ் நிலையில் தள்ளி அவளது ஆளுமையை முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்த சமூகம். பெண் சிக்ககொலை, பெண் சிக்கவைக்குவிலே அழித்தல், வன்புணர்ச்சி என்று பல கொடுமைகளை அவளுக்கு செய்தது. செய்கிறது. பின்னர் குற்ற உணர்ச்சியால் அவளைத் தெய்வமாக்கி தொழுகிறது.

இக்கட்டுரைக்கு உதவிய நூல்கள்

Sandra Lee Bartky, 1990, Femininity And Domination Studies In the Phenomenology Of Oppression, Routledge: New York and London.

Franz Brentano, 1995, Psychology From An Empirical Standpoint, Routledge: New York and London.

Hugh J.Silverman (ed.), 1998, Cultural Semiosis, Tracing the Signifier, Routledge: New York and London.

Teresa Brennan, 1992, The Interpretation of the Flesh, Freud and Femininity, Routledge: New York and London.

Elspeth Probyn, 1993, Sexing The Self, Gendered Positions in Cultural Studies, Routledge: New York and London.

இணைய உதவி

<http://goo.gl/CTe053>

<http://www.oodaru.com/?p=9586#more-9586>

சங்ககால ஒளவையார் பாடல்கள் ஒரு பன்முக நோக்கு

நதிரா மரியசந்தனம்

தமிழிலக்கியத்தில் சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை ஆண்முதன்மைச் சிந்தனைகள் ஊடுபாவி நிற்கின்றன. அத்தகைய ஆண்முதன்மைக் கருத்தாக்கங்களை மொழி, கதையாடல் (discourse) எடுத்துரைப்புமுறை (narrative), அடிக்கருத்து (theme) என்பவற்றில் அடையாளங்கண்டு வெளிப்படுத்துவது பெண்ணிய இலக்கியவாதிகளின் கடமையாகும். அதேபோல் ஆண்களுக்கு முன்னுரிமை நிலவிய இலக்கிய உலகில் சங்ககாலம் முதல் பெண்களும் தமது நிலைப்பட்ட அனுபவங்களை, கருத்துக்களை, எதிர்விளைங்களை இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ளனர் என்பதையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். அவ்வகையில் சங்ககால ஒளவையார் பாடல்களின் தனித்துவங்களை பன்முகநோக்கில் ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே ஒளவையார் என்ற புலவர் பெயருக்கென நீண்டதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ளது. எனவே ஒளவையார் பற்றிய தனியானதொரு ஆய்வினை மேற்கொள்கின்றபோது மிக அவதானமாக ஆய்வுநோக்கோடு மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரையான தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் பெண்களுடைய தனியானதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்றை அடையாளங்கண்டு நிலைநிறுத்துவதற்கு இது முக்கியமானதாகும்.

I

ஒளவையார் என்ற பெயரில் கிடைக்கும் படைப்புகள்

சங்கப்பாடல்களை எழுதிய மொத்தப் புலவர்களில் (473) நாற்பத்தைந்து (45) பேரே பெண்களாவர் என்பது முதலில் குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகும். (இவ்வெண்ணிக்கையிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு). பெண்கள் பாடிய மொத்தப் பாடல்கள் 196 (அகம், 120: அகநானாறு

-25, குறுந்தொகை - 70, நற்றினை - 25) புறம் 76: புறநானூறு - 65, பதிற்றுப்பத்து - 10, பொருநராற்றுப்படை - 1 - 248 வரிகள்)

ஓளவையாரது பெயரில் எமக்குக் கிடைத்துள்ளபடைப்புகளுள் சங்கப் பாடல்கள் (நற்றினை 7, குறுந்தொகை 15, அகநாநூறு 4, புறநாநூறு 33) ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி, விநாயகரகவல், அசதிக்கோவை, நான்மணிக்கோவை, அருந்தமிழ் மாலை, தரிசனப் பத்து, பத்தனந்தாதி, நான்மணிமாலை, ஞானக்குறள், தனிப்பாடல்கள் என்ப வற்றைக் குறிப்பிடலாம். (சங்ககாலம் தொடக்கம் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை)

பொதுவாக இவை அனைத்தையும் ஒரே புலவர் பாடினார் என்றும் ஓளவையார் என்ற பெயரையுடைய வெவ்வேறு புலவர்கள் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் பாடினர் என்றும்பல்வேறு கருத்துக்களும் வாதப்பிரதி வாதங்களும் காணப்படுகின்றன. இது தொடர்பாக பல்வேறு ஆய்வுகளும் நடைபெற்றுள்ளன. இப்படைப்புக்களின் உள்ளடக்கம், யாப்பு, சொல்லாட்சி, பாடல்களிலே இடம்பெறுகின்ற சமகாலக் குறிப்புக்கள் ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டு, நுணுகி ஆய்வு செய்யும் போது இவை ஓவ்வொன்றும் தமக்குள் வேறுபடுவதை அவதானிக்கலாம். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வு செய்கின்ற போது அதியமான் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓளவையார், சுந்தரரின் சமகாலத்தவராய் வாழ்ந்த ஓளவையார், கம்பர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓளவையார் ஆகியோர் ஒருவராய் இருத்தல் சாத்தியமன்று. ஓளவையாரது எண்ணிக்கை தொடர்பாக நிலவுகின்ற கருத்து வேறுபாடுகளுள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். அவையாவன:

- 1) அபிதான சிந்தாமணி ஓளவையார் ஒருவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.
- 2) வாழ்வியற் களஞ்சியம் ஓளவையார் இருவர்: ஒருவர் சங்ககாலத்தவர் மற்றவர் 12ஆம் நூற்றாண்டினர் எனக் கொள்கின்றது. எனினும் நீதிநூல் பாடிய ஓளவையார், ஞானக்குறள் பாடிய ஓளவையார் என மேலும் இருவரைக் குறிப்பிட்டு நால்வராகக் கூறுகின்றது.
- 3) தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றுக் களஞ்சியம் ஓளவையார் மூவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதியமான் நெடுமானஞ்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவரான கடைச் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்தவரை முதலாம வராகவும் ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி

பாடியவரை இரண்டாமவராகவும் (10ஆம் நூற்றாண்டு) விநாயகராகவல், ஞானக்குறள், பத்தனந்தாதி, அசதிக்கோவை, தனிப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியவரை மூன்றாமவராகவும் (கி.பி.10-15) குறிப்பிடுகின்றது.

- 4) ம.பொ. சிவஞானம் (ஓளவை யார்?), முத்துக் கண்ணப்பர் போன்றோர் கனகசபைப்பிள்ளை (The Tamils Eighteen Hundred Years Ago - ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம் என்ற நூற் கருத்தையும்) கரபுரநாதர் புராண ஆசிரியர் (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை) ரா. ராகவையங்கார் (நல்லிசைப்புலமை மெல்லிய வாளர்கள்), ஆகியோரது கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓளவையார் ஒருவர் என்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றனர்.
- 5) பெ.சு.மணி சங்ககால ஓளவையாரும் உலகப் பெண்பாற் புலவர்களும் என்ற தனது நூலில் ஓளவையார் ஒருவரல்லர் பலர் என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவர். தமிழ் நாவலர் சரிதையில் இடம்பெறும் பாடல்கள் சங்ககால ஓளவையார் பாடியது என்ற கருத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலரால் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.
- 6) தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய மு. அருணாசலம் ஓளவையார் பெயரில் அறுவர் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுவர். தமது பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலில் (பக்.449-50) சங்ககால ஓளவை பாடியது எனக் கருத்தக்க பாடல் என புறம் 267, 268 (புறநானூற்றுத் தொகுப்பில் இல்லாதவை) என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.
- 7) சி.பாலசுப்பிரமணியம் தனது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககால ஓளவையாரையும் இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஓளவையாரையும் வேறுவேறாகக் கொள்வதே பொருந்தும் என்பர். சிறுவர்களுக்கென்று நல்வழி பாடிய ஓளவையார் நாயன்மார்களையும் நம்மாழ்வாரையும் குறிப்பிடுவதால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற்குப் பின்னரும் பத்துப் பதினொராம் நூற்றாண்டில் ஒரு ஓளவையார் வாழ்ந்திருக்கலாம் என மூன்று ஓளவையாரைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

- 8) சா.வே.சுப்பிரமணியன் தனது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒளவையாரை ஐவராகக் குறிப்பிடுகின்றார். சங்ககால ஒளவையார், பக்தி இலக்கிய கால ஒளவையார், நீதி நூல் பாடிய ஒளவையார், தனிப் பாடல்கள் பாடிய ஒளவையார், ஞானக்குறள் பாடிய ஒளவையார் எனப் பகுத்து ஆய்வு செய்கின்றார்.
- 9) தாயம்மாள் அறவாணன் ஒளவையார் அன்று முதல் இன்று வரை எனும் நூலில் ஒளவையாரை அறுவராகக் குறிப்பிடுகின்றார். 1. இடைக்கால ஒளவை (மூவேந்தர் ஒளவை, பாரிமகளிர் ஒளவை, கம்பர்க்கதை ஒளவை) 2. அறநூல் ஒளவை (ஆத்திகுடி கொன்றை வேந்தன், முதுரை) 3. நல்வழி ஒளவை 4. கல்வி ஒழுக்க ஒளவை 5. பிற்கால ஒளவை (அசதிக்கோவை, பத்தனந்தாதி) 6. ஆன்மீக ஒளவை (விநாயகர் அகவல்)

இக்கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஒளவையார்களை அவர்களது ஆக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. சங்ககால ஒளவையார்
2. ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன் பாடிய ஒளவையார் (கி.பி.300-500) இவ்விரண்டும் நீதி நூல்களாகும். சிறுவர்களுக்கான நீதிகளை எடுத்துரைப் பவை. ஆத்திகுடி - குறளாடி, கொன்றைவேந்தன் - நாற்சீடி. இவற்றை இயற்றிய ஒளவையார் சமணப் பெண் துறவியாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தும் காணப்படுகின்றது. (இவ்விரண்டுக்கும் கடவுள் வாழ்த்தாக அமையும் விநாயகர் வணக்கம் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பெற்ற இடைச் செருகலாக இருக்கலாம் என்ற கருத்துண்டு.)
3. விநாயகர் அகவல் பாடிய ஒளவையார் (கி.பி.8 ஆம் நூற்றாண்டு) கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டியே விநாயகர் அகவல் பாடப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் காணப்படுகின்றது. சேரமான்பெருமாள் நாயனாருடன் இணைத்தும் ஒளவையார் பேசப்படுகின்றார் (சேரமான் திருக்கயிலைக்குச் செல்லும் வழியில் அழைக்க, ஒளவையும் உடன் செல்ல விரும்ப விநாயகர் அவரைத் தடுத்துத் தம்மைப் பூசை செய்யப் பணித்ததாகவும் பின்னர் விநாயகர் துதிக்கையால் ஒளவையை ஏந்திச்சென்று சேரமானுக்கு முன்பதாக கயிலையில் கொண்டு சேர்த்தார் என்ற கதையுண்டு). விநாயகர்

அகவல் பாடிய ஒளவையார் கி.பி. 600க்குப் பின்னர் 7 அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருக்கலாம். எனினும் பெரியபுராணம், திருத் தொண்டர் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியன் இதுபற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

4. முதுரை, நல்வழி பாடிய ஒளவையார் (கி.பி.14 இற்குப் பின்)

நீதிநூற்கொத்து என்னும் நூலில் ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தனுக்குப் பின்னர் தொடர்ந்து முதுரை, நல்வழி என்பன இடம்பெறவில்லை. நீதி வெண்பாவுக்கும் (உலகநாதன்) அதிவீராம பாண்டியரின் சூறுந் தொகைக்கும் பின்னரே இவை இடம்பெறுகின்றன. இவற்றின் பின்னர் நீதி நெறிவிளக்கம், நன்னென்றி, அறநெறிச்சாரம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. கால அடிப்படையில் இத்தொகூப்பு இடம்பெற்றதா என்பதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கவில்லை. முதுரையும் நல்வழியும் நாலடி கொண்ட வெண்பாக்களால் பாடப்பெற்றுள்ளன. பிற்காலச் சொற்கள், வடசொற்கள் இதில் மிகுதியாக உள்ளன. எனவே இக்காலகட்டத்தில் ஒளவையார் என்ற பெயரில் இருந்த ஒரு பெண் புலவர் இவ்விரண்டையும் பாடியிருக்கலாம். இவை இருவேறு புலவர்களால் பாடப்பெற்றனவா என்ற கருத்து வேறுபாடும் காணப்படுகின்றது. இவை இரண்டுக்கும் விநாயகர் வணக்கம் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளமையும் வெண்பா யாப்புமே ஒற்றுமைக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. இவை திருக்குறள், நாலடியார் போன்று முறைப்படத் தொகுக்கப்படவில்லை என்பதும் தெளிவாகின்றது. ஏனெனில் கூறியது கூறலாக பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

5. தனிப்பாடல் திரட்டில் இடம்பெறும் பாடல்களைப் பாடிய ஒளவையார் ஒளவையார் பாடியனவாக சில தனிப்பாடல்களைத் தொகுக்கும் முயற்சி கள் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை தமிழ் நாவலர் சரிதை, தனிப்பாடல் திரட்டு பகுதி 1, 2 ஆகியன. தமிழ் நாவலர் சரிதையில் ஒளவையார் பாடியனவாக 41 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதிலுள்ள 37 பாடல்களுடன் வேறு சிலவற்றையும் சேர்த்து 102 பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டு 1 இல் இடம்பெற்றுள்ளது. தனிப்பாடல் திரட்டு 2 இல் ஒளவையார் பாடியதாக ஒரேயொரு பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. இவை கால வரிசைப்படி தொகுக்கப்படவில்லை என்பதும் தெரிகின்றது.

திருவள்ளுவ மாலையில் ஓளவையாரது பெயரில் வெண்பா(55வது பாடல்) ஒன்று இடம்பெறுகிறது. (அபிதான சிந்தாமணி குறிப்பிடுகின்றது) குறளின் பெருமையை எளிய நடையில் கூறுவதாக அப்பாடல் அமைகின்றது.

“அணுவைத் துழைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி
குறுகத் தறித்த குறள்”

இதன் அடிப்படையில் ஓளவையார் என்ற பெயரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட புலவர்கள் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்று கொள்ள முடிகின்றது. (அதியமான் கொடுத்த நெல்லிக்கனியை உண்டதால் நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ்ந்து இவை அனைத்தையும் ஒருவரே எழுதினார் என்பது உண்மைக்குப் புறம்பான ஜீதிகமே.) சங்ககாலத்து ஓளவையார் என்ற புகழ் புத்த புலவரின் பெயரில் பின்னர் வந்த பல பெண்கள் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர் எனக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இலக்கிய உலகில் முதன்மை நிலையிலிருந்த புலவரின் பெயரையே மீண்டும் தமக்குச் சுட்டிக் கொள்ளவேண்டிய நிரப்பந்தம் பெண் புலவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அப்பெயரின் புகமுக்குள், ஆக்கங்களுக்குள் தம்மை இடைச்செருகி முன்னிறுத்தும் உத்தியைக் கையாண்டுள்ளனர் எனக் கொள்வது பொருத்தமானது. இத்தர்க்கத்தின் தொடர்ச்சியாக ஆண் புலவர்களில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட வள்ளுவரோ கம்பரோ இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவன் (செந்நாப் புலவன்) என்ற பதத்திற்குத் தமிழில் நேரடியான எதிர்ப்பாற் சொல் காணப்படாமை இரண்டாவதாகக் கருத்தில் கொள்ளப் பட வேண்டியது. அதேவேளை ஆடல், பாடல் ஆகிய கலைகளைச் சுட்டும் கூத்தன் என்பதற்கு விற்பி, பாணன் என்பதற்குப் பாடினி ஆகிய எதிர்ப்பாற் சொற்கள் வழக்கிலிருந்துள்ளமைக்கு பாடல்களிலேயே அகச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. புலமை, புலவன் ஆகிய பதங்கள் பெண்பாலினரோடு எந்த இடத்திலும் இனைத்துச் சொல்லப்படவில்லை. கிடைக்கப்பெற்ற இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி ஓளவையார் மற்றும் காக்கை பாடினியார் நங்கள்ளையார் ஆகியோர் மட்டுமே ஓரளவு சமூக, அரசியல் மற்றும் இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்றிருந்தனர் என நாம் கருத இடமுண்டு. ஆண்பாலினரது செல்வாக்கு அதிகமாக இருந்த எழுத்துத் துறையில்

நுழையும்போது பெண்களுக்கு அச்செயற்பாடு சார்ந்த உள்நெருக்கடிகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. இந்நெருக்கடியை எதிர்கொள்வதற்கு வலுவான ஆதாரமாக அவர்கள் தாமறிந்த பெண்களிலக்கிய முன்னோடி களை முன்னிறுத்தினர். தமது பெண்மைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் போது “ஆதிமந்தி போல” (வெள்ளிவீதி, அகம்: 45), “வெள்ளிவீதியைப் போல” (ஒளவை, அகம்: 147) எனத் தமது இலக்கிய முன்னோடிகளைப் பற்றுக்கோடாக முன்வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்ககால ஒளவையாரது பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

II

சங்ககால ஒளவையார்

சங்கப்பெண்பாற் புலவர்களுள் முக்கியமானவராகப், பிரபலமானவராகக் கொள்ளப்படுபவர் ஒளவையார். சங்ககாலப் புலவர்களான கபிலர், பரணர், நக்கீரர் ஆகியோருக்கு இணையான பெரும் புலவராக விளங்கியவர். பெண்கள் பாடிய மொத்தப் பாடல்களுள் (196) ஒளவையார் இயற்றியதாக ஐம்பத்தொன்பது (59) பாடல்கள் சங்க இலக்கியத் தொகுப்பினுள் உள்ளன. இவர் அகப்பாடல்களையும் (26) புறப்பாடல்களையும் (33) பாடியுள்ளார். இதுவே இவரது முக்கியத்துவத்திற்கும் சிறப்பிற்கும் சான்று. சங்ககால ஒளவையார் அதியமானை இளமை முதல் இறப்பு வரை பாடியவர் (22 பாடல்கள்). அகப் பாடல்களின் மூலம் சங்ககால மக்களின் அகவாழ்வினையும் புறப்பாடல்களின் மூலம் இவரது அரசியல் அறிவையும் மன்னர்களோடு இவருக்கிருந்த நட்பையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அதியமான்நெடுமானஞ்சி, தொண்டைமான், பொகுட் தெழினி, நாஞ்சில் வள்ளுவன், பாரி, முடியன், பசும்பூண்பொறையன், சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழி, சோழன் இராசகுயம்வேட்ட பெருநற்கிளி, அதியர், கோசர், மழவர் முதலான மன்னர்களோடு நட்புக் கொண்டிருந்தமையை அறியலாம்.

இவரது பிறப்பு வளர்ப்புப் பற்றிய தகவல்கள் இல்லையெனினும் சங்கப்பாடல்களின் துணைக்கொண்டு இவர் பாணர் குடியைச் சார்ந்தவர்

என்பதை அறியலாம். பாணரும் புலவரும் சங்கப்பாடல்களைப் பாடி யோரில் முக்கியமானவர்கள். பாணர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் எப்போதும் கூட்டுக் குழுவினராகப் பேசப்படுகின்றனர். அவர்கள் குழுவாக ஊரூராகப் பாடிச் சென்றதை ஆற்றுப்படைப் பாடல்களும் ஏனைய சங்கப்பாடல்களும் காட்டுகின்றன. இவர்களுக்கு யாழ் முக்கியமானது. பாணர்களுடன் இணைந்து சென்ற பாடினி, விறலி போன்ற பெண் கலைஞர்களையும் சங்கப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. “பாணன் சூடான் பாடினி அணியாள்” (புறம்: 242) கைலாசபதி, “விறலியர் நாட்டியமாடும், பாடல் பாடும் பெண்களாவர். விறலியர் என்னும் இச்சொல் கூத்தர், பொருநர் ஆகி யோரது பெண்பாற் பெயர்களாகவே எப்பொழுதும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இவர்கள் கூத்தர், பொருநர், வாய்மொழிக் கவிஞர்கள் ஆகியோரது மனைவியர் என்பதில் ஜெயமில்லை.” (1968: 105) என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் ஒளவையார் விறலி என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றது.

ஒளவையார் புறப்பாடல் ஒன்றில் விறலி என்று தன்னைத் தானே குறிப்பிடுவதை (மடவரல்உண்கண் வாணுதல் விறலி, புறம்: 89) நாராண யனசாமி ஜெயர் உதாரணம் காட்டியுள்ளார். உ.வே. சாமிநாதையர் இவரை விறலி அல்லர் என மறுக்கிறார். (புறநானூறு, 1956: 32) எனினும் ஒளவையார் விறலியாக இருந்திருக்கக்கூடிய சான்றுகளை வேறுபாடல் களும் தருகின்றன. ஒன்று விறலியை ஆற்றுப்படுத்திய பாடல் (புறம், 103: 1-4). மற்றொன்று அதியமான் பரிசில் நீட்டித்தபோது பாடியது (காவிநெம் கலனே சுருக்கினெம் கலப்பை, புறம், 206: 10-14) மற்றையவை தடாரி இயக்கிப்பாடுதல் பற்றியவை. (புறம், 390: 7-9, 392: 5-6, 11-12)

அதியமான் ஒளவைக்கு நீண்ட நாள் வாழ்வதற்கான நெல்லிக்கனியை வழங்கியமையைப் புறநாநூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

பெருமலை விடரகத்து அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் திங்கனி குறியாது
ஆதல் நின்கைத்து அடக்கிச்
சாதல் நீக்க எமக்கு சந்தனையே (புறம் 91)

சிறுபாணாற்றுப்படைப் பாடல் வரிகளும் ஒளவைக்கு அதியமான் நெல்லிக் கனி ஈந்தமை பற்றிக் கூறுகின்றன.

கமழ் புஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி
அமிழ்து விளை தீங்கனி ஒளவைக்கு ஸந்த

.....
அரவுக் கடல்தானை அதிகனும் (100-102)

சங்ககால ஒளவையார் பாடல்கள்

பெண்களின் எழுத்துக்களின் அடிப்படையாக உடல், உள், மொழி, பண்பாட்டுத் தனித்துவங்கள் அமைகின்றன. அவ்வகையில் சங்ககால ஒளவையாரது பாடல்களில் மேற்கூறிய தனித்துவமான அனுபவங்கள் - அவரது பாடல்களின் எடுத்துரைப்பில், மொழியில் எவ்வாறு வெளிப் படுகின்றன என்பது குறித்ததாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகிறது. பல்வேறு நவீன் கோட்பாடுகளில் ஒளவையாரது பாடல்களைப் பொருத்திப் பார்க்கலாமெனினும் கட்டுரைச் சுருக்கம் கருதிச் சில கோட்பாடுகளே இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

(1) ஒளவையாரின் கவிதை அழகியல்: மொழி, பெண்மைய எடுத்துரைப்பு (Female affiliation in narrative): ஒளவையாரின் கவிதைகளில் வெளிப்படும் மொழியழகு, படிமங்கள், பெண் என்ற வகையில் அவரது தனித்துவமான அனுபவங்கள் என்பன அவரது கவித்துவப் புலமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. பெண்ணெண்முத்தாளர் மொழியை மாற்றுமுறையில் பயன்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாக அவர்களது உடல், உள், மொழி மற்றும் பண்பாடு சார்ந்த தனித்துவமான அனுபவங்கள் அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

உதாரணமாக: தாய்மை, பெண்பாலுணர்வு, பெண்களின் மனவுணர்வு, குடும்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகிய தளங்களில் பண்பாடு சார்ந்த அவர்களது அனுபவங்கள் ஆகிய அனுபவத் தனித்துவங்கள் அவர்களுடைய மொழிதலில் காந்திரமான வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாகின்றன. இதனால் பெண்புலவர்களது மொழிப் பிரயோகத்திற்கும் சமகால ஆண்பாற் புலவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற மொழிக்கும் பாரிய வேறுபாடுகள் காணப் படுகின்றன.

பெண்களின் தனித்த அனுபவத் தளங்களே அவர்களது மொழிப் பயன்பாட்டின் வேறுபாட்டின் அடிப்படை என்பதற்குப் பின்வரும் ஒளவையாருடைய பாடல் சிறந்த உதாரணமாகிறது. தலைவி தன்னுடைய

உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பொருளீட்டச் செல்லும் தலைவனுடைய மனநிலையைப் பின்வருமாறு தோழிக்குச் சித்திரிக்கிறாள்:

நம் மனத்து அன்ன மென்மை இன்மையின்
நம்முடை உலகம் உள்ளார் கொல்லோ

(ஒளவை, அகநானாரு: 273)

மேற்கூறிய வரிகளில் பெண்களது உணர்வுகள் தனித்துவமானவை என்றும் உணர்வு மற்றும் உலகப் பார்வைகள் சார்ந்த வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் ஆண்கள், பெண்களது உலகங்கள் வெவ்வேறானவை என்றும் ஒளவையார் குறிப்பிடுகின்றார். “நம்முடை உலகம்”, “நம்மனத்து அன்ன மென்மை” ஆகிய தொடர்களில் வரும் “நம்” என்ற சொல் பெண்மொழிப் பயன்பாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இச்சொல் எழுத்தாளர் அல்லது உரைப்பவருக்கும் வாசகர் அல்லது கேட்பவருக்குமிடையிலான பொதுவான பெண்மைய உணர்வுநிலையை, அனுபவத்தைக் குறிக்கிறது. சமூக வாழ்க்கையில் பெண்களது உடல், உள், மொழி மற்றும் பண்பாட்டு அனுபவங்களின் வாயிலாக அவர்களிடையே ஒரு உப பண்பாடு (sub-culture) தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வுப் பண்பாட்டைப் பெண்மைச் சமூக உறவு (socio-lesbian relationship) என பெண்ணிய வாதிகள் வரையறுக்கின்றனர். மேற்கூறிய பாடல்வரிகளில் பெண்களுடைய வாழ்வனுபவத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய விதத்தில் அவர்களது இலக்கிய மொழிப் பயன்பாடு அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

பெண்கவிஞர்களுடைய தனித்தன்மை வாய்ந்த எடுத்துரைப்பு உத்திகளில் முதன்மையானது பெண்களுக்கிடையிலான உரையாடல் உத்தியாகும். எடுத்துரைப்பவர் பொதுவாக இருபாலினரையும் விளிக்காது இன்னொரு பெண்ணை அல்லது பெண்களை விளிப்பதாகப் பாடல்கள் அமைவதை பெண்மைய எடுத்துரைப்பு எனலாம். உரைப்பவர்- கேட்பவர் (narrator - narratee) என்ற நிலைப்பாடுகள் எடுத்துரைப்பில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன. பெண்ணென்றுமதாளர்கள் உரைப்பவர் என்ற நிலையை நீட்டித்துக் கேட்பவரையும் இணைத்து நாம் என்ற தன்மைப் பண்மையை முன்னிறுத்துகின்றனர். இது யதார்த்த வாழ்வில் பெண்களுக்கிடையிலான உணர்வு, உள்நிலை சார்ந்த ஒருமைப்பாட்டை முன்னிறுத்துகின்றது.

பெண்களது எழுத்துக்கள் ஒரு அரசியற் செயற்பாடாகும். பெண்களது கவிதைகளை ஒரு தொடர்பாடற் செயற்பாடாகக் கொள்வோமெனில்

அவர்களது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற பெண்ணிலை நின்ற அனுபவங்கள், உணர்வுகள் என்பவற்றை ஏனைய பெண்களுக்கான செய்திகளாகக் கொள்ளலாம். பெண்களது கவிதைகளில் உரைப்பவர் - கேட்பவராகிய இருவரும் பெண்களாக அமையுமிடத்து அவர்களது படைப்புச் செயற்பாடு நேரடியாகப் பெண்ணிய அரசியற் செயற் பாடாகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கப் பாடல்களில் தோழி கூற்று, தலைவி கூற்று, பாவைச் சடங்கு, ஓரை, ஆயம் என்பன அக்காலத்தில் நிலவிய பெண்மையச் சமூக உறவுகளுக்கும் பெண்மைய எடுத்துரைப்புக்கும் சான்றாக அமைகின்றன. சங்ககாலப் பெண்மையச் சமூக உறவுக்கும் எடுத்துரைப்புக்கும் மிகச்சி றந்த உதாரணமாக "நம் மனத்து அன்ன மென்மை இன்மையின், நம்முடை உலகம் உள்ளார் கொல்லோ" (ஓளவை, அகம்: 273) என்ற பாடல் வரிகளைக் கொள்ளலாம்:

(2) ஓளவையாரின் கவிதை மொழிதலில்- படிமம்: ஓளவையார் பாடல்களின் அழகியலில் முக்கியமானது படிமங்களின் பயன்பாடாகும். படிமம் என்பது அன்றாட மனித மொழி வெளிப்பாட்டிலும் இலக்கிய வெளிப்பாட்டிலும் முதன்மையான பங்கு வகிக்கின்றது. படிமங்கள் கவிதைமொழியில் முக்கியமானவை. படிமங்களுக்கும் ஒரு மொழியின் பாரம்பரியத்துக்கும் அம்மொழி சார்ந்த பண்பாட்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. ஒரு பண்பாட்டின் பெள்ளீக்க் கூறுகளான உணவு, உடை, உறையுள், பழங்குபொருட்கள், தாவர, விலங்கினங்கள் என்பனவும் பண்பாட்டின் தனித்துவமான அபெள்ளீக்க் கூறுகளான மதநம்பிக்கைகள், தொன்மங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவுமே படிமங்களாக வெளிப் படுகின்றன.

(i) தாய்மை தொடர்பான படிமங்கள்: ஓளவையாரது பாடல்களில் தாய்மை தொடர்பான படிமங்கள் அதிகமாக இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

புறம்: புறப்பாடல்களில் வீரம் பற்றிக் கூறுகின்ற போதும் தாய்மை உணர்வின் அடிப்படையிலேயே அதனை விவரிக்கின்றார். பின்வரும் பாடலில் தமது மகன் போர்க்களத்தில் எதிரிகளை வீழ்த்திக் களத்தில் வீழ்ந்தமையினைக் கண்ட தாயின் மன்னிலையைப் பெண்ணின் உடல் சார்ந்த அனுபவமாகவே ஓளவையார் வெளிப்படுத்துகிறார். உம்:

வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலங்கி,
 இடைப்படை அழுவத்துச் சிதைந்து வேறாகிய,
 சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி,
 வாடுமுலை ஊறிச் சுரந்தன
 ஓடாப் பூட்கை விடலைத் தாய்க்கே. (புறம்: 295)

அகம்: ஒளவையார் அகப் பாடல்களிலும் காதல் உணர்வு பற்றிக் கூறுகை யில் தாய்மையோடு தொடர்புடைய உடல் சார்ந்த படிமங்களைப் பயன் படுத்துவதைக் காணலாம். தலைவியின் காதல் விருப்பத்தைப் பின் வருமாறு சித்திரிக்கிறார். மந்தி தனது மகவை இறுகத் தழுவுவது போலத் தழுவி காதலன் தலைவியின் குறையைக் கேட்பான் எனின் அது சிறப் புடையதாகும் எனக் கூறுகிறார்:

நெஞ்சே நன்றும்
 பெரிதால் அம்ம நின் புசல் உயர்கோட்டு
 மகவுடை மந்தி போவ
 அகன் உறத் தழீஇ கேட்குநர்ப் பெறினே (குறு: 29)

தலைவன், தலைவிக்கிடையிலான உடல் நெருக்கத்தைச் சுட்டுவதற்குத் தாய்மை சார்ந்த படிமத்தை இப்பாடவில் ஒளவையார் பயன்படுத்துகிறார். குறிப்பாகத் தலைவனைத் தாய்மை நிலையிற் சித்திரிப்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

(ii) பாலுணர்வு வெளிப்பாடு தொடர்பான படிமங்கள்: சமகாலத்தில் பெண்கள் தமது பாலுணர்வை அன்றாட மொழியிலும் இலக்கிய மொழி யிலும் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாத நிலை இருந்த போதிலும் ஒளவையார் வலுவான படிமங்களினுடாக அதை விபரித்துக் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல சிறப்புக்களையும், நுண்ணிய தன்மையினையும் உடைய தமது காமத்தைப் பிறர் அறியாது மறைக்க வேண்டிய தலைவியின் நிலைமையினை ஒளவையார் பின்வரும் வரிகளில் கூறுகிறார்:

இடைபிறர் அறிதல் அஞ்சி மறை கரந்து
 பேளம் கண்ட கணவின் பல்மாண்
 நுண்ணிதின் இயைந்த காமம்.. (அகம்: 303)

இதே போல் பெண்ணின் பாலுணர்வை எல்லையற்றதாகவும், கட்டற்ற தாகவும் ஒளவையார் விபரிப்பதைப் பின்வரும் உதாரணங்களில் காணலாம்:

வான்தோய் வற்றே, காமம் (குறு: 102)

அனைப்பெருங் காமம் ஈண்டு கடைக்கொளவே (குறு: 99)

தலைவனே பொதுவாகத் தலைவியைத் தழுவும் விருப்பைத் தெரிவிப்பது சங்கப்பாடல்களில் உள்ள மரபாகும். ஓளவையார் அதற்கு மாற்றாகத் தலைவி அவ்விருப்பைத் தெரிவிப்பதாகப் பாடல் புனைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்:

மெய்புகுவன்ன கைகவர் முயக்கம்

அவரும் பெறுகுவர் மன்னே.. (அகம்: 11)

பிறிதொரு பாடலில் ஓளவையார் தலைவியின் “யெநோய்” பற்றியும் அதன் பொறுத்தற்கரிய தன்மை பற்றியும் “ஆ ஒல்” எனக் கூவி அதை வெளிப்படுத்த விரும்புவதையும் விபரிக்கிறார்:

முட்டுவேன் கொல்? தாக்குவேன் கொல்?

ஓரேன் யானும் ஓர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆ அ ஒல் எனக் கூவுவேன் கொல்?

அலமரல் அசைவளி அலைப்ப, என்

யெநோய் அறியாது துஞ்சக் ஊர்க்கே. (குறு: 28)

(iii) “நீர்” சார்ந்த படிமங்கள்: ஓளவையாரது அதிகமான பாடல்களில் “நீர்” படிமமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆண்களுடைய இலக்கிய மொழிப் பயன்பாட்டில் இறுக்கமான தர்க்கமும் திடிப்பொருட்கள் சார்ந்த படிமங்களும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதையும் அதேவேளை பெண்களது உடல், உள் அனுபவங்கள் சார்ந்த வெளிப்பாடுகளில் நீர், நீர்த்தன்மை சார்ந்த படிமங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதையும்காணமுடிகிறது. பெண்களுடைய கவிதைமொழியில் நெகிழ்வுத் தன்மையும் நீரியல்பும் (fluidity), நீர் தொடர்பான படிமங்களும் இடம்பெறுவதற்கு அவர்களது விளிம்புநிலைப்பட்ட அனுபவங்கள், அவர்களது உடல் சார்ந்த அனுபவங்கள் காரணமாக அமையலாம். மிக அதிகமான வார்த்தைகள் நீரை அதன் பல்வேறு நிலைகளில் சுட்டுவதாக அமைகின்றன. உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

அ) பிரிவுத்துயர்: மழைநீர் துன்பம் தருவதாகவும் பெண்களது பிரிவுத் துயரின் படிமமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் தலைவியின் கூற்றின் அடிப்படையில்லாது பெண் எழுத்தாளருடைய

கவிதை வெளிப்பாட்டின் படிமமாக மழையை, நீரை அணுகும்போது அது அவர்களது கவிதையழகியிலின் இன்றியமையாத கூறாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

ஓளவையார் தனது அநேகமான அகப்பாடல்களில் நீர் சார்ந்த படிமங்களைத் தலைவியின் பிரிவுத் துயரையும், பாலுணர்வு வேட்கையையும் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்.

உதாரணம்: மழை பொழிதலையும் தலைவி ஏங்கி அழுதலையும் ஓளவையார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

பெயல் தொடங்கினவே, பெய்யா வானம்
நிழல் திகழ் சுடர்த்தொடி நெகிழ ஏங்கி
அழல் தொடங்கினளே ஆயிழை (நற்: 371)

பிரிவுத் துயரை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கரை கடந்து வரும் காட்டாற்று நீரையும் தலைவிக்கு உவமையாக மாந்தளிரையும் படிமப்படுத்துகிறார்:

கரை பொருது இழி தரும் கான்யாற்று இருக்கரை
வேர் கிளர் மராஅத்து அம்தளிர் போல
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு, இடும்பை
யாங்கனம் தாங்குவென் மற்றே (நற்: 381)

(ஆ) பாலுணர்வு வெளிப்பாடு (நீர், நீர்த்தன்மை சார்ந்த படிமங்கள்): ஓளவையார் பாலுணர்வினை வெளிப்படுத்துவதற்கு மிகக் கனதி யான நீர் சார்ந்த படிமங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். பின்வரும் பாடலில் பாலுணர்வின் தன்மையை பெரு வெள்ளத்தோடு உவமித்துக் கூறுவதைக் காணலாம்:

நீடிய மரா அத்த கோடுதோய் மலிர்நிறை
இறைத்து உணச் சென்று அற்றாங்கு
அனைப்பெருங் காமம் ஈண்டுகடைக் கொள்வே. (குறு: 99)

தலைவியின் பாலுணர்வு வேட்கை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மழையால் நனைந்து கரையும் பசிய மட்பாண்டத்துடன் பின்வருமாறு உவமித்துக் கூறுகின்றார்:

பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற பகங்கலம் போல
உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி
அரிது அவாவுற்றனை நெஞ்சே (குறு: 29)

பிறிதொரு பாடலில் தலைவியின் இளமை நலன் பயணின்றிக் கெடுவதை,

கலிமடைக் கள்ளின் சாடி அன்ன எம்
இளநலம் இற்கடை ஒழியச்
சேறும் வாழியோ முதிர்கம் யாமே (நற்: 295)

என்ற படிமத்தின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

(3) சமூகம் குறித்த எதிர்க்கதையாடல்கள்: ஊரை எதிர்நிலையில் வைத்துப் பேசுதல்: தமது ஊர் தொடர்பாகக் குறிப்பிடுகின்ற சந்தர்ப் பங்களில் பொதுவாக அதை எதிர்நிலையில் வைத்துப் பேசுவதைக் காணலாம். அகப்பாடல்களில் அலர், அம்பல் என்பன பெண்ணினுடைய காதல் உணர்வுக்கு எதிரானதாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் சங்க இலக்கியக் கவிதை மரபின் கூறாகக் கொள்ளலாமெனினும் பெண்களது அகப்பாடல்களில் அவைபற்றி அதிகம் பேசப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. “ஊரோர் எடுக்கும் அம்பல்” தலைவனுக்கு எதிரானதாக அமைவதில்லை. மாறாக தலைவியே அலர் மற்றும் அம்பலின் இலக்காவது பெண்களது பாடல்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.

அலர், அம்பல் ஆகியவற்றை வெறுப்பதான் தொனியில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் பொதுப் பண்பாட்டை விமர்சிக்கும் வகையில் ஊரை எதிர்நிலையில் வைத்துப் புனைவது குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக,

“ஊரோர் எடுத்த அம்பல்”(ஒளவை, அகம்: 273)

“ஊரோடு யாங்காவது கொல்”(ஒளவை, நற்: 187)

ஒளவையார் தனது பாடலொன்றில் தலைவியின் உயவு நோய் அறியாது துஞ்சும் ஊரை முட்டுவேன், தாக்குவேன் எனக் கூறுகிறார்:

முட்டுவேன் கொல் தாக்குவேன் கொல்

.....

உயவு நோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே (குறு: 28)

(4) கவிதை வெளிப்பாடு: சுய பிரதிபலிப்பு (self reflexivity) மற்றும் மீமாழி (semiotic): தற்காலப் பெண்கவிஞர்கள் தமது படைப்புகளில் கவிதை மொழியைப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள சிக்கல்கள் குறித்து எழுதுகிறார்கள். பின்னை நவீனத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மேற்கூலக இலக்கிய மரபில் புதியதொரு உத்தி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'self reflexivity' என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் சுய பிரதிபலிப்பு இலக்கிய உத்தியானது படைப்புச் செயற்பாடு பற்றிக் குறித்த படைப்பே விளக்குகின்ற போக்கைக் குறிப்பதாகும். இவ்வுத்தி புனைக்கதையில் அதிகளவு இடம்பெற்றாலும் கவிதையிலும் ஓரளவு பயன்படுத்தப் பெறுகிறது.

பெண்கள் கவிதை எழுத முனைகிறபோது கவிதையின் பொருளைத் தேர்வு செய்வதிலும், சொற்களைத் தேர்வு செய்து பயன்படுத்துவதிலும் சமகால மரபுகளைப் பின்பற்றுவதிலும் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். மேற்கூறிய சிரமங்கள் பற்றி ஒரு கவிதை புனையப்பெற்றால் அதனைச் சுயபிரதிபலிப்பு கவிதை எனலாம்.

மீமொழி வெளிப்பாடு என்பது உள், உடல் வேட்கை சார்ந்ததாகும். இதனால் பலவேளைகளில் மீமொழி வெறுமனே ஒலிவெளிப்பாடாக அமைகிறது. மழலைநிலையில், தாய்மைநிலையில், உன்மத்தநிலையில், பக்த்தநிலையில் இத்தகைய குறியீட்டொழுங்கில் பொருளற் ஆனால் மீமொழியின் பகுதியாக அமையும் ஒலி வெளிப்பாடுகள் காணப் படுகின்றன.

ஜூலியா கிறிஸ்தேவா குறிப்பிடும் மீமொழி வெளிப்பாடு பற்றி நோயல் மக்காஃபி பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் உடல் உணர்வுகளும் அவற்றின் வெளிப்பாடும் மொழியில் வெளிப்படுவதே மீமொழி எனப்படும். மீமொழி ஒருவரின் உணர்வுந்தல்களையும் வெளிப்பாட்டையும் உள்ளடக்குகிறது. (2007:17)

தன் கவிதையின் மொழி பற்றி, அதன் எளிதில் உணர முடியாத தன்மை பற்றி, மீமொழித் தன்மை பற்றி, மொழி ஒழுங்கிற்கு (symbolic order) அப்பாற்பட்ட தனித்தன்மை பற்றி ஒளவையாரது பின்வரும் கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது:

“யாழோடும் கொள்ள பொழுதொடும் புணரா
பொருள் அறிவாரா ஆயினும் தந்தையர்க்கு
அருள்வந்தனவால் புதல்வர் தம் மழலை
என்வாய்ச்சொல்லும் அன்ன. (புறம்: 92)

ஒளவையாரது குறித்த இப்பாடல் தன்மொழி வெளிப்பாட்டைச் சுயபிரதி பலிப்புச் செய்கிறது. மீமொழிக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாகக்

குறிப்பிடும் மழலைத் தன்மை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. தனது (பெண்) மொழி “மழலை”யை ஒத்ததாகவும் குறியீட்டொழுங்கில் “பொருள் அறிவாரா” எனவும் அதற்கான பொருள்கோள் புலம் குறியீட்டொழுங்கிற்கு அப்பாற்பட்டதெனவும் உடலுந்தல் சார்ந்ததெனவும் தெளிவாக ஓளவையார் குறிப்பிடுகிறார். ஓளவையாரது இக்கருத்து நூண்ணிய ஆய்வுக்குரியதாகும். ஓளவையார் தன்மொழி “தந்தையர்க்கு அருள் வந்தனவால்” எனக்குறிப்பிடுவது போலவே கிறிஸ்தேவாவும் மீமொழியை உடலுந்தலோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்.

பெண்களது கவிதை மொழியின் வரையறுக்க முடியாத பொருளை மைத் தன்மையையும் மொழி ஒழுங்கின் தர்க்கத்திற்கு, இலக்கணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தன்மையையும் ஓளவையார் மேற்கூறிய வரிகளில் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இவற்றை யாழ், பொழுது, பொருள் எனக் குறித்துத் தன் கவிதை மொழியில் அவை இடம்பெறாமையை குறிப்பிடும் ஓளவையார் “என் வாய்ச் சொல்லும்” “புதல்வர் தம் மழலை” அன்ன என்கிறார்.

ஓளவையாரது பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலில் இடம்பெறும் “ஆ அ ஒல் எனக் கூவுவேன் கொல்” (28) என்ற வரியில் இடம்பெறும் ஆ அ ஒல் என்ற ஒசைச் சொற்களையும் “கூவுதல்” என்பதையும் பெண் கவிதை மொழியின் வெளிப்பாட்டுச் சிக்கலைக் குறிக்கும் படிமங்களாக நாம் கொள்ள முடியும்.

முட்டுவேன் கொல்? தாக்குவேன் கொல்?

ஒரேன் யானும் ஒர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆ அ ஒல் எனக் கூவுவேன் கொல்?

அலமரல் அசைவளி அவைப்ப, என்

உயவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே. (குறு: 28)

ஓளவையாரது பாடல்களில் வரும் படிமங்களான “பொருள் அறிவாரா, புதல்வர் தம் மழலை, ஆ அ ஒல்” எனக் கூவுதல் ஆகிய படிமங்கள் பெண்ணின் உணர்வு மற்றும் மொழி வெளிப்பாட்டுச் சிக்கல்களைக் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

5. ஓளவையாரின் பாடல்களில் கதையாடல் (discourse) உருவாக்கம்: கதையாடல் என்பது சமீபகால மொழி, பண்பாடு, உட்பட்ட சமூக அறிவியல் கற்கைப் புலங்களில் இன்றியமையாத கோட்பாடாகக் காணப்

படுகின்றது. கதையாடல் குறித்த மிலேஷல் ஃபுக்கோவின் கருத்தை சாரா மில்ஸ் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

கதையாடல் என்பது ஒரு பண்பாட்டில் குறித்த வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் மொழியிலுள்ள கூற்றுக்களையும் அவற்றை உருவாக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் வல்ல எழுதப்படாத விதிகளையும் கட்டமைப்புகளையும் குறிப்பதாகும். (Sara Mills, 2003: 53)

கதையாடலை சமூக அதிகாரம், அது உருவாக்கியுள்ள அதிகாரப்படி நிலைகள், பல்வேறு அதிகார நிறுவனங்கள், அவற்றுக்கிடையிலான உறவுகள் என்பவற்றிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது.

இருவருடைய தன்னடையாளத்தை உருவாக்குவதில் கதையாடல் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. பெண்ணெண்முத்தாளரைப் பொறுத்தவரையில் அவரது தன்னடையாளம் என்பது மேலாதிக்கக் கதையாடல்களால் உருவாக்கப்படுவது போல அவர் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் எதிர்க் கதையாடல்களை முன்வைப்பதும் தனது பெண்மைய நிலையிலான தன்னடையாளத்தை உருவாக்குவதும் பெண்ணிய அரசியலின், பெண்மைய இலக்கிய வெளிப்பாட்டின் இன்றியமையாத விடயங்களாகும். குறிப்பாக உடல், பாலியல்பு, நடத்தை முறைமைகள் தொடர்பான கதையாடல்கள் பெண்களின் தன்னடையாளத்தை உருவாக்குகின்ற முக்கியமான காரணிகள் என்பதால் பெண்ணெண்முத்தாளர்கள் அவற்றை மீள்கட்டமைக்கும் வகை யிலான எதிர்க்கதையாடல்களைத் தமது எழுத்துக்களின் கருப்பொருளாகக் கொள்கிறார்கள். இச்செயற்பாட்டின் மூலம் அவர்களது தன்னடையாளம் மாற்றம் பெறுகின்ற அதேவேளை மேற்குறித்த மேலாண்மைக் கதையாடல் களிலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

சங்க இலக்கிய காலத்தில் தனிச் சொத்து, மூலதனம், குடும்பம், மதம், அரசு, போர் ஆகிய சமூக நிறுவனங்கள் சார்ந்த கதையாடல்களும் கற்பு, கைம்மை, காதல், பொருளீட்டல் ஆகிய கோட்பாடுகள் சார்ந்த கதையாடல் களும், எதிர்க் கதையாடல்களும் உருவாக்கப்பட்டன. தொல்காப்பியம் மேற் கூறிய கருத்தியல்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் குறித்த கதையாடற் கூற்றுக்களின் தொகுப்பாகவே அமைகிறது என்பது கவனத்தில் கொள்ளப் படவேண்டிய விடயமாகும்.

போர் பற்றிய கதையாடலும் பெண்களின் எதிர்க்கதையாடலும்: தமிழ் நிலப்பரப்பெங்கும் அரசுகளின் நில ஆக்கிரமிப்புப் போர்களும்

அதற்கெதிராகக் குறுநில மன்னர்களது தற்காப்புப் போர்களும் நிகழ்ந்ததை இலக்கிய, வரலாற்றுச் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. வெவ்வேறு அரசுகளின் படை வலிமை, பொருளாதாரம், நிலப்பரப்பு என்பவற்றைப் பொறுத்து சமூக நிறுவனங்களும், அவை குறித்த கதையாடல்களும் அதிகாரம் சார்ந்த கருத்தருவாக்கங்களும் அமைந்திருந்தன. பல பெண் புலவர்கள் போர் தொடர்பான கதையாடல்களில் குறுநில மன்னர்களை (பேரரசு உருவாக்கத்திற்கு எதிராக) ஆதரித்தும் மூலதனம் மற்றும் பொருள்டீட்டில் தொடர்பான எதிர்க்கதையாடல்களையும் தமது பாடல் களினுடோக முன்வைக்கின்றனர். ஒளவையாரது புறப்பாடல்கள் தாம் சார்ந்த அரசு, போர், வீரம், கொடை, நாட்டின் சிறப்பு என்பவற்றை விதித்து கூறுவதோடு அவைசார்ந்த கதையாடல் உருவாக்கத்தினையும் காணலாம். உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம்:

வீரம் : களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிர்ந்து
எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன் வைகல்
என்தேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே (புறம்: 87)

அரசு: அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை உலகழும் அன்றே: அதனால்
காவினெனம் கலனே: சுருக்கினெனம் கலப்பை
மரம்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே-
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே (புறம்: 206)

சங்ககாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் போர், வீரம் என்பவற்றை ஆதரிக்கின்ற கருத்தாடல்களில் இருவேறு நிலைப்பாடுகள் காணப்பட்டன. அரசுருவாக்கப் படிநிலைகளில் முன்னேறிய மூவேந்தர் சார்பாகப் புறத்தைப் பாடியோர் ஒருபுறமும் மலையமான் திருமுடிக்காரி, பாரி, அதியன், எழினி உட்பட்ட குறுநில மன்னர்களை ஆதரித்துப் பாடியோர் மறுபுறமுமாக இருந்துள்ளனர்.

குறுநில மன்னர்களான பாரி, அதியன், எழினி ஆகியோர் பற்றி அதிகம் பாடிய ஒளவையார் அக்காலத்தில் பெரிதும் போற்றப்பெற்ற “நாடு” என்ற எண்ணக்கருவை நிராகரிப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

அரசுருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது “நாடு” என்ற எண்ணைக் கருவயாகும். ஆனால் நல்லவர் வாழ்கின்ற நிலமே சிறந்தது என்கிறார். அது நாடாகவோ அன்றிக் காடாகவோ அமைந்திருந்தாலும் நல்லவர் வாழும் நிலம் சிறந்தது என்கின்றார். பின்னை நவீனத்துவத்தின் “எல்லை களுக்கெதிரான்” சிந்தனையை அக்காலத்திலேயே அவர் கொண்டிருந்தமைக்குப் பின்வரும் பாடல் சான்றாகிறது:

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை, வாழிய நிலனே! (புறம்: 187)

மூவேந்தரின் நில அபகரிப்புப் போரினால் தமது பண்பாட்டுத் தனித்து வத்தை இழந்த குறுநில மன்னது, மக்களது மன்னிலையை இப்பாடவில் ஒள்ளைவயார் வெளிப்படுத்துகிறார்.

எனவே பெண்களின் தனித்துவமான உடல் சார்ந்த அனுபவங்கள், அவர்களது எழுத்துக்களின் மொழி மற்றும் எடுத்துரைப்பு உத்திகளினாடு வெளிப்படுவதையும் (தாய்மை, பெண் பாலுணர்வு) அவர்களது தனித்துவமான உள்ளிலை, அவர்களது எழுத்துக்களில் குறியீடு மற்றும் குறியீட்டு ஒழுங்கிற்கு அப்பால் செயற்படும் மீமொழியினாடு வெளிப்படுவதையும் ஒள்ளைவயாரது பாடல்களின் மூலம் காணலாம். மொழிப்புலத்தில் பெண்கள் புறந்தளப்பட்டமையால் மொழியைப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள சிக்கல்கள் அவர்களது எடுத்துரைப்பிலும் பயன்படுத்தும் மொழியிலும் வெளிப்படுகிறது. இதனை ஒள்ளைவயாரது பாடல்களில் சுயபிரதிபலிப்பு மற்றும் படிமம் ஆகியவற்றினாடாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். பெண்கள் மீதான பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைகளும், அதற்கெதிரான அவர்களது எதிர்வினைகளும் பெண்களின் எழுத்துக்களில் எடுத்துரைப்பிலும், மொழியிலும் வெளிப்படுகின்றன. இதனை ஒள்ளைவயார் பாடல்களில் எதிர்க்கதையாடல், பெண்மைய எடுத்துரைப்பு ஆகிய எடுத்துக்காட்டுக்களின் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. உ.வே.சாமிநாதையர், குறுந்தொகை, (பதிப்பு), சென்னை, 1955.
2. தாயம்மாள் அறவாணன், 2004, மகடூர் முன்னிலை: பெண்டுலவர் களஞ்சியம், ஆதிமந்தி முதல் ஆண்டாள் வரை, பச்சைப்பசேல் பதிப்பகம், சென்னை.
3. சாமிநாதையர் (ப.ஆ.), உ.வே., புறநானாறு மூலமும் பழைய உரையும், சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், திருவான்மியூர், 1971.
4. Arunachalam, M. 1975, "The Missing verses of Purananuru", Journal of Tamil Studies (vol. - 7), International Institute of Tamil Studies, Tamil Nadu.
5. David Lodge with Nigel Wood, 1988, Modern Criticism and Theory, United Kingdom.
6. Gill, Jo. 2007, Women's Poetry, Edinburg University Press, Edinburg.
7. Jeniffer Coats, 1993, Women Men and Language, Oxford, UK.
8. Kristeva, Julia. 1993, Desire in Language; A Semiotic Approach to Literature and Art, Blackwell, Oxford, UK
9. Philip Rice and Patricia Waugh (ed) 2001, Modern Literary Theory: A Reader, Oxford Uni. Press, New York.
10. Sara Mills, 2003, Gender and Politeness, Cambridge: Cambridge University press.

மார்க்ஸியமும் பெண்ணியமும்

திரவியராசா நிரஞ்சினி

மெய்யியல் என்பது உண்மை பற்றிய தேடல் ஆகும். இத்தகைய மெய்யியல் ஆனது அனைத்து துறைகளையும் ஆய்வு செய்வதைப் போல பெண்ணியம் தொடர்பான விடயங்கள் அதன் பொருத்தப்பாடு தொடர்பாகவும் ஆய்வு செய்கிறது. இதனையே நாம் பெண்ணிய மெய்யியல் என்கிறோம். பெண்ணிய மெய்யியலானது மெய்யியலுக்கான ஒரு அணுகுமுறை ஆகும். பெண்ணிலை வாத இயக்கங்களில் இருந்து வந்த விடயங்களைக் கொண்டு மெய்யியலுக்கு ஒர் புதிய முறையியலை கொடுக்க முற்படுகிறது. இது மற்றைய பெண்ணிலை விதிகளுக்கும் அடிப்படையானதாக விளங்குகின்றது. மரபுர்தியான மெய்யியலை பெண்ணியம் சார்பாக புதிய புரட்சி மீளாய்வு செய்வதாகவும் பெண்ணியம் அமைகிறது. இதற்கென தனியானதொரு சிந்தனைப் பள்ளி இல்லை. எனவே பெண்ணிலை மெய்யியலாளர்கள் மெய்யியல் வரலாற்றில் பகுப்பாய்வு மெய்யியல் கண்ட மெய்யியலில் இருந்தே வருகின்றனர்.

பெண்ணிய மெய்யியலானது ஆண் மேலாதிக்கத்தின் கீழ்வழியாக வந்த பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பெண் தனித்துவம் பெறாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதையும், பாலியல் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் ஒரு பொருளாக பெண் கையாளப்படுவதையும், ஆண்களை சார்ந்து அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றும் சாதனமாக பெண் இருப்பதும், அடக்கு முறைக்குள் சிக்கித்தவிக்கும் நிலையில் உள்ள பெண்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகிறது. இரண்டாம் கட்ட பெண்ணிலைவாதமானது செயற் திறன் மிகக் இயக்கமாக பெண்ணிலைவாதத்தினை மாற்றியமைத்ததோடு கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் தீவிரத்தன்மையுடையதாகவும் மாற்றியிருந்தது. பெண்கள் அடக்கு முறைக்குள்ளாக்கப்படுதல் குறித்து தாராளப் பெண்ணிலை வாதம் கொண்டிருந்த தாராளத்தன்மை, அனைத்து பெண்களது அடக்கு முறையினை வெளிப்படுத்துவதில் காணப்பட்ட போதாமை அடக்குமுறை

யினை இல்லாதொழிக்க முன்வைக்கப்பட்ட வழிமுறைகள் ஆகியன திருப்திகரமாகக் காணப்படாமை இரண்டாம் கட்ட பெண்ணிலைவாதிகள் இது குறித்து விமர்சிக்கவும் புதிய அணுகு முறைகளையும் கையாளவும் வழிவகுத்தது.

இதன் விளைவாகவே மார்க்ஸிசம் மற்றும் சோசலிஸ பெண்ணிலை வாதக் கோட்பாட்டுகள் உருவாகியிருந்தன. இவற்றுள் மார்க்ஸிச, மற்றும் சோசலிஸ பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாடுகள் தீவிரத்தன்மையினை தமது இயல்பாகக் கொண்டிருந்ததோடு பொருட்களின் உற்பத்தியுடன் பெண்களின் அடக்கு முறையினைத் தொடர்புபடுத்த முன்வந்தது. அதனால் முதலாளித்துவ சமூகத்தினை இல்லாதொழித்து பால்நிலைச் சமத்துவத்தினை அடைந்து கொள்ள முயல்கிறது. ஆயினும் தீவிரத்தன்மை என்பதனைப் பொதுவான அடிப்படையாக இவ்விரு பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாடுகளும் கொண்டிருந்தாலும் சோசலிஸப் பெண்ணியவாதத்தினை விட மார்க்ஸிச பெண்ணிலைவாதம் விரிந்ததும் பரந்துபட்டதுமான மாற்றங்கள் குறித்து பேசியது.

அதாவது சோசலிஸப் பெண்ணியவாதமானது முதலாளித்துவ சமூகங்களானது படிப்படியான செயன்முறைகளின் மூலம் ஜனநாயகக் கட்டமைப்புக்குள் பால்நிலைச் சமத்துவத்தினை அடைந்து கொள்வது குறித்து கவனம் கொண்டிருந்தது. ஆனால் மார்க்ஸிஸப் பெண்ணிலை வாதமோ உடனடியானதும் தீவிரமானதுமான மாற்றம் குறித்து அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தது. இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது சமூகத்தின் அனைத்து விதமான அடக்குமுறைகள் மற்றும் சமத்துவ மின்மைகளுக்கும் வர்க்கத்தினை மூலமாக்கும் கருத்தியலே மார்க்ஸிசம் ஆகும். இது மூலதனம் சொத்துக்கள் என்பவற்றினையுடைய முதலாளி வர்க்கம் சொத்தற்ற வர்க்கமான தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை அடக்கியானு வதாக வாதிடுகிறது.

சொத்துடைய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் இருத்தலை சமூக சமத்துவ மின்மைக்கு அடிப்படையாக்கும் மார்க்ஸிசமானது தனிநபர் சுதந்திரத்தினை வலியுறுத்துகின்ற தாராண்மை வாதத்திற்கு எதிரானதாகும். தாராண்மை வாதமானது மனிதனை விலங்குகளில் இருந்து வேறுபடுத்துவதோடு அவனை பகுத்தறிவு, மொழியாற்றல், சமயம், கலை, போட்டிமனப்பான்மை, மற்றவருக்கு மேலாக தன்னை உருவாக்குதல் ஆகிய குணாதிசயங்கள்

கொண்டவனாக அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆனால் இதற்கு புறம்பான தொருவகையில் மாக்ஸிசம் மனிதனை நோக்குகிறது. அந்தவகையில் மனிதன் தனது வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றினை தானாகவே தேடிக் கொள்வதற்கான ஆற்றலைக் கொண்டவனாகவும் அதற்காக உற்பத்தி நடவடிக்கைகளான மீன்பிடித்தல், விவசாயம், கட்டடங்கள் கட்டுதல் ஆகியவற்றில் அவனே ஈடுபடுவதனையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இவ்வாறாக மனிதனை விலங்கிலிருந்து வேறுபடுத்தி அவனுக்கான விசேட பண்பாக உற்பத்தியுடையவனாக நெருங்கிய தொடர்பினை வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாக மார்க்ஸிசம் அமைகிறது.

வர்க்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தின் அடக்கு முறைக்கான மாதிரியினை வெளிப்படுத்துகின்ற மார்க்ஸிசத்துடன் பெண்ணிலைவாதம் மேற்கொண்ட தொடர்பே மார்க்ஸிச பெண்ணிலை வாதம் ஆகும். இவ்விரு கருத்தியலினதும் மூலக்கூறுகளின் இணைவு மார்க்ஸிச பெண்ணிலைவாதம் ஆக உருவாகியுள்ளது. ஆயினும் இவ்விரு கருத்தியல்களினதும் அடிப்படை வெவ்வேறுபட்ட தளத்திலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக மாக்ஸிசம் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான அடக்கு முறையினையும் பெண்ணிலைவாதம் பெண்களுக்கான அடக்கு முறையினையும் கவனத்தில் கொள்கிறது.

பொதுவாக இவ்விரு கருத்தியலும், அடக்குமுறை பற்றி கவனம் கொண்டாலும் குறிப்பாக மார்க்ஸிசம் வர்க்க அடக்குமுறை குறித்து பெண்களுக்கான அடக்குமுறையினை சமூக அடக்குமுறையின் ஓர் உபபிரிவாகவும் நோக்க பெண்ணிலைவாதமோ தனித்து பெண்களுக்கு எதிரான அடக்கு முறைகளுக்காக குரல் கொடுக்கின்ற கருத்தியலாக அமைவதோடு பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையினை பிரதான சமூக அடக்கு முறையாக கொள்கிறது.

1960களில் பெண்களுக்கான அடக்குமுறையினை விளங்கிக் கொள்வதற்கான கோட்பாட்டுத்தளத்தில் காணப்பட்ட போதாமை பெண்ணிலை வாத இயக்கத்தினது கொள்கைகளிலும் அதனது செயற்பாடுகளிலும் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தது இதுவே மார்க்ஸிச மூலக்கூறுகளின் அடிப்படையிலான பெண்ணிலைவாதம் உருவாக்காரணம் ஆக அமைந்தது.

நிவேதினி இதழ் 16, 2014 - 2015

குறிப்பாக பெண்கள் எவ்வாறு கீழ்ப்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பது குறித்து பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாடுகள் அவற்றினை பொதுமைப் படுத்த தவறியமையே மார்க்ஸிசப் பெண்ணிலைவாதம் தோற்றம் பெறுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. இதனால் ஏனைய பெண்ணிலை வாதக் கோட்பாடுகளை போலல்லாது இறுக்கமான கோட்பாட்டுத்தளத் தினை இது வழங்க எத்தனித்தது. அதனால் பெண்கள் எவ்வாறு அடக்கு முறைக்குள் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். என்பது குறித்த உறுதியான விளக்கத் தினை முன்வைத்ததோடு அதிலிருந்து அவர்கள் விடுதலையினை பெற்றுக் கொள்வதற்கான சிறப்பான மாதிரியினையும் வரைந்தளித்தது.

பெண்ணியம் தொடர்பான விடயங்களை பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையிலான உறவு பற்றிய பிரச்சினையாக பார்ப்பதைக் காட்டிலும் பெண்களுக்கும் பொருளாதார அமைப்புக்களுக்கும் இடையிலான உறவாகவே காள்மாக்ஸ் பார்க்கிறார். பொருளாதார விடுதலையே பெண்ணை விடுவிக்கும் எனவும் கூறினார்.

பெண்ணியம் தொடர்பான காள்மாக்ஸின் பார்வையினை 03 நோக்கில் காணலாம்.

முதலாளித்துவமானது அனைத்து பெண்களையும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குள் சேர்த்துவிடுகிறது. என்றும் இந்தப் போக்கானது பால் அடிப்படையிலான வேலைப்பிரிவினை இல்லாது அழித்துவிடும் என்றார்.

முதலாளித்துவத்தில் இடம் பெற்று வரும் அன்றாட வாழ்க்கை பற்றிய ஆய்வுக்குள் பெண்கள் குறித்த பிரச்சினையையும் முன்வைத்தார். அத்துடன் வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களும் முதலாளித்துவத்தை மீள் உருவாக்கம் செய்வதாகவும், இந்த உற்பத்தி முறைக்குள் அனைவரும் தொழிலாளர்களாக இருப்பதாகவும் கூறினார்.

பெண்கள் புரிகின்ற வீட்டு வேலைகள் குறித்தும் அதற்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றியும் கூறினார்.

இவைகளில் இருந்து ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் முதலாளி களாக மாறவேண்டும். என்பதும் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக புரட்சிப் போராட்டத்தில் ஆண்களோடு சேர்த்து பெண்களும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே பெண்விடுதலைக்குத் தேவையானது. அத்துடன் தனிச்சொத்து மூலதனம் ஆகிய இரண்டும் பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறைக்கு காரணமாக அமைகின்றது என்றும் குறிப்பிட்ட இவர்

பொருளாதார விடுதலையே பெண்ணை விடுவிக்கும் எனவும் கூறினார். ஆனாலும் இவருடைய கருத்துப்படி தனிப்பட்டவர்கள் வர்க்கங்களாக்கப் பட்டிருப்பதே அடக்குமுறைக்கு அடிப்படையானது என்ற பொதுவான கருத்தினை முன்வைத்தார். இதில் முதலாளி, தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு இடையிலான சமத்துவமின்மை மாத்திரம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதற்கு காரணம் வர்க்க வேறுபாடு என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் காள்மாக்ஸ் சமூகத்திலிருக்கின்ற பெண்களது அடக்குமுறை ஒன்றினை விளங்கிக்கொள்வதற்கான மாதிரி ஒன்றினை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதாவது காள்மாக்ஸ் பெண்களது பிரச்சினை களுக்காக போராடியவராக இல்லாதிருப்பினும் அவர்கள் மீதான அடக்குமுறையினை விளங்கிக் கொள்வதற்கான பொறிமுறை ஒன்றினை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் முதலாளித்துவ சமூகத்தில் வர்க்க வேறுபாடு எவ்வாறு ஏனைய சமத்துவமின்மைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைகிறது என்பதனை வெளிப் படுத்தியமையே மார்க்ஸிசப் பெண்ணிலைவாதத்தினை கோட்பாட்டு ரீதியாக கட்டியெழுப்புவதற்கான தளத்தினை அமைத்துக் கொடுத்தது.

மார்க்ஸிசப் பெண்ணிலைவாதத்தின் ஆரம்பமானது மார்க்ஸின் நண்பரான ஏங்கல்ஸ் உடனே தொடங்குகிறது. இவர் மார்க்ஸினைப் போலல்லாது பால்நிலைச் சமத்துவம் குறித்து அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். “குடும்பத்தின் தோற்றத்திற்கும் முதலாளித்துவத்தின் அபிவிருத்திக்குமிடையிலான உறவு முறை என்ற இவரது பகுப்பாய்வில் முதலாளித்துவ முறைமையின் தேவைக்காக உருவாக்கப்பட்ட பூர்ச்சவாக் குடும்பமே பெண்கள் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கான தளத்தினை அமைத்திருந்தது. என்ற கருத்து வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதாவது குடும்ப அமைப்பில் ஆண் அதிகாரம் பொருந்தியவனாகவும் சட்டரீதியாக தனது சொத்துக்களை யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதனையும் தீர்மானிக்கக்கூடியவனாகவும் காணப்பட்டமை பெண்களுக்கான தாழ்ந்த அந்தஸ்தினை சமூகத்தில் வழங்கக்காரணமாக அமைந்தது.

இதனால் தனியார் சொத்துடைமையின் உருவாக்கத்துடனேயே பெண்களுக்கான அடிமைத்தளம் ஆரம்பமாகியது என ஏங்கல்ஸ் நம்பினார். இதனால் முதலாளித்துவ கட்டமைப்பின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே பெண்கள் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுதாகவும்

பூர்சுவாக்களை மணந்த பெண்களாயினும் சரி பாட்டாளிகளை மணந்த பெண்களாயினும் சரி அவர்கள் அனைவருமே முதலாளித்துவ முறையின் கீழ் அடக்கப்படுகின்றனர். என்ற முடிவுக்கு ஏங்கல்ஸ் வந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது மார்க்லிசப் பெண்ணிலைவாதத்திற்கான மூல வேர்கள் ஏங்கல்லினது கருத்துக்களில் இருந்து உருவாகியிருந்தமை வெளிப்படையானது

எனவே தனியார்சொத்துடைமையின் தோற்றத்துடன் பெண்களது அடக்குமுறையினை வெளிப்படுத்தும் மார்க்லிசப் பெண்ணிலைவாதம் பெண்களின் கீழ்நிலை மற்றும் அடக்கு முறையானது முதலாளித்துவ சமூகத்தின் கட்டமைப்பினால் உருவாக்கப்படுவதாக வாதிடுகிறது. குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் என்ற நிலையில் பெண்கள் அடக்கி ஒடுக்கப் படுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது மூலதனம் என்றும் முதலாளித்துவ சமூகம் ஒன்றினது பொருளாதார சமத்துவமின்மை தங்கி யிருத்தல், அரசியல் இனக்கமின்மை என்பனவே இதில் தாக்கரமான செல்வாக்கினை செலுத்துவதாகவும் அது குறிப்பிடுகிறது. இதனால் பெண்கள் மீதான சுரண்டலுக்கு ஆண்களையும் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப் புக்களையும் விட முதலாளித்துவ கட்டமைப்பின் மூலக்கூறுகளையே மார்க்லிசப் பெண்ணிலைவாதம் எதிரியாகக் கொள்கிறது.

பெண்களது கீழ்மைப்படுத்தலை விளக்குகின்ற கோட்பாடுகளுள் முக்கியமானதான மார்க்லிசப் பெண்ணிலைவாதமானது மார்க்லிச கருத்தியலின் அடித்தளத்தில் கட்டி எழுப்பப்பட்டதாகும் இது பெண்கள் அடக்கப்பவதற்கான மூலமான வர்க்கத்தினை அடையாளப்படுத்துகிறது. இத்தகைய மார்லிசப் பெண்ணிலைவாதம் முன்னொரு போதும் இல்லாதவாறு பெண்கள் அடக்கு முறைக்குள் உள்ளாக்கப்படுவதற்கான பொறிமுறையையும் வழங்கியிருந்தது. எனினும் இது பெண்கள் அடக்கு முறைக்குள்ளாக்கப்படுதல் குறித்த மாதிரியினை விளக்குவதில் எந்தளவுக்கு பொருத்தமானது என்பதிலும் பிரச்சினை காணப்படுகிறது. மேலும் வர்க்கமுரண்பாட்டினை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதற்கான பொறிமுறையானது பெண்களுக்கான அடக்கு முறையினை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் என்பது நடைமுறைச்சாத்தியம் அற்றது. அதாவது இவ்விரண்டு கோட்பாடுகளும் வேறுபட்ட தளத்தினைக் கொண்ட நிலையில் வர்க்கமுரண் பாட்டினை புரட்சி ஒன்றின் மூலம் முடிவுக்கு கொண்டுவர முடியுமாக

அமைந்திருந்தாலும் பால்நிலை பாரபட்சத்தினை முடிவுக்கு கொண்டு வர முடிகிறது ஏனெனில் பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையை உளவியல் ரீதியான கட்டுமானங்களும் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. இந்நிலையில் மார்க்ஸிசம் கூறும் புரட்சி உளவியல் கட்டுமானத்தினை மாற்றியமைக்கக் கூடிய சக்தியினைக் கொண்டுள்ளதா என்பதில் பிரச்சினை காணப்படுகிறது.

ஆகவே வர்க்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டினை விளக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட முறையினை பெண்களது அடக்கு முறையினை விளக்கப்பயன்படுத்துவது எந்தளவிற்கு பொருத்தமானது என்பதில் சிக்கல் நிலமை காணப்படுகிறது.

உ_சாத்துணை நூல்கள்

பி. இரயாகரன், 2001, “ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்”, கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம் சென்னை.

பிரேமா, இரா, 2000, “பெண்ணியம்”, தமிழ்ப்புத்தகாலயம் சென்னை.

நிர்மலராணி, வி, 2003, “பெண்ணியத்திறனாய்வு”, கோடம்பாக்கம் சென்னை.

அருணன், க, 2004, “காள்மாக்ஸ் வாழ்வும் சிந்தனையும்”, வசந்தம் வெளியீடு.

பிரமிள், 1999, “மார்க்ஸம் மார்க்ஸியமும்”, லயம் வெளியீடு.

சாமிநாதச்சர்மா, வெ, 2001, “காள்மாக்ஸ்”, புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகம்.

கண்முகசுந்தரம், கா, 2007, “பெண்ணியமும் பிரதிகளும்”, கோடம்பாக்கம் சென்னை

இணையத்தள தேடல்

<https://www.en.wikipedia.org/wiki/feminism>

<http://www.biography.com/people /karlmarks-9401219>

<http://www.britanica.com/biography/karl-marks>

<http://www.cardijj.ac.uk/socsci/undergraduate/introsoc/marks6.html>

பெண்கள் மீதான வன்முறைகளும் அதனை
ஓழிப்பதற்கான வழிகளும்:
இரு சமூகவியல் நோக்கு

பக்ரதி மோசேஸ்

பூமியில் மனிதர்கள் சுதந்திரமாக பிறக்கின்றனர். அதனால் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும். அதற்கு பால்நிலை மீதான வன்முறைகளற்ற சமூகம் காணப்பட வேண்டும். ஆனால் எமது சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் மிகவும் அதிகமாக காணப்படுகிறது. அது பலதரப்பட்ட வகையில் இடம்பெறுகிறது. ஆகவே அதனை ஓழிப்பதற்கான வழிமுறைகளை எமது சமூகத்தினர் மத்தியில் முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இதனை மீட்டுரைப்பதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது

விஞ்ஞான தொழினுட்ப வளர்ச்சியும் மனித நாகரிகமும் உயர்ந்து கொண்டு செல்கின்றது. அதனிடையே சகல துறைகளிலும் பெண்களின் பிரவேசமும் அதிகரித்து கொண்டு செல்கின்றது. ஆனால் பெண்களுக்கு எதிராக காலங்காலமாக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள சகல மட்டத்திலுமான வன்முறைகள் முடிவின்றி தொடருகின்றது. வயது வித்தியாசமின்றி அனைத்து வயதிலுமான பெண்கள் மீதும் இவ்வன்முறைகள் இடம் பெறுவதனை சமீபத்திய ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அதனால் பெண்கள் உடல், உள் ரீதியாக நீண்டகால தாக்கத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். இதனால் அவரும் அவர் சார்ந்த சமூகமும் பாதிக்கப்படுகின்றமை வரலாறாகி விடுகிறது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல்களை இல்லாதொழிப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகள் பிரகடனத்தின் வாசகங்களை ஆராய்வதன் அடிப்படையில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை என்பதை பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்த முடிகின்றது.

“பொது வாழ்வின் அல்லது தனிப்பட்ட வாழ்வில் உடலியல், உளவியல், அல்லது பாலியல் ரீதியிலான இழப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய அல்லது ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புள்ள அல்லது அச்சுறுத்தலான அல்லது அத்தகைய ஒரு செயலின் மூலம் பெண்ணுக்கு துன்புறுத்தலை ஏற்படுத்தும் அல்லது பலவந்தத்தை பிரயோகிக்கும் தான்தோன்றித்தனமான பெண்ணின் சுதந்திரத்தை பறிக்கும் எந்தவொரு செயலும் வன்செயல் ஆகும்”

பெண்கள் மீது அல்லது அவர்களுக்கு எதிராக தொடருகின்ற வன்முறைகள் பெண்களின் மனித உரிமைகளை மீறும் செயல்களாகும். அத்தகைய செயல்கள் வயது, திருமணம், இனம், மதம், கலாசாரம், வகுப்பு, அல்லது வருமான நிலையங்கள் போன்ற பல விடயங்களை கருத்தில் கொள்ளாது எந்தவொரு நிலையிலான பெண்மீதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இவற்றின் தன்மை காணப்படுகின்றது. இந்நிலை நாகரிக மனிதரிடையே தொடர்வதனை தடுப்பதற்காக சுகல மட்டத் திலிருந்தும் நடவடிக்கைகள் முன்னடுக்கப்பட வேண்டும்.

பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் இடையே நிலவும் சமூகத் தொடர்பின் நிமித்தம் பெண் ஆணுக்கு கீழ்ப்படிக்கிறாள். இதற்கான மூலகாரணம் எமது சமூகம் ஆணுக்கு அதிக அதிகாரத்தை எப்போதும் பெற்றுக் கொடுத்திருப்பதாகும். குடும்பத்தலைவனாக தீர்மானம் மேற்கொள்பவனாக ஆணைத் தெரிவு செய்திருப்பதே அதன் அடிப்படையாக காணப்படுகிறது. ஆணாதிக்கம் நிலவும் ஒரு சமூகத்தின் இந்த அதிகாரம் ஆணுக்கு உரிந்துடையதாக்கப் பட்டுள்ளது. எனினும் தற்காலத்தில் ஆணாதிக்க எண்ணக்கருவின் மீதமைத்து விபரிக்கப்படும் தந்தையாரின் தலைமைத்துவம் (Patriarchy) எனும் விடயத்தை கருத்தில் கொள்ளும் போது மனிதகுல பரிணாமத்தின் தொடக்க கட்டம் வரை அது பரந்து செல்லவில்லை என்பது தெரிகிறது.

குறிப்பாக, மனித குல பரிணாமத்தின் முதற்கட்டத்தில் வீட்டின் ஆதிக்கம் பெண்ணுக்கு எனின் அது தாய்க்கு உரியதாகவே இருந்துள்ளது. எனினும் ஆணாதிக்க எண்ணக்கருவின் பிரகாரம் குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் பெண் பலவீனமானவள் என்றும் இடண்டாம் வகுப்பு உறுப்பினர் என்றும் அடையாளம் காணப்படுவதுடன் ஆண் உடலியல் மற்றும் உளவியல் ரீதியின் பலம் பொருந்தியவனாக கருதப்பட்டு

அவனுக்கு குடும்ப கட்டமைப்பின் தலைவன் என்ற நிலையை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆனால், “பிறப்பின் போது உயிரியல் மற்றும் உடலியல் நீதியாக இடம் பெறும் பால் சார்ந்த வேறுபாடு தவிர பெண்ணுக்கும், ஆணுக்கும் இடையில் எந்தவொரு வேறுபாடு பற்றியும் கருத்துரைப்பது நியாய மானதாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை” என்பதே எமது வாதமாக அமைகிறது.

Womens Right Watch அறிக்கையினை ஆராயும் போது பாலியல் பலாத்காரம், தகாப்புணர்ச்சி, வீட்டு வன்முறைகள், யுத்த வன்முறைகள், கருச்சிதைவு போன்ற பல செயல்கள் பொதுவாக பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளாக கூறப்பட்டுள்ளதனை காணமுடிகிறது. இது போன்ற அறிக்கைகளின்படி பெண்கள் மீதான வன்முறைகளை பொதுவாக வீட்டு வன்முறை, பாலியல் வன்முறை, யுத்த வன்முறை என பல வகைகளாக நாம் பிரித்து நோக்கலாம். இலங்கையை பொறுத்தவரை கடந்தகாலம் மற்றும் இன்றைய காலப்பகுதிகளை நோக்கும் போது பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்துச் செல்வதனை காணமுடிகிறது. இதனை பல்வேறு அறிக்கைகள் மற்றும் வெளியீடுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வீட்டு வன்முறையை நோக்குவோமாயின் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை தொடர்பாக ஆராயும் ஐக்கிய நாடுகள் விசேஷ பெண் ஏதிநிதி, வீட்டு வன்முறை (Domestic violence) என்பதை பின்வருமாறு வரை விலக்கணப்படுத்தியுள்ளார்.

“பெண் - ஆண் சமூக நிலையை அடிப்படையாக கொண்ட உடலியல், உளவியல், பாலியல் நீதியான துங்பிரயோகங்கள் குடும்ப உறுப்பினர் களால் குடும்பத்தினுள் பெண்ணுக்கு எதிரான தாக்குதல் மேற்கொள்ளும் இயல்புடையதாக அல்லது குழுமையான உடலியல் தாக்குதலாக அல்லது கடத்திச் செல்லல், அச்சுறுத்தல், பலவந்தப்படுத்தல், சுட்டவிரோதமான, முறைகேடான அனுகுமுறை மூலம் சொத்துக்களுக்கு சேதம் இழைத்தல், விவாக பாலியல் துங்பிரயோகத்தின் மூலம் அல்லது சீதனம் அல்லது மணப்பெண்ணின் விலை அடிப்படையிலான பெறுமதி சார்ந்த ஒரு வள்ளிச்சயினால் அல்லது பெண்ணின் பாலியல் உறுப்புக்களை சிதைத்தல், விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தல் மூலம் சுரணாப் பிழைத்தல், வீட்டுப்

பணிப் பெண்ணுக்கு எதிரான வன்செயலை பிரயோகித்தல் மூலம் மேற் கொள்ளப்படும் வன்செயல் அல்லது அத்தகைய செயலை புரிவதற்கு எத்தனித்தல் வீட்டு வன்முறை என்பதில் அடங்கும்” என அறிய முடிகிறது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை ஒழித்தல் ஜி.நா பிரகடனம் 1993இன் படி “சமூகத்தில் பெண்கள் எனப்படுவோர் மனித இனத்தின் ஒரு பாலினரே இவர்கள் சமூக ரீதியாக பால் என்ற தன்மைக்கு அப்பால் பால்நிலை (Gender) என்ற சமூக ரீதியான அந்தஸ்தில் வைத்து நோக்கப் படுகின்றனர். இவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் இவர்களின் உரிமை களுக்கு எதிரான ஒரு மீறலாக காணப்படுகின்றது. இவை வபது, திருமண நிலை, முதம், கலாசாரம், வகுப்பு அல்லது வருமான நிலைகளை கருத்தில் கொள்ளாமல் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பெண்மீது சமூக ரீதியாக பாதிப் பினை ஏற்படுத்துகின்றது.” என அறிய முடிகிறது.

“பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் இடையே நிலவும் சமூகத் தொடர்பின் பேரில் ஆணுக்குப் பெண் கட்டுப்பட்டவரே” என்ற சமநிலையற்ற தன்மையே பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை தொடர காரணமாகின்றது. சமூகத்தின் ஆணை சமூகம் குடும்பத் தலைவனாக தீர்மானங்களை எடுப்பவனாக தெரிவு செய்துள்ளது. இதனை தந்தையாட்சி (Patriarchy) என மானிடவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இத் தந்தையாட்சி மனிதகுல வரலாற்றில் ஆரம்பத்தில் இருக்கவில்லை எனவும் மனிதகுல வரலாற்றின் முதல் கட்டத்தில் ஆதிக்கம் பெண்ணிடமே இருந்தது என்றும் இது பெண்ணின் உடலமைப்பினை காரணம் காட்டி ஆண்கள் உடலியல் உளவியல் ரீதியாக பெண்களை பலவீனப்படுத்தி சமூக ரீதியாக தங்களின் அந்தஸ்தினை உயர்த்திக் கொண்டனர் என பெண்ணிட சிந்தனையாளர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

இவர்களது வாதங்களின் தொனியாக “பிறப்பின் பின் பால் சார்ந்த வேறுபாட்டினை தவிர வேறுபாடுகள் எதுவும் இல்லை” எனவும் “சமூகத்தில் தோன்றும் வன்முறைகளுக்கு ஆண் பெண் இடையே நிலவும் பலதரப்பட்ட வேறுபாடே காரணம்” எனவும் காணமுடிகிறது.

பெண்களுக்கு எதிரான சமூக தளத்தில் பால் சார்ந்த வன்முறை மற்றும் குடும்ப வன்முறை என்பனவே அதிகமாக இடம் பெறுகின்றமை அவதாளிக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக தளத்தில் இடம் பெறும் வன்முறையினை

விட குடும்பத்தில் இடம் பெறும் வீட்டு வன்முறை (Domestic Violence) மிகவும் பாரதுரமானதாக காணப்படுகிறது. ஆனால் இவை பெரும்பாலும் வெளிக் கொணரப்படுவதில்லை. அதற்கு சமூக பண்பாட்டு காரணங்கள் பல தடையாக அமைந்துள்ளதனை எமது ஆய்வினாடாக அறிய முடிந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் குறித்த வன்முறைகள் பின்வரும் விடயங்கள் சார்ந்தவையாக அதிகம் இடம் பெறுகின்றமை எம்மால் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

- பெண் ஆண் சமூக நிலையினை அடிப்படையாக கொண்ட உடலியல், உளவியல், பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்கள். மேற்சொன்னவை குடும்ப உறுப்பினர்களால் குடும்பத்து பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளும் இயல்புடையதாக அல்லது கடுமையான உடலியல் தாக்குதலாக அச்சுறுத்தலான அல்லது பலவந்தப்படுத்தலாக அமைகிறது.
- தரக்குறைவான சொற்பிரயோகம் மூலம் அவமானப்படுத்தல்.
- சட்டவிரோத அல்லது முறைகேடான அணுகுமுறை மூலம் சொத்துக் களுக்கு சேதம் விளைவித்தல்.
- பாலியல் அல்லது விவாக பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மூலம் சீதனம் அல்லது மணப் பெண்ணின் விலை அடிப்படையிலான வன்செயல்கள்.
- பெண்ணின் அங்கங்களை தாக்குதல் அல்லது சிதைத்தல் போன்றவை.
- விபசார தொழிலில் ஈடுபடுத்தல் அல்லது விபசார தொழிலுக்கு காரணமாயிருத்தல். இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் மூலம் சுரண்டிப் பிழைத்தல்.
- வீட்டுப் பணிப் பெண்ணுக்கு எதிரான் வன்செயலில் ஈடுபடல் அல்லது வன்செயல் புரிய எத்தனித்தல்.

போன்ற விடயங்களை முக்கியமானவையாக குறித்துரைக்கலாம்.

ஒரு பெண் தான் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக கருதும் தனது வீட்டிலுள்ள அவள் மீது வன்முறைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அதாவது தனது கணவன், சகோதரர்கள், தந்தை, ஏனைய உறவினர்கள் மூலம் அவள் மீது வன்செயல் புரியப்படுகின்றமை கடந்தகால அனுபவங்களாக நோக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு வீட்டினுள் மனைவிமாரும் பெண் பிள்ளைகளுமே பெரும்பாலும் இந்த வன்செயல்களுக்கு உட்படுகின்றனர். இதற்கு காரணம் குடும்பத்தில் நிலவும் அதிகார சமமின்மையாகும். அத்தோடு “கணவன் மனைவிக்கு தெய்வம் போன்றவன்” எனக் கூறும் பெண்ணுக்கு பாதகமாக அமையும் பிராமணியக் கருத்தியல்கள் சமூகத்தில் அளவுக்கதிகமாக வேறான்றி இருப்பதுமாகும். பொதுவாக இல்லத்து வன்முறைகள் ஒரு குற்றச் செயலை விட திருமண வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக சமூக வழக்கங்களால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு மழக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வரவேற்பு காரணமாக இவ்வாறான வன்முறைகள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றதை குறிப்பிட்டு கூற முடிகிறது.

வீட்டு வன்முறை ஒரு தனியான சம்பவமாக இடம் பெறுவதில்லை. உடலியல் துன்புறுத்தல் போன்றே பாலியல் துன்புறுத்தல், பொரளாதார துன்புறுத்தல் என்பனவும் இதில் அடங்கும். இத்தகைய வன்செயல் காரணமாக பெண் கடும் உள் வேதனையை அடைகிறாள். இந்த நிலமை பெண்ணின் கீழ்ப்படிவுத்தன்மையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது இதன் நீண்டகால விளைவாக அவள் அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியாக தாழ்ந்த மட்ட கவனிப்புக்கு இட்டுச் செல்லும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறாள்.

ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று பாதிக்கப்படும் பெண்கள் அல்லது அக்குடும்பப் பெண்கள் மேற்சொன்னவாறான குடும்ப வன்முறை களை பல்வேறு காரணங்களுக்காக வெளிப்படுத்துவதில்லை. அதற்கான காரணங்கள் பல்வகைப்பட்டதாக உள்ள போதிலும், பொதுவாக தம் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, வெட்கம், அச்சம், சமூக பொருளாதார ரீதியான பாதிப்புக்கள், புரிந்துணர்வு இன்மை போன்றவற்றை வெளிக் கொணரும் போது சமூகத்தால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் மற்றும் சமூகம் கருதும் உள்பாங்கு பற்றி நிலவும் அச்சம் போன்ற அம்சங்கள் காரணமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை என அவதானிக்கப்படுகிறது.

1996ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட விசேட அறிக்கையானது வீட்டு வன்முறை பற்றி தெளிவாக விளக்கியுள்ளது. துன்புறுத்தல், சித்திரவதை, தாக்குதல், பாலியல் பலாத்காரம், தகாப்புணர்ச்சி மற்றும் சீதனத்தோடு தொடர்பான பல வீட்டு வன்முறைகள் இடம் பெறுவதாக

கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் தகாப்புணர்ச்சி இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் அதிகம் இடம் பெறுகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும். போதிய அறிவின்மை, வறுமை, வீட்டுத்தலைவியின் வெளிநாட்டுப் பயணம் போன்றவை இதற்கு காரணமாக அமைகின்றதென அதில் சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளமை அவதானத்துக்குரியதாகும்.

மேற்சொன்னவற்றில் தகாப்புணர்ச்சி என்பது வீட்டு வன்முறைகளுள் முக்கியமானதாகும். இது மிகவும் மோசமானதும் தண்டிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றுமாகும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் பெண்கள் தமது தற்பாதுகாப் பிற்காக இதில் ஈடுபடுவோரை தாக்கியுள்ளதனையும் அதன்பின்னர் சுட்டத்தின் மூலம் தனக்கு பாதுகாப்பை பெற்றுள்ளதனையும் கடந்தகால அனுபவங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. உண்மையில் வீட்டு வன்முறை உடல், மன ரீதியான பல தாக்கங்களை பெண்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துகிறது.

இலங்கையில் திருமணம் மூலமான பாலியல் பலாத்காரம் ஒரு குற்றமாக அங்கீகிரிக்கப்படாமல் இருப்பதும் வீட்டு வன்முறைக்கு ஒரு காரணம் எனலாம். இதன் மூலம் தமது மனைவியரை சொத்தாகவும். தாம் விரும்பியவாறு துஸ்பிரயோகம் செய்யும் துணிவையும் கணவனுக்கு வழங்குவதாக உள்ளது.

வீட்டு வன்முறைகளுள் வீட்டில் தங்கி வேலை புரியும் பெண்கள் பலவித வன்முறைகளுக்கு உட்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இதன்படி இலங்கையின் அதிகமான பெண்கள் வெளிநாடுகளில் பணிப் பெண்களாக வேலை புரிகையில் பல்வேறு துன்புறுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்படுவதும் அதிகமாக இடம் பெற்று வருவதனை கடந்தகால தகவல்களும் ஆராய்ச்சி களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

கல்வித்தரம் குறைந்தவர்களிடம் மாத்திரமின்றி கல்வி கற்றவர் களிடமும் இவ்வன்முறை ஏற்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கிராமங்களில் இவ்வன்முறைகளை வெளிப்படையாக காண முடிகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக: கிராமப்புறங்களில் குடும்ப தலைவர்கள் பலர் மது பாவனைக்கு அடிமையாகி தங்கள் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் பல வகையில் வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்துகின்றமை வெளிப்படையான ஓர் சம்பவமாக இடம் பெற்று வருகிறது. நகர்ப்புறங்களை பொறுத்தவரை மேற்படி

அனைத்து வீட்டு வன்முறைகளும் மறைக்கப்பட்ட நிலையில் நடைபெறுகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளுள் இன்னொன்று பாலியல் வல்லுறவு என்பதாகும். இதற்கு ஆண், பெண் இருபாலாரும் உட்பட்டாலும் இதனால் பெண்களே அதிகமாக பாதிக்கப்படுகின்றனர். இது பொது இடங்களான பஸ் மற்றும் பஸ் நிலையம், வீதியோரங்கள், சந்தை, தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியான இடங்களிலும் நடைபெறுகின்றதனை அறிய முடிகிறது. அதன்படி பாடசாலை மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களில் உயர் அதிகாரிகளும் ஏனையோரும் பாலியல் வன்முறைகளில் அதிகம் ஈடுபடுகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பாலியல் வன்முறை பல்வேறு வடிவங்களில் புரியப்படுகின்றது. அதன்படி கைத் தொழில் முக்கியம்பெறும் இடங்களில் இத்தகைய வன்முறை ஒரு பழக்கப் பட்ட விடயமாக மாறியுள்ளதை ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

பெண்களின் ஏழ்மையை பயன்படுத்தியும் ஆண்கள் பாலியல் வன்முறைகளில் ஈடுபட முனைகின்றனர். பொருளாதாரம் காரணமாக குடும்பத்தலைவி வெளிநாடு அல்லது வெளி வேலைக்கு செல்கையில் தனித்து விடப்பட்ட பெண் பிள்ளைகள் குடும்ப அங்கத்தவர்களாலோ அல்லது உறவினர்களாலோ தத்தமது வீட்டிலே வல்லுறவுக் குள்ளாக்கப் படுகின்றனர். இந்த குற்றம் புரிந்த ஆண்கள் தண்டிக்கப்படுவதும் இல்லை. வீட்டினுள் மட்டுமின்றி பெண்கள் வெளியிடங்களிலும் பாலியல் தொல்லை களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடுகிறது. இதனால் பல குடும்பங்கள் பாதிப்படுத்துள்ளதனை எமது ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளுள் அடுத்ததாக நோக்கத்தக்கது பாலியல் பலாத்காரமாகும். உலகளாவிய ரீதியில் சிறு பிள்ளைகள் முதல் வளர்ந்தோர் வரை இதற்கு உள்ளாகின்றனர். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டில் ஏனைய காலங்களை விட இந்த விடயம் இலங்கையில் முக்கிய விடயமாக இடம்பெற்றுள்ளது. இருந்தாலும் பயம், சமூகத்தின் மீதான வெட்கம் போன்றவற்றால் அதிகமான இவ்விடயங்கள் வெளிக்கொண்டுவரப் படாமல் போயுள்ளது. அத்தோடு இலங்கைச் சட்ட நிலை இதைத் தடை

செய்தாலும் இவற்றுக்கான நீதிமன்ற வழக்கினை கொண்டு வருவதில் பல சிக்கல்கள் எதிர் கொள்ளப்படுகின்றது.

இறுதியாக யுத்தம் மூலமான வன்முறையை நோக்குவோமாயின் இலங்கையில் நீண்டகாலமாக இடம் பெற்று வந்த யுத்தத்தினால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பலவேறுபட்ட துன்புறுத்தல்களுக்கும் பாதிப்புக்களுக்கும் பெண்கள் உட்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக வட-கிழக்கு மற்றும் எல்லைக் கிராமங்களில் வாழும் சாதாரண பெண்கள் இத்தகைய துன்புறுத்தல்களை எதிர் கொண்டுள்ளமை ஆய்வுகளின்படி தெரிய வந்துள்ளது. இலங்கையில் கடந்த சில தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இடம் பெற்று வந்த யுத்த சம்பவங்கள், இராணுவ கெடுபிடிகள், இடப்பெயர்வுகள் என்பனவற்றால் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் கொல்லப்பட்டும், பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டும் பாலியல் துன்புறுத்தலுக்குட்பட்டும், சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டும் தடுத்து வைக்கப்பட்டும் பல வித இம்சைகளுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாகி வந்துள்ளனர்.

சமூகத்துத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் என்பது யுத்தம் நடைபெறும் நாடுகளிலே அதிகம் இடம் பெறுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. சமூகத்தை இராணுவ மயமாக்கலுக்கு உட்படுத்தும் போது பொதுவாக வன்முறைகள் அதிகரிப்பது வழக்கம். இவை குறிப்பாக பெண்களை மற்றும் சிறு பிள்ளைகளை மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கின்றது. கிளர்ச்சிகள், இனத்துவ பினக்குகள் வன்முறை மரபினை எடுத்து காட்டுகின்றன. யுத்த அல்லது கிளர்ச்சி நேரங்களில் இடம் பெறும் அசமந்த நிலை காரணமாகவும் பெண்கள் கூடுதலாக அகதியாக்கப்படுகின்றனர். அத்தோடு விதவைகளின் அதிகரிப்பும் ஏற்படும். இதனால் வீட்டுச் சுமைகளை பெண்கள் பொறுப்பேற்கின்றனர். இதன் பின்னரான நடவடிக்கைகளின்போது பெண்கள் பல வன்முறைகளை சந்திக்கின்றனர். இதே போன்று சமூக தளத்தில் பெண்களுக்குள் உடல் மற்றும் உளம்சார் பாலியல் ரீதியான வன்முறைகள் பலவற்றினை எதிர் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவையெல்லாம் பெண்கள் மீது புரியப்படும் வன்முறைகளுக்கான நிர்ப்பந்தங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தொடர்பாக சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம் பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களை ஒழிப்

பதற்கான விதப்புரைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதனடிப்படையில் பின்வரும் விடயங்களை முக்கியத்துவப்படுத்திக் கூறலாம்.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை மேற்கொள்ளும் ஆட்களுக்கு எதிராக நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தல் தண்டனை அளித்தல் அத்தகைய பெண்களை பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றுக்காக அரசாங்கம் செயற்பட வேண்டும்.

குற்றச் செயல்களுக்கு உள்ளாகுவோருக்கு அவசியமான உதவிச் சேவைகளை வழங்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆண், பெண் வேறுபாட்டு அடிப்படையான துன்புறுத்தல்களை தடுக்க வேண்டும்.

போதுமானாவு பெண்களது உரிமைகளை பாதுகாத்து அவற்றை முன்னேற்றுவதற்கு அரசு பொறுப்பாக உள்ளதோடு, சமூக மட்டத்திலான குழுக்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் வெகுசன ஊடகங்கள் தமது பங்களிப்பை உரியவாறு வழங்குவதும் அவசியமாகும்.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் சரியான முறையில் முதலில் அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். அத்தோடு அவை பொருத்தமான அதிகாரிகள் மூலம் பதியப்பட்டு அவை தொடர்பில் சரியான அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் அவை தொடர்பில் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் விரைவுபடுத்தப்படுவதோடு, அவை கண்டிப்பான முறையிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை ஒழிப்பதற்கும் சர்வதேச சாதனங்களில் காட்டப்படும் நியமங்களை ஏற்படதற்கும் ஒரு தேசிய திட்டம் அவசியமானது. இதற்கு சட்ட ஏற்பாடுகள் மட்டும் போதுமானவை அல்ல. அத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான புகலிடங்களும், சேவைகளும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சமூகத்தை இராணுவ மயப்படுத்தும் போது பொதுவாக பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை அதிகரிக்கின்றதுடன் குறிப்பாக பெண்களுக்கு எதிராக வன்முறை அதிகளாவில் இடம்பெறுகின்றது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில், இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலம் பெருந்தொகையான பெண் அகதிகள் விதவைகள். மற்றும் வீட்டுச் சுமையை பெண்கள் பொறுப்

பேற்றல் முதலிய பாரதாரமான பிரச்சினைகள் எற்பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பாக உடனடிக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் வீட்டுப்பணிப் பெண்களின் பிரச்சினை யும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். இச்சூழ்நிலையில் பெண்களுக்கு கெதிரான வன்முறையை நீக்குவதற்கு ஜனநாயகச் சூழல் பங்கேற்பு அகிம்சை போன்றன கட்டப்பிடிக்கப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

இலங்கையில் 1995ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் சீர்திருத்தம் மூலம் பாலியல் வல்லுறவு ஒரு குற்றம் என தெரிவிக்கப் பட்டாலும் தற்போதுவரை இது அதிகரித்துள்ளதே தவிர குறைந்துள்ளதாக புள்ளிவிபரங்கள் இல்லை. எனவே இது தொடர்பில் பெண்களுக்கு போதிய விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அதே போன்று இதனை புரிபவர்கள் எவ்வித பாகுபாடுமின்றி சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

ஒரு பெண்ணுக்கு பின்னால் ஒரு குடும்பம் இருக்கின்றது. ஆனால் பெண்ணும் பாதிக்கப்படும் போது ஒரு குடும்பம் சீர்குலைகின்றது. குடும்பங்கள் சீர்குலையும் போது சமுதாயமே சீர்குலைகின்றது. பல குடும்பங்கள் சேர்ந்து தான் சமுதாயமாகின்றது. ஆகவே எதுவித வன்முறைகளும் அற்ற ஒரு ஒழுக்கமான இருபாலார் சமத்துவம் உள்ள ஒரு புதிய சமுதாயத்தை எல்லோரும் சேர்த்து கட்டியெழுப்ப வேண்டியது அவசியமாகும். அதற்கு பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் ஓழிக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான வன்முறை சார்ந்த பிரச்சினைகளை தீர்க்க தனி நபர் ஒருவரினாலோ அல்லது ஒரு குழுவினரால் மட்டுமோ முடியாது. பலரது ஒத்துழைப்புடனும் அரசாங்கத்தின் சார்புடனும் தீர்வுக்கு கொண்டு வர முடியும். ஒவ்வொரு தனிமகனும் இவ்வன்முறை மனித அறத்துக்கு எதிரானது என்பதை உணர வேண்டும். தார்மீகம் சார்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறான மனித நோக்கில் சிந்திக்கும் அனைவரும் ஒருமித்து செயற்பட முனைந்தால்தான் வன்முறையை ஓழிக்க முடியும். அதனுடாக பால்நிலை மீதான வன்முறைகளற்ற மனித சமூகம் உருவாகும். அப்போதுதான் யேறுபாடுகளற்ற மனித சமூகம் ஆண் பெண் என்ற பேதமின்றி பூமியில் சுதந்திரமாக வாழ முடியும்.

உசாத்துக்கள்

- Conyers, James E. and Edgar G. Epps. 1974. A Profile of Black Sociologists.
- Black Sociologists: Historical and Contemporary Perspectives, edited by J.E. Blackwell and M. Janowitz. Chicago: University of Chicago Press.
- Higginbotham, Elizabeth. 1982. Two Representative Issues in Contemporary Sociological Work on Black Women.
- All the Women are White, All the Blacks are Men, But Some of Us are Brave, edited by G. T. Hull, P.B. Scott and B. Smith. Old Westbury, NY: Feminist Press.
- Paheerathy Moses. 2013. Essays of Sociology, Krushshe Publications, Batticaloa, Srilanka.

Reports

- Garcia-Moreno, Claudia, and others. 2005. WHO Multi-country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women: Initial Results on Prevalence, Health Outcomes and Women's Responses. Geneva: World Health Organization.
- International Labour Organization . 2009. The Cost of Coercion: Global Report under the Follow-up to the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work. International Labour Conference, 98th Session. Report of the Director General. Geneva.

குறுமகஞ்சனான நேர்காணல்

- உங்கள் பாடசாலைப் பராயம் பெண்கள் கல்விகற்பது மிகவும் குறைவாக இருந்த ஒரு காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. எனவே எமக்குத் தெரிந்த ஒரு ஆளுமையின் சிறுபராயத்தை அறிவதில் இயல்பாகவே இருக்கக் கூடிய ஆவலுக்கு மேலாக உங்களு சிறுபராயத்தில் இருந்தும், குடும்பப் பின்னணியில் இருந்தும் தெரிந்து கொள்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றன. அதுபற்றிச் சொல்லுங்கள்?

நான் சிறுவயதில் காங்கேசன்துறையில் இருந்த நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். என் தகப்பனார் ஓப்பந்தகாரராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அம்மாவின் வழியாக வந்த சீதனச் சொத்துக்களாலும் அப்பா ஓப்பந்தகாரராக உழைத்துச் சேர்த்த சொத்துக்களாலும் வசதியான குடும்பப் பின்னணியிலேயே பிறந்தேன். ஓப்பந்தகாரர் என்பதனை ‘முக்கந்தர்’ என்று சொல்வார்கள். ‘முக்கந்தர்’ என்பது ஒரு தெலுங்குச்சொல். *அந்தக் காலத்தில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் என்கிற தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்து நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் கடைகளை நிறுவி வியாபாரம் செய்து செல்வாக்குடன் இருந்தார்கள். இந்த வியாபாரத்திலேயே எனது தகப்பனார் ஓப்பந்தகாரராகப் பணியாற்றினார். அவரது பெயர் எம்.ஏ. சின்னத்தம்பி. அதே காலத்தில் பி.ஏ. சின்னத்தம்பி என்று ஒருவரும் இருந்ததால் ஊரவர்கள் அப்பாவை எம்ஏயர் என்று அழைப்பார்கள். அம்மாவின் பெயர் செல்லமுத்து.

அந்நாட்களில் அடிக்கடி அப்பாவும் நன்பர்களும் சின்னமேளம் பார்க்கவென்று கப்பலில் கோடிக்கரைக்குப் போய் அங்கிருந்து மதுரையின் வேதாரணியம் என்ற இடத்துக்குப் போவார்கள். அங்கிருந்து திரும்பும் போது சில பக்கங்களையே கொண்ட சிறுசிறு பிரசரங்களைக் கொண்டு வருவார்கள். அதில் காந்தி, சரோஜினி நாயுடு, இந்திரா காந்தியின் தாய் கமலாநேரு என்று இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தலைவர்களைப் பற்றி நிறைய செய்திகள் வரும். அப்போது எனக்கு மிகவும் சிறியவயது. இரண்டாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்ததாக ஞாபகம். எனது ஆட்சி (அம்மாவின் அம்மா) மற்றும் அவரது வயதை ஒத்தவர்களுக்கு அந்தச் செய்திகளைப் படித்துக் காட்டுவது எனது பணி. அதில் இருக்கின்ற அரசியல் செய்திகள் அனைகம் விளங்காது. ஆனாலும் ஒருவிதமான பெருமித, பரவச உணர்வு இவர்களை ஒத்த தலைவர்களைப் பற்றி வாசிக்கின்றபோது ஏற்படுவதை உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

நான் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்றேன் என்று சொன்னேன் அல்லவா. அதற்கு எதிர்ப்புறமாக நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்கள் விட்டுச்சென்ற பண்டகசாலைகள் இருந்தன. அவற்றைக் 'கிட்டங்கி' என்று சொல்வார்கள். கிட்டங்கி என்பதும் ஒரு தெலுங்குச்சொல். இந்தக் கிட்டங்கிகளில் ஒரு தொகுதியினை எனது பாட்டனார் பணம் கொடுத்து வாங்கியிருந்தார். இவற்றில் ஓர் அடகு கடை, ஒரு நகை செய்யும் கடை, ஒரு தேநீர்க் கடை, ஒரு பலசரக்குக் கடை என்பன இருந்தன. தேநீர்க் கடைக்கும் பலசரக்குக் கடைக்கும் எனது பாட்டனார் பொறுப்பாக இருந்தார். அந்த அடகு கடைக்கு அடிக்கடி மக்கள் போய்வருவதைப் பார்த்தல் நான் எனது அப்புவிடம், அவர்கள் அங்கே என்ன செய்கின்றார்கள் என்று கேட்டேன். வறுமை நிலையில் இருக்கின்ற மக்கள் தமிழிடம் இருக்கின்ற நகைகளைப் பொறுப்பாக வைத்துப் பணம் பெற்றுச் செல்கின்றார்கள். பின்னர் பணம் கிடைக்கின்ற போது பணத்தைச் செலுத்தில் அந்த நகைகளை அவர்கள் மீளப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று அவர் கூறினார். அந்த நேரத்தில் வீரகேசரியில் பாலர் கழகம் என்கிற பகுதி வந்துகொண்டிருந்தது. அதில் ஆபரணங்கள் அவசியமா என்பதை ஒட்டிக் கட்டுரை எழுதுமாறு ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களை நோக்கிக் கேட்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது நாலாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்த நான் ஆபரணங்கள் அவசியம் என்று மூன்று கருத்துகளையும், அவசியமில்லை என்று மூன்று கருத்துகளையும் கூறி. அவற்றைத் தொகுத்து ஆனாலும் ஆபரணங்கள் செய்து வைத்திருப்பது கலஷத்காலங்களில் அடைவு போன்றவற்றின் மூலம் அவசரத் தேவைக்கான பணத்திலைப் பெறு உதவும். எனவே, அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் சிறிய அளவு நகைகளை செய்து

வைத்திருப்பது அவசியம் என்று வகுப்பறையில் வைத்து எனது கொட்டியில் எழுதியிருந்தேன். இதைப் பார்த்த எனது முதல் வாத்தியார் கந்தையா அவர்கள் பாராட்டிவிட்டு அந்தப் பக்கத்தை அப்படியே கிழித்து வீரகேசரிக்கு அனுப்பிவைத்தார். வீரகேசரியும் அதனைப் பிரசரித்து இருந்தது.

எனது நாலாவது வகுப்பில் பிரசரமான அந்தக் கட்டுரையே அச்சு ஊடகம் ஒன்றில் வெளியான எனது முதலாவது ஆக்கமாகும். அதற்குப் பிறகு சிறிய சிறியவையாக அடிக்கடி எழுதினேன். வீட்டில் அப்பா உள்ளிட்டவர்கள் அதனை வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவார்கள்.

வீட்டில் அம்மாவுக்கு நிறைய வாசிக்கின்ற பழக்கம் இருந்தது. அவரைப் பார்த்து நானும் இது இது என்றில்லாமல் எல்லாவற்றையும் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அப்போது இலங்கையில் இருந்து வீரகேசரி வந்து கொண்டிருந்தது மட்டுமே நினைவில் இருக்கின்றது. ஏனைய எந்தப் பத்திரிகைகள் வெளியாகின என்பது மறந்துவிட்டது. அதேநேரம் அப்பாவின் சகோதரர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்கி, ஆனந்தவிகடன் போன்ற தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகினர் இதழ்களைத் தொடர்ச்சியாக வாங்கி வந்தார். அவற்றையும் ஆர்வமுடன் வாசித்து வந்தேன். அந்தச் சிறுவயதில் நான் வாசித்த எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டுதான் வாசித்தேன் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் வாசிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே வாசித்தேன்.

- இவ்வாறு சிறுவயதில் வாசித்தவை, சிறுவர் பகுதிகளில் எழுதியவை தவிர, பின்னர் எப்போது எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்?

அதற்குப் பிறகு பதினேணுமுவயதில் சிறுகதைகள் எழுதி பிரசரமாகின. முதலி.... (சற்றே யோசிக்கின்றார்) போலிக் கொரவம் என்கிற ஒரு சிறுகதை ஈழகேசரியில் வெளியானது. எனக்கு பன்னிரண்டு வயது இருக்கின்றபோது எமது அயலில் இருந்த ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு சகோதரனும் இரு சகோதரி களும் இருந்தனர். அதில் ஒரு சகோதரிக்கு திருமணம் நடைபெற்ற போது வீட்டினை சொரியலாக, நிந்தப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லி எழுதிக் கொடுத்தார்கள். (இடையில் குறுக்கிட்டு, விளங்கவில்லை. கொஞ்சம் விளங்கமாகச் சொலுங்கோ என்று கேட்டதற்கு, சொரியலாக என்றால் எல்லோருக்குமான பங்கு வீடு. நிந்தப்படுத்துவது என்றா ஒருவருக்கு தனி உரிமையாக எழுதிக் கொடுப்பது என்று விளக்கம் கூறுகின்றார்) இதற்குப் பிறகு சகோதரியைத் திருமணம் செய்தவன் வீட்டைத் தனக்கு நிந்தப்படுத்தித் தரும்படி கேட்கின்றான். அதற்கு சகோதரன் மறுக்கவே அவன் கோபித்துக் கொண்டு அந்தச் சகோதரியைக் கை விட்டுவிட்டு சென்றுவிடுகின்றான்.

அப்போது அவள் 6 மாத கர்ப்பினியாக வேறு இருக்கின்றாள். சிறிதுகாலத்தில் அந்தப் பெண், சுகோதாரனிடம் நீதானே திருமணம் செய்து வைத்தாய், இப்பகணவன் கோபித்துக்கொண்டு போய் விட்டான், நீநிந்தப்படுத்தித் தந்தாவது என்னை அவனுடன் சேர்த்துவை என்று சண்டையிடவே அந்தச் சுகோதாரன் தூக்குப் போட்டுத் தற்கொலை செய்துவிடுகின்றான். அந்த செத்தலீட்டுச் சடங்குகளுக்குக்கூட அந்த கணவன் வரவில்லை. இதனால் மூன்று நாட்களின் பின்னர் அந்தப் பெண்ணும் தூக்குப் போட்டு தற்கொலை செய்து விடுகின்றாள். அப்போது வெறும் பன்னிரண்டு வயதேயான எனக்கு இந்தச் சம்பவம் பெரியளவில் பாதிக்கின்றது. அத்துடன் மெல்ல மெல்ல சீதனம் பற்றிய கோபமும், எதிர்ப்புணர்வும் கூடவே வருகின்றது. இதனால் சீதனம் கேட்காத ஆண் பற்றிய உயர்வான ஓர் அபிப்பிராயம் எனக்குள் தோன்றுகின்றது.

இதை வைத்தே போலிக் கெளரவம் கதையை எழுதினேன். இக்கதையில் சீதனம் பற்றிய பேச்சு வருகின்றபோது, நீங்கள் விரும்பியதைத் தாருங்கள் என்று சொல்வதாக ஆண் பாத்திரம் அமைந்திருக்கும். இந்தக் கதை எழுதிய போது எனக்குப் பதினேழு வயது மாத்திரமே என்பதையும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். பிற்காலத்தில், என் சீதனம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகவே எனது எண்ணம் மாறியது என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

▪ அப்பொழுது யார் யாருடைய புத்தகங்களை வாசித்தீர்கள்?

எனக்கு மீண்டசி சுந்தரனாரின் தமிழ் நிறையப் பிடிக்கும். அதனால் அவரின் எல்லாப் புத்தகங்களையும் வாசிப்பேன். அதுபோலவே மு. வரதராசனின் புத்தகங்களும் பிடிக்கும். குறிப்பாக மு. வரதராசனின் புத்தகங்களில் அவர் மறுபக்கத்தில் நியாயத்தைப் பார்ப்பார். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அத்துடன் எனது சிந்தனை முறையிலும் அது பாதிப்புச் செலுத்தியிருந்தது.

அப்போது கே.கே.எஸ் ரோட்டில் இருந்த பூரிலங்கா புத்தகசாலையே பிரதான புத்தகக் கடையாக இருந்தது. அவர்கள் எனக்கு விருப்பமான எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் ஏதும் புதிதாக விற்பனைக்கு வந்திருந்தால் குறிப்பாக மு. வரதராசனின் புத்தகங்கள் உடனே எனக்கு போஸ்ட் கார்ட் ஊடாகத் தெரிவிப்பார்கள்.

▪ நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்றதைப் பற்றிக் கூறின்றீர்கள். உங்கள் கல்வியை அங்கேயே தொடர்ந்தீர்களா?

சிறுவயதில் நான் படித்த பாடசாலை கலவன் பாடசாலையாக இருந்தது. இதனால் நான் பருவமடைந்த பின்னர் குடும்பத்தினர் இளவாலை கண்ணியர்

மடத்திற் கலவி கற்க அனுப்பினார்கள். அங்கே விடுதியில் தங்கிக் கற்றேன். அது ஒரு கலவையான அனுபவமாக இருந்தது. ஒரு விதத்தில் கட்டாயமாக கிறிஸ்தவ பிரார்த்தனை போன்றவற்றில் ஈடுபடவேண்டி இருந்தது ஏரிச்சலூட்டியது. எனக்கு நல்ல குரல் வளம் இருந்ததால் பாடகர் குழாம் (Singing Group) இலும் என்னைச் சேர்த்துவிட்டார்கள். அதே நேரம் என்னை சாதிப்பிரிவுகளுக்கு எதிரான சமத்துவ நோக்குடையவராக்கி யதிலும், பிற மதத்தினரோடு ஒவ்வாமையின்றி பழகுபவராக்கியதிலும் இந்த அனுபவங்களே காரணமாகின். புறவயமாக உடை அணியும் முறை உட்பட பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பழக்கம் காரணமாக மற்றவர்கள் பேசும்போது “ஜீஸஸ்” என்று அடிக்கடிக்கறும் பழக்கம் இப்பவரை உள்ளது.

எனக்கு சினிமாப் பாடல்கள் கேட்பதில் நல்ல ஆர்வம் இருந்தது. சினிமாப் பாடல்களை கிறிஸ்தவப் பாடல்களாக மாற்றி விடுதியில் சனிக்கிழமை நிகழ்வுகளில் பாடுவேன். உதாரணமாக “உலவும் தென்றல் காற்றினிலே...” என்பதை “கல்வாரிமலைக்கு வாருங்கள்...” என்று பாடுவேன். வாராய் நீ வாராய் என்பதை, “வாராய் நீ வாராய், கல்வாரி மலைக்குச் செல்வோம்...” என்று பாடுவேன். பாடசாலையிலும் விடுதியிலும் இருந்தவர்கள் நான் பாடும் முறை நன்றாக இருப்பதாக ஊக்குவித்தனர். ஒரு முறை பாத்திமா தேவாலயத்தில் இருந்து ஃபாதர் ஜெலாட் என்பவர் வந்தபோது என்னை அவர் முன் பாடச்சொன்னார்கள். அதன் பின்னர் ஞான ஒடுக்கம் என்கிற சடங்கில் பல்வேறு பாதிரிமார்கள் கலந்து கொண்ட போதும் என்னை மேடையில் இவ்வாறான பாடல்களைப் பாடச் சொன்னார்கள். அவர்களும் என்னை வெகுவாக ஆதரித்து, என் மற்றவர் களால் இவ்விதம் அழகாகப் பாட முடியவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். இதன் பின்னர் பல்வேறு கத்தோலிக்கப் பாடல்கள் சினிமாப் பாடல்களை ஒத்த மெட்டுக்களில் வெளியாகின. இதை என் சொல்கின்றேன் என்றால் எனது சுயமான தேடலையும் முயற்சிகளையும் அப்போதே அந்த கொள் வென்ட எனது ஆளுமையை ஆதரித்து ஊக்குவித்தது வளர்த்தது. ஏற்கனவே சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பார்வையும், பிற மதத்தவர் மீதும் மதங்கள் மீதும் வெறுப்பில்லாத போக்கும் என்னில் இதே காலப்பகுதியில் உருவாகியிருந்தன. ஒரு விதத்தில் வள்ளிநாயகி, “குறமகளாக” மாற இந்தக் கொள்வென்ட வாழ்க்கையே காரணமானது எனலாம்.

இதற்குப் பிறகு இந்தக் கொள்வென்டின் மூலமாக திருச்சியிலுள்ள Holy Cross Conventற்கு அனுமதியும் கிடைத்தது. தூர திர்ச்சிவசமாக நான் புறப்படவிருந்த அதே தினம் எனது தந்தைக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டது. உறவினர்கள் இதனை, எனது பிரிவை எண்ணி வருந்தியே தந்தைக்கு

மார்டைப்பு உருவாகியிருக்கும் என்பதாகக்கூறி எனது மேற்படிப்புக்கான பயணத்தை நிறுத்தும்படி எனது குடும்பத்தினரிடம் சொன்னார்கள். எனக்கு வேறு வழியேதும் இருக்கவிலை என்பதால் மீளவும் இளவாலை கொன் வென்டுக்கே சென்று எனது நிலையை விளக்கினேன். அவர்களும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கான விண்ணப்பப் படிவங்களைத் தந்தார்கள்.

- அன்றைய எமது கல்விமுறை பற்றிய ஒரு பதிவுக்காகக் கேட்கின்றேன். அப்போது மேற்படிப்பை இந்தியா சென்று கற்பதுதான் மரபாக இருந்தது அல்லவா?

ஓம். இது நடந்தபோது 1951ம் ஆண்டாக இருந்திருக்கவேண்டும். அப்போது அதுவே வழிமையாக இருந்தது. University of Ceylon என்பது அப்போது இருந்த பல்கலைக்கழகம். அதன் இரண்டு வளாகங்கள் கொழும்பிலும் பேராதனையிலும் இருந்தன. ஆனாலும் மிகக் குறைவான மாணவர்களே தேர்வானார்கள். அத்துடன் குறைந்த பாடத் தெரிவுகளே இருந்தன. இதனால் அனேகமான மாணவர்கள் இந்தியா சென்று கற்பதே வழிமையாக இருந்தது.

- பெண்கள் கல்வி கற்பது என்பதே மிகமிகக் குறைவாக இருந்த காலப் பகுதி. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் சென்று கற்பது என்று நீங்கள் முடிவெடுத்த போது உங்கள் குடும்பத்தினர் அதை எவ்விதம் எதிர் கொண்டனர்?

ஐந்து பெண்பிள்ளைகளைக் கொண்ட குடும்பத்தின் மூத்தபிள்ளை நான். நிலைமை எவ்விதம் இருக்கும் என்பதை உங்களால் யோசிக்க முடிகின்றது தானே? பெண்பிள்ளைக்கு படிப்புத் தேவையில்லை, உடனே திருமணத்தைச் செய்துவைக்குமாறு உறவினர்கள் தரப்பில் அழுத்தம் கொடுக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் வீட்டில் எனக்கு அப்பாவின் ஆதரவு ஓரளவு இருந்தது. எனவே அவரிடம் பேசி, நீங்கள் திருமணப் பேச்ககளில் ஈடுபட்டு திருமணம் உறுதி செய்யப்படும் வரை நான் Training college சென்று கற்கின்றேன் என்று கூறி அனுமதியும் பெற்றுவிட்டேன். அதன் பின்னர் அனுமதிப் பரிட்சை எழுதித் தேர்வான 25 பேரில் முதலாவதாக தேர்வாகி கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் போனேன். கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி அப்போது மகளிர் கல்லூரியாகவே இயங்கியது. பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலேயே ஆண்கள் கற்றனர். இரண்டு கல்லூரிகளிலும் 25 பேரையே அம்முறை தேர்ந்தெடுத்தனர். இருக்கின்ற வெற்றிடங்களைப் பொறுத்து இந்தத் தொகை மாற்றமடையும்.

அங்கு கற்கின்றபோது தமிழ் வகுப்பில் பிரதேச பண்டிதர் என்கிற சான்றிதழுக்கான பாடப்பரப்பை எமது தமிழ் வகுப்பிலேயே கற்றதனால்

அந்தச் சான்றிதழையும் பரீட்சை எழுதிப்பெற்றுக்கொண்டேன். தொடர்ந்து பாலபண்டிதராகவும் தேர்வெழுதி சித்தியடைந்தேன்.

- உங்கள் திருமணம் எப்போது நடைபெற்றது? நீங்கள் மேற்படிப்பு படிப்பதையும், தொடர்ந்து எழுதுவதையும், சமூகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதையும் அவர் எவ்விதம் எதிர்கொண்டார்?

நான் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறி நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்பிக்கத் தொடங்கிய நாட்களிலேயே எனது 24 வது வயதில் எனது திருமணம் நடைபெற்றிருந்தது. கணவரின் இரண்டு மூத்த சகோதரர் களும், அவர்களது மனைவியரும் ஆசிரியர்களாகவே இருந்தனர். இந்தப் பின்னனி அவரைத் தயார்ப்படுத்தியிருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். அவர் அப்போது தபாலதிபராக இருந்தார். இதனால் அவரது சில நண்பர் களும் உறவினர்களும் அவ என்னத்தைப் படிப்பிக்கிறது? வேலையை விட்டு நிப்பாட்டு என்று சொன்னபோதும் கூட அவர் அவர்களுக்குச் செவிசாய்க்காமல் எனக்கு முழுமையாக ஆதரவளித்தார்.

எனது தந்தை ஆரம்பத்தில்? எனக்கு நிறைய ஆதரவளித்தார், அதுபோல எனது கணவரிடமும் நான் முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தேன். எனது தேர்வுகளை நான் சுயமாக எடுக்கின்ற சுதந்திரம் எனக்கு இருந்தது. அவர் எவற்றிலும் தலையீடு செய்ததில்லை. அப்போதெல்லாம் நான் அடிக்கடி வெவ்வேறு கூட்டங்களுக்கு பேசச் செல்வேன். நிறைய எழுதுவேன். எல்லாவற்றுக்கும் அவர் ஆதரவளித்ததுடன் இயன்றவரை தானும் நான் செல்லும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளுவார். அப்படி ஒரு கணவன் கிடைப்பது கஸ்ரம். பின்னைகள் ஏதாவது கேட்டாலும் அம்மாவையும் கேளுங்கள் என்று சொல்வார். தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்கமாட்டார்.

- ஓர் ஆசிரியராக நீங்கள் முதலில் கற்பித்த பாடசாலை எது?

நாட்டின் பலபாகங்களில் இருந்தும் கிட்டத்தட்ட 15 பாடசாலைகளிற்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன். அவற்றில் பலவற்றில் இருந்து அழைப்பும் வந்திருந்தது. ஆனாலும் பெற்றோர் வெளி இடங்களிற்குப் போக அனுமதிக் காமையால் ஊரிலேயே இருந்த நடேஸ்வராக்கல்லூரியிலேயே ஆசிரியையாக பணியைத் தொடங்கினேன். அங்கு 5 ஆண்டுகள் கடமையாற்றினேன். அதன் பின்னர் நடேஸ்வராக் கல்லூரியை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பது தொடர்பாக அரசாங்கத்துக்கும் முகாமைத்துவத்துக்கும் இடையே சில சிக்கல்கள் உருவானபோது நான் நடேஸ்வராக் கல்லூரியின் முகாமையாளர் களின் பரிந்துரையால் மானிப்பாய் சோதிவேம்படி வித்தியாசாலையில் சேர்க்கப்பட்டேன்.

- நீங்கள் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்பித்த காலப்பகுதி எது?

... (நீண்டநேரம் யோசிக்கின்றார்) ஞாபகம் வருகுதில்லை. அறுபதுகளில் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதால் 1956 அப்படி அங்கே இணைந்திருப்பேன் என நினைக்கின்றேன். ஆனால் சரியாக ஞாபகத்தில் இல்லை. சோதிவேம்படியில் அப்போது 5ம் வகுப்பு வரையே இருந்தது. நான் அப்போது அரி வரி என்று சொல்வார்கள் பாலர் வகுப்பிற்குப் படிப்பித்தேன். அவர்களுக்கு மத்தியானம் 12 மணி வரை கற்பித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு ஜிந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உடற்பயிற்சி வகுப்புகள் எடுப்பேன்.

அப்போது நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஒரு நாள் சோதிவேம்படி பாடசாலையில் மாணவர்கள் இவ்விதம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றபோது திட்டங்களை கட்டடம் இடிந்து விழுந்துவிட்டது. பாடசாலையில் இருந்த நான்கு ஆண் ஆசிரியர்களும் பயத்தில் பாடசாலையின் பின்பக்கத்தால் ஓடிவிட்டார்கள். ஒரு மாணவன் மீது கட்டட இடிசல் கள் விழுந்து பலத்த காயமுற்று காதாலும் மூக்காலும் இரத்தம் வடிகின்ற நிலையில் ஏனைய மாணவர்கள் அவைனாத் தூக்கிவந்து ஓரமாகக் கிடத்தி விட்டு அவர்களும் பயத்தால் ஓடிவிட்டார்கள். அப்போது எனது காரில் ஏற்றி மானிப்பாய் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றேன். இச்சம்பவம் நடைபெறும்போது நான் கர்ப்பிணியாக இருந்தேன். அந்தக் களைப்பினாலும் படபடப்பினாலும் வைத்தியசாலையில் அந்த மாணவனைச் சேர்த்த கையோடு நானும் மயங்கி விட்டேன். பின்னர் வைத்தியசாலையினர் எனது கணவருக்கு தகவல் அனுப்பி அவரை வரவழைத்தார்கள். அந்த மாணவனின் உயிரை எவ்வளவோ முயன்றும் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அத்துடன், எனக்கும் கருச்சிதைவாகிவிட்டது.

(சற்று நேரம் யோசித்தபடி இருக்கின்றார். இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்காக மீண்டும் உரையாடலை ஆரம்பிக்கின்றேன்.)

- அப்போது நீங்கள் கார் வைத்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நாட்களிலேயே நீங்கள் கார் வைத்திருந்தீர்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. எப்படி கார் ஓடத் தொடங்கின்றார்கள்?

முன்னரே சொன்னதுபோல எனது தந்தை பல விடயங்களில் எம்மை ஊக்குவித்து வந்தார். பதினாறு வயது அளவிலேயே காங்கேசன்துறைக்கும் இளாவாலைக்குமான பயணங்களில் தந்தை என்னை வாகனம் ஓட்டப் பழக்கினார். அதனால் அவருடன் செல்கின்றபோது நான் வாகனம் செலுத்துவது வழிமையாகி இருந்தது. ஆனால் சாரதி அனுமதிப்பத்திற்குத்தை கல்யாணத்தின்

பின்னரே பெறவேண்டும் என்பதை அவர் நிபந்தனையாக வைத்திருந்தார். அவ்வாறே நான் திருமணத்தின் பின்னர் அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

(சிறிது நிறுத்திவிட்டு, முன்னர் விட்ட இடத்தில் இருந்து மீண்டும் பேசத் தொடங்குகின்றார்)

சோதிவேம்படியில் கற்பிக்கின்ற காலத்தில் வெளிவாரியாக எனது பட்டப்படிப்பையும் நிறைவு செய்திருந்தேன். அங்கு ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கே கற்பித்ததால் 12 மணிக்கு அவர்களது பாடசாலை நேரம் முடிய நிறைய நேரம் ஓய்வாகக் கிடைத்தது. இதுவும் நான் தொடர்ந்து படிக்க உதவியது. பட்டப்படிப்பை முடித்த பின்னர் மேல்வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க பண்டத்தரிப்பு மகளிர் பாடசாலைக்கு மாற்றலானேன்.

பிறகு நான் Diploma in Drama தேர்ச்சி பெற்றவுடன் இளவாலை சென். ஹென்றீஸ் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டேன். அதுவரை பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரியிலேயே கற்பித்து வந்தேன். ஆனால் அங்கே நாடகம் ஒரு பாடமாக இருக்கவில்லை. இதனால் நாடகம் ஒரு பாடமாக இருந்த சென். ஹென்றீசுக்கு மாற்றப்பட்டேன். அப்போது சென். ஹென்றீசில் இருந்த ஒரே ஒரு ஆசிரியை நானே.

- நாடகவியலில் மேற்படிப்புப் படித்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாடகம் பற்றிய உங்களது ஆர்வம் எவ்வாறு உருவானது? உங்களுக்கு இயல்பாகவே நாடகங்கள் பற்றி இருந்த ஆர்வத்தால் அதனைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்களா?

சின்னன்ல இருந்தே அதானே தொழில்... (சிரிக்கின்றார்). இளவாலை கொன் வென்டில் படிக்கும்போது நிறைய நாடகங்களில் நடித்திருக்கின்றேன். பளித மரிய கொரட்டி (St. Maria Goretti) பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவர்களதையை நாடகமாகப் போட்டபோது சிறுவயதுப் பெண்ணை பாலியல் பலாத்காரம் செய்கின்ற அலெக்சாண்டர் என்கிற கதாபாத்திரத்தில் நானே நடித்திருந்தேன். மேடையில் நிற்கின்ற போதே ஆத்திரமுற்று பார்வையாளர்கள் கைகளில் அகப்பட்டவற்றையெல்லாம் என் மீது எறிந்தார்கள். அந்தக் கதாபாத்திரத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த பாராட்டு அதுதானே. அந்த நாடகம் பற்றி சொன்னேன் அல்லவா, அதில் மரிய கொரட்டியாக - சிறுமியாக நடித்தவர் கல்வி அதிகாரி புவனேஸ்வரி இராமநாதன். இளவாலை கொன்வென்டில் பெண்கள் மட்டுமே கற்றதால் ஆண் கதாபாத்திரங்களையும் பெண்களே எடுத்து நடிக்கவேண்டியிருந்தது. நான் உயர்மாகவும் சற்று

பெரிய தோற்றமாகவும் இருந்ததால் அனேகமாக நான் ஆண் பாத்திரங்களையே எடுத்து நடித்தேன்.

நாடகங்களுடனான எனது ஈடுபாடு தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தது. பின்னர் அஞ்சலம் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியபோது நாடகங்களைப் பழக்கி நானும் நடித்து மேடையேற்றி வேண். அதுபோல தனி நடிப்புகளும் செய்திருக்கின்றேன். (சற்று யோசிக் கின்றார்...) பைபிளில் வருகின்ற ஜூட்டித் கதையை தனிநடிப்பாக முதலில் அழகிய ஆட்களுடன் மேடையில் தோன்றியும், பின்னர் சாக்கினை உடையாக அளிந்தும் நடித்தது ஞாபகம் இருக்கின்றது. ஆனால் கதை மறந்துவிட்டது.

- இளவாலை சென். ஹென்ரீசில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியது பற்றிக் கூறினீர்கள். அதற்குப் பிறகு தான் நீங்கள் அஞ்சலம் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் போன்றார்கள் அல்லவா?

இஒம். அங்கு கற்பித்தது மறக்கமுடியாது அனுபவம். அது முஸ்லிம் பெண்கள் கற்ற பயிற்சிக் கல்லூரி. எனவே முஸ்லிம் பெண்களுக்கு இருந்த நடனமாடக் கூடாது உள்ளிட்ட பலவேறு சமூகத் தடைகளையும் எதிர்கொள்ளவேண்டி இருந்தது. இதையும் எதிர்கொண்டு அங்கே நாடகங்களை இயக்கி, பழக்கி, நடித்தேன். அத்துடன் விளையாட்டுத் துறை சார்ந்த பயிற்சிகளையும் நானே வழங்கினேன். அங்கே அதிபராகக் கடமையாற்றியவர் மாற்றலாகிக் கொல்ல என்னை அதிபராகவும் நியமித்தார்கள். மாணவர்கள் மத்தியிலும் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடமும் இதற்கு ஆதரவு கிடைத்தது. ஆயினும் சில காரணங்களுக்காக நான் என்னை கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு மாற்றும்படி கேட்டு, அங்கே விரிவுரையாளராக பணியில் சேர்ந்தேன். அதற்குப் பின்னர் இன்னொரு பதவியுயர்வு பெற்று கொழும்புக்கு மாற்றலானேன். அதற்குப் பிறகு இளைப்பாறும் வரை... (நீண்ட நேரம் யோசிக்கின்றார்... எப்ப ஓய்வுபெற்றேன் என்பதை நினைவுக்குக் கொண்டு வர முயலுகின்றேன். முடியவில்லை என்று கூறுகின்றார்) கொழும்பிலேயே எனது பணி தொடர்ந்தது.

- ஒர் எழுத்தாளராக உங்களின் ஆரம்பகாலம் பற்றியே பேசி இருந்தோம். சிறுவர் எழுத்துகளாகவும், பின்னர் எழுதிய சில கட்டுரைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அதற்குப் பிறகு பின்னர் எப்போது புனைவுகள் எழுதத் தொடங்கினீர்கள்?

தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டுதான் இருந்தேன் என்றாலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதாக “கொள்கைத் தடாகத்தில்...” என்கிற கதையைக் குறிப்பிடலாம். எவ்வளவு சீதனம் வேண்டும் என்று கேட்கிற பெண்வீட்டாரிடம் “நீங்கள் விரும்பியதைக் கொடுங்கள்” என்று சொல்கிற மணமகனை வியந்து முன்னர் “போலிகெளரவம்” என்ற கதையை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டேன் அல்லவா. பின்னர் சீதனம் பற்றிய என்னுடைய சிந்தனையில் மாற்றமொன்று ஏற்பட்டிருந்தது. அதன் வெளிப்பாடே “கொள்கைத் தடாகத்தில்...” என்கிற சிறுகதை. அதற்கு (சற்று யோசித்துவிட்டு) பெயரை மறந்துவிட்டேன், ஆனால் ஒரு போட்டியில் முதல் பரிசும் கிடைத்திருந்தது. இந்த கதையின் சீதனம் எவ்வளவு வேண்டும் என்று கேட்கிற பெண் வீட்டாரிடம் சீதனமே வேண்டாம் என்று சொல்கிறவனாக மணமகன் இருப்பான். அப்போது எஸ்.பொ. கனக் செந்திநாதன் போன்ற ஈழத்துப் பிரபல எழுத்தாளர்கள் இணைந்து ஒரு குறுநாவலை எழுதினார்கள். அதில் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு அத்தியாயம் என்று எழுதுவார்கள். நானும் அதில் மஞ்சள் என்று ஒரு அத்தியாயத்தை எழுதினேன். 1962இல் இது வீரகேசரி வராமலரில் தொடராகவும் பின்னர் நூலாகவும் வெளியானது. அதுபோல கடல்தாரரை என்ற இன்னொரு குறுநாவலை அந்நாளில் இருந்த பத்து முக்கியமான எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து எழுதினேன். இது 1975 இல் நடந்தது.

- ஜம்பதுகளின் மத்தியில் நீங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்த சமகாலத்தில் இருந்த ஏனைய பெண் எழுத்தாளர்கள் சிலர் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா? எழுதிக்கொண்டிருந்தவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் எழுத்தாளர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும்படி எவருமே தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டிருக்கவில்லை. நான் உட்பட அனேகமானோர் எழுத்துடன் சேர்த்து மேடைப்பேச்சு, பட்டிமன்றம் போன்றவற்றிலும் சேர்த்தே ஈடுபட்டு வந்தோம். அப்போது சத்தியதேவி துரைசிங்கம் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் காந்திய சிந்தனை தொடர்பான விடயங்களையே பேசவார். அதுவும் மாநாடுகள் போன்ற பெரிய கூட்டங்களிலேயே அவர் பேசவார். அடுத்தது வேதவல்லி கந்தையா என்கிற இடதுசாரி. எனக்கு மிகவும் பிடித்தவர் இவர். இவரது வழிகாட்டலிலேயே நான் உருவானேன் என்று சொல்வது பொருத்த மானதாகும். ஆரம்ப காலங்களில் என்னை அதிகம் ஊக்குவித்ததோடு பலரிடம் அறிமுகம் செய்து நிறைய கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளவும் பேசவும் உதவினார். என்னை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் செல்லும் கூட்டங்களுக்குத் தானும் வருவார். அடுத்து, சௌந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு என்கிற கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரை

யாளராக இருந்தவர். இவர்கள் மூன்று பேரும் அன்றைய காலங்களில் எமக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக இருந்த ஆளுமைகள்.

- அண்மையில் கலைச்செல்வி இதழ்களை மீளப் படித்துக்கொண்டிருந்த போது 1960லேயே கலைச் செல்வி மகளிர் மலராக வெளியிட்டிருப்பதை அறியமுடிந்தது. அதனாடாக அப்போது நிறைய பெண்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்ததையும் அறியமுடிந்தது. அவ்வாறு எழுதிக்கொண்டிருந்த பெண்களுக்குள் ஏதாவது அறிமுகங்கள், சந்திப்புகள் நிகழ்வது உண்டா? அப்படி எதுவும் நிகழ்வதில்லை. ஒவ்வொரு வரும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்ததால் எம்மிடையே அறிமுகம் கூட இருந்ததில்லை. ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு சமயம் நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றுக்கு - (யோசிக் கின்றார்...) கட்டுரையின் பெயரை மறந்துவிட்டேன், ஆனால் பெண்கள் விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபடுவது பற்றியது என்று நினைவில் உள்ளது இன்னொரு பெண் எதிர்விணையாற்றினார். பின்னர் அடுத்த இதழில் எனது கருத்தை ஆதரித்து ராஜம் புஷ்பவனம் என்கிற இன்னொரு பெண் எழுத்தாளர் எழுதினார். இவையெல்லாம் மிக அழுர்வமான நிகழ்வுகள்.
 - எழுத்து, நாடகம், பேச்சு போன்றவற்றில் உங்களது பங்களிப்புப் பற்றிக் கூறினீர்கள். அரசியல் ரீதியாகவோ, அமைப்புச் சார்ந்தோ உங்கள் பங்களிப்புகள் எவ்விதம் இருந்தன?
- (சற்றே உற்றுப் பார்த்தவர் கண்களில் நீர் திரள், சுவரில் இருந்த ஒரு படத்தைப் பார்க்கின்றார். துப்பாக்கி ஏந்தி, நேர் கொண்ட பார்வையுடன் ஒரு பெண் இரண்டு கைகளாலும் அப்படத்தினை நோக்கிக் காட்டியவாறு) பங்களித்திருக்கின்றேன். புலிகள் இயக்கத்தின் நிறைய கூட்டங்களில் பேசினேன். அவர்கள் என்னை அழைத்துச் செல்வார்கள். அங்கே பெண்கள் மத்தியில் எமது போராட்டத்தின் தேவை பற்றியும் எமது சுதந்திரம் எவ்விதம் மறுக்கப்படுகின்றது என்றும் பேசவேன். ஆட்சேர்ப்புகளுக்கான பிரசாரக் கூட்டமாக இல்லாமல் இதற்கு முன்னர் வெவ்வேறு நாடுகளில் சுதந்திரப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட பெண்களை எல்லாம் உதாரணம் காட்டிப் பேசவேன். புராண காலங்களில் இருந்து, ஜோன் ஓஃப் ஆர்க் போன்றவர் களில் இருந்து இந்திய சுதந்திரப்போராட்ட காலம் வரை உள்ள பெண்களை முன்னுதாரணமாக்கி அதில் பேசவேன்.
- சாதியம் பற்றிய காட்டமான விமர்சனம் உங்களுக்கு இருந்ததாகவும், சாதியொழிப்பு பற்றிய அக்கறை இருந்ததாகவும் ஆரம்பத்தில் குறிப்

பிடிருப்பீர்கள். நீங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்த அதே காலப்பகுதியில் தான் ஈழத்தில் சாதியொழிப்பு தொடர்பான பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை, தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம் போன்ற அமைப்புகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. இவற்றில் உங்கள் பங்களிப்பு ஏதும் இருந்ததா?

எனக்கு மிகவும் கடினமான ஒரு காலமாக அது அமைந்திருந்தது. எனது நிலை சாதியொழிப்பை ஆதரிப்பதாகவும் அது மிக அவசியமானதும் என்றே இருந்தது. கணவரும் அதற்குப் பெரிதாகப் பிரச்சினையில்லைத்தான். ஆனாலும் குடும்பம், உறவுகள் என்கிற தடைகளை எதிர்கொள்வது சிரமமாக இருந்தது. கே. டானியலின் கூட்டங்களில் பேசி இருக்கின்றேன். எனது பேச்சுகளிலும் எழுத்திலும் சாதியொழிப்பை முன்வைத்திருக்கின்றேன். அதேநேரம் ஒரு விடயத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். எனது வீட்டை ஒட்டிய இடங்களில் நிகழும் நிகழ்வுகளில் பார்வையாளராக கலந்துகொள்வேன். ஒருங்கிணைப்பாளர்களை ஊக்குவிப்பேன். ஆனால் முன்னர் சொன்ன தடைகளுக்குப் பயந்து மேடையில் பேசுவதைத் தவிர்த்து வந்தேன். அன்றைய சூழல் அப்படித்தான் இருந்தது.

மாவிட்டபுரம் ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடந்தபோது எனது மனநிலை அதற்கு ஆதரவாக இருந்தபோது அந்தப் போராட்டத்திலும் இந்தப்பயத்தினால் நான் கலந்துகொள்ளவில்லை. அதேநேரம், மக்களில் ஒரு சாராரை உள்ளே நுழையவிடாத அந்த ஆலயத்தில் நுழையக்கூடாது என்று முடிவெடுத்து. அதற்கு முன்னரும்கூட நான் அந்த ஆலயத்தில் நுழைவதில்லை. அவ்விதமே பின்னரும் கடைப்பிடித்தும் வந்தேன்.

- ஈழத்தில் சாதி ஒழிப்புத் தொடர்பாகப் படிக்கின்றபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்ற விடயம் ஏன் பெரியார் பற்றிய அறிமுகம் அந்நேரம் ஈழத்தில் நிகழவில்லை என்பது. எனது தொடர்ச்சியான தேடல்களில் ஒன்றாகவும் அது இருக்கின்றது. பெரியார் அந்த நாட்களில் உங்களுக்கு அறிமுகமாகி இருந்தாரா?

இப்போசித்துப் பார்க்க எனக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. உண்மையில் எனக்கு அப்ப பெரியார் அறிமுகமாகவே இல்லை.

- அந்த நேரத்தில் காந்தியச் சிந்தனைகள் இலங்கையில் பரப்புரை செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. கம்யூனிச் சிந்தனைகள் பரப்புரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களைவிட எமக்கு நெருக்கமாக இருந்திருக்கக்

கூடிய பெரியாரிய சிந்தனைகளும் பெரியாரும் எவ்வாறு சரியான கவனம் செலுத்தப்படாது போயிருந்திருக்கக்கூடும்?

உண்மைதான். ஆனால் அப்போது பெரியார் எமக்கெல்லாம் அறிமுகமாக வில்லை. இப்போது யோசிக்கின்றபோது பெண்விடுதலை, சாதியொழிப்பு, சுயமரியாதை என்று பெரியாரியலில்தான் நிறைய விடயங்கள் எனக்கு நெருக்கமாக இருக்கின்றன. ஆனாலும் அப்போது எங்களுக்கு பெரியார் அறிமுகமாகவே இல்லை. இன்னும் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் எமக்கு அன்னாத்துரை, கருணாநிதி போன்றவர்களின் புத்தகங்கள்கூட அங்கே கிடைத்தன. ஆனால் பெரியாரிய சிந்தனைகள் எமக்கு அறிமுகமாகவில்லை. கனடா வந்த பின்னரே நான் பெரியாரைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

- இவற்றுடன் சேர்த்து யாழ் வாலிபர் காங்கிரஸையும் பேசவேண்டியிருக்கின்றது. யாழ் வாலிபர் காங்கிரஸின் இயக்கம் நீங்கள் சிறுமியாக இருந்த போதே இருந்தது என்றாலும், அதன் தலைவர்களாக இருந்த ஆனாமை களுடன் உங்களுக்கு அறிமுகம் இருந்ததா?

ஹன்டி பேரின்பநாயகத்துடன் நல்ல அறிமுகம் இருந்தது. அவர் ஒரு காந்தியவாதி. காந்திய சேவா சங்கத்தில் அவர் தலைவராக இருந்த அதே காலப்பகுதியில் நான் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையத்தில் தலைவரியாக இருந்தேன். அப்போது காந்திய சேவா சங்கம் கிளிநோச்சியிலும் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையம் தருமபுரத்திலும் இயங்கியது.

- அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையம் பெண்ணிய அல்லது பெண் விடுதலைக்கான அமைப்பு அல்ல என்றே அறிகின்றேன். இலங்கையில் பெண்ணிய சிந்தனைகளை அடியொட்டியதாக அமைப்புகள் கிட்டத் தட்ட எப்பதோற்றம் பெற்றன என்று கூறமுடியுமா?

அந்த நேரத்தில் அமைப்புகளாக எதுவுமே உருவாக்கம் பெறவில்லை. எண்பதுகளில் தான் மெல்லமெல்ல இடம்பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் பெண்கள், பெண்விடுதலை பற்றிய அக்கறைகொண்டவர்களில் சிலருக்கு தனிப்பட நட்புரீதியான அறிமுகம் இருந்தது. உதாரணமாக புஷ்பா கிறிஸ்ரி, பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோருடன் எனக்கு நல்ல தொடர்புகள் இருந்தன. அந்த வகையில் பல்வேறு கூட்டங்களிலும் பட்டி மன்றங்களிலும் கலந்து கொண்டு பேசவாம்.

- உங்களதுமிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று “யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கள் கல்வி” என்கிற ஆய்வு நால். பெண்கள் கல்வி

ரீதியாக எப்படி ஒடுக்கப்பட்டார்கள், ஆறுமுகநாவலரின் தேசியக் கல்விக் கொள்கை எப்படி பெண்கள் மீது இன்னமும் அதிகக் கட்டுப்பாடுகளை இறுக்கமாக்கியது, பெண்கள் கல்விக்கு கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளின் பங்களிப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு விடயங்களை துணிச்சலாக அலசி ஆராய்ந்திருந்தீர்கள். அந்த ஆய்வு பற்றி எதுவும் மேலதிகமாக்கூற முடியுமா?

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் வழி காட்டவின் கீழ் எனது முதுமாணி பட்டத்திற்கான ஆய்வே அந்த நாலாக வெளியானது. அந்த நேரத்தில் முதுமாணி பட்டம் அவசியம் என்று உணர்ந்தேன். அதேநேரம் திருமணமாகி குழந்தைகளும் இருந்தனர். நான் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன், நீர் படிப்பில் கவனம் செலுத்தும் என்று கணவர் ஊக்குவித்து படிக்கத்துண்டனார். மற்றும்படி எனது நீண்டகால ஆய்வு மற்றும் தேடவின் விளைவு அந்நால். அந்த வகையில் மகிழ்ச்சிதான்.

- பெண்ணியச் சிந்தனை தொடர்பான உரையாடல்கள் பரவலாக இடம் பெற்று, அவை அமைப்பு வடிவம் பெற்ற காலப்பகுதி என்று தொண்ணாறு களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான முக்கியமான செயற்பாட்டாளர்களுடன் உங்கள் அறிமுகம் எவ்விதம் இருந்தது?

நல்ல அறிமுகம் இருந்தது. பங்களிப்புகளும் செய்துள்ளேன். ஒருமுறை லக்சபானாவுக்கு அருகாமையிலாக இருக்கவேண்டும் அங்கே விடுதி ஒன்றில் குழுவாக சந்தித்து நிறைய உரையாடினோம். செல்வி திருச்சந்திரன் உள்ளிட்ட பலர் கலந்து கொண்டதாக நினைவில் இருக்கின்றது. பெண் விடுதலையே எல்லாருக்கும் நோக்கமாக இருந்தபோதும் சிந்தனையளவில் நிறைய மாற்றங்கள் இருந்தன. பெண்களை தனித்து, பெண்களுக்கான உலகம் என்கிறதான் பார்வை சிலரிடம் காணப்பட்டது. அப்படிப்பில்லாமால், பெண்களும் ஆண்களும் இணைந்தே பெண்விடுதலையை சாத்தியப் படுத்தலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அதுபோல “விதவா விவாகத்தை” ஆதரித்து நான் பேசியதும் பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் இப்படியான ஆரோக்கியமான உரையாடல்களின் வழியேதான் பெண்ணியச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன என்கிற மகிழ்ச்சி உண்டு.

- உங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது பல இடங்களில் உங்களது கணவரது ஆதரவு உங்களுக்குத் தொடர்ந்து இருந்ததைக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். உங்கள் குடும்பம் பற்றிக் கொஞ்சம் கூறுங்கள்?

கணவரைப் பற்றிக் கூறி இருக்கின்றேன். கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்தவர். வேலுப்பிள்ளை இராமலிங்கம் என்பது முழுப்பெயர். அவர் தலைமைத் தபால்திபராகப் பணியாற்றியவர். எமக்கு சசிகலா, கலாவாணி, குருமோகன், துளசிராம், குகபாலிகா என்று ஐந்து பிள்ளைகள். குருமோகனை 3 வயதிலேயே இழந்துவிட்டோம். குகபாலிகா தான்... (சுவரில் மாட்டப் பட்டிருக்கின்ற புகைப்படத்தை மீண்டும் பார்க்கின்றார். கண்கள் கலங்கி தளதளக்கின்றார். மேசையில் இருந்து “ஆழத்து நோசா” என்கிற புத்தகத்தை எடுத்து நீட்டுகின்றார். நூவின் அட்டையில் சீருடை அணிந்து ஆயுதம் ஏந்தியபடி மேஜை துளசி. சுவரில் தொங்கிய புகைப்படத்தில் இருந்த அதே பெண்.)

போரினால் எமது வாழ்விடம் நிலையில்லாததானது. பலாவி ராணுவ நகர்வுகளாலும், அவ்வப்போது ராணுவம் தான் தோன்றித்தனமாக பொது மக்களைச் சுட்டும், விசாரணை என்ற பெயரில் வீடுகளில் புகுந்து செய்யும் அட்டகாசங்களாலும் வாரத்தில் சிலநாட்கள் முதல், சிலசமயங்களில் பத்து நாட்கள் வரை அயற்கிராமங்களில் நிற்கவேண்டி ஏற்பட்டது. 1987ல் மாதக்கணக்காக உடுவிலில் நின்றோம். பின்னர் இந்திய அமைதிப்படையின் வருகையோடு ஒரேயடியாகத் தூரத்தப்பட்டோம். இதெல்லாம் கூட மகளின் மனதில் பாதிப்புகளைச் செய்திருக்கலாம். விடுதலைப் புலிகளின் மாணவர் அமைப்பு போன்றவற்றில் அங்கம் வகித்த அவள், 90ம் ஆண்டு, ஒருநாள் காலை கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் முழுமையாக இணைந்து கொண்டாள். “தாய் எட்டடி பாய்ந்தா, பிள்ளை பதினாறு அடி பாய்ந்திட்டிது” என்று ஊரில் பேசினார்கள்... (சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு) ஏழ வருட சேவை காணும், இனி இயக்கத்தை விட்டு விலகலாம் தானே என்று கேட்டபோது “இங்கே சொகுசாகவோ, சுதந்திர மாகவே, நிம்மதியாகவோ வாழுகின்றோம் என்று நினைக்காத்தீர்கள். நாமோ நம் சந்ததிகளோ இம்முன்றையும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக இம் மூன்றையும் துறந்துவிட்டுப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். நீங்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் பார்க்கின்றீர்கள். நான் பரந்த வட்டத்தைப் பார்க்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறையில் கடந்த ஏழு வருடங்களாக வாழ்ந்து பழகிவிட்டு ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வந்து நிற்க முடியாதுதானே என்று பதில் எழுதினாள். கடைசியில் 97ல் பெரிய மடுவில் இடம்பெற்ற மோதலில் அவனும் போய் விட்டான்.

குகபாலிகா விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து சில காலத்தில் நாமும் நாட்டு நிலை காரணமாக கொழும்புக்கு வந்துவிட்டோம். கிட்டத் தட்ட வீட்டை விட்டு, ஊரை விட்டு, உறவுகளை விட்டு நாடோடிகள்

போலத்திரிந்தே கடைசியில் கொழும்பில் தஞ்சமடைந்திருந்தோம். இவற்றால் குடும்பமே மனம் தளர்ந்திருந்த நிலையில் 91ம் ஆண்டு எனது கணவரும் காலமானார். அவர் இறந்து சில மாதங்களில் நான் கணடாவிற்கு வந்தேன். அதன் பிறகே குபாலிகாவின் இழப்பு. அந்த நேரம் நாங்கள் கணடாவிற்கு வந்துவிட்டோம்.

- கணடாவில் வந்த ஆரம்ப நாட்களில் உங்கள் பணி என்னவாக இருந்தது? இங்கே வந்த புதிதில் South Asian Women Centre பற்றி யாரோ சொல்லி அதில் இணைந்துகொண்டேன். மெல்ல மெல்ல அதில் முக்கியமான பொறுப்பிற்கு வந்தேன். ஆரம்பத்தில் இணைச்செயலாளராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் இருந்தேன். வெவ்வேறு இடங்களுக்குப் போய் பல்வேறுபட்டவர்களைச் சந்திக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் குறித்து விழிப்புணர்வுட்டும் வகையில் பிரச்சாரம் செய்தோம். தவிர, உள்ளியல் ஆலோசனைகளும் வழங்கினேன். எனது உடல்நலம் குன்றி ஒட்சிசன் சிலிண்டருடன் திரிய வேண்டி ஏற்பட்ட பின்னரும், அந்த சிலிண்டருடன் போய்க்கூட பல இடங்களில் பேசி இருக்கின்றேன். கிட்டத்தட்ட 75 வயதுவரையும் South Asian Women Centreல் பணியாற்றினேன்.
- கணடாவுக்கு வந்தபின்னர் நிறைய எழுதினர்கள் அல்லவா? பல்வேறு இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் உங்கள் ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளி வருவதை நானும் கண்டிருக்கின்றேன்.
இமோம். கணடாவந்துமுதலில் திருச்செல்வம் அவர்களின் வேண்டுதலில் “தமிழர் தகவல்” இன் முதலாவது ஆண்டுவிழாவில் பேசினேன். அதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக நிறைய இதழ்களிலும் கட்டுரைகளையும் எதிர்வினைகளையும் புனைவு களையும் எழுதியே வருகின்றேன்.
- உங்கள் நூல்கள் புத்தக உருவில் இலங்கையில் இருக்கின்ற போதே வெளியாகியிருந்தன அல்லவா?
இல்லை. அனேகமானவை கணடா வந்த பின்னரே வெளியாகின. அங்கே யிருந்து வெளிக்கிடுவதற்கு சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் எனது மகள் வாணியின் உதவியால் “குறமகள் கதைகள்” என்கிற ஒரு புத்தகம் மட்டும் வெளியாகியது. ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்கு காசு தேவைப்படுகின்றது என்பதே உண்மை. பதிப்புத்துறை இன்னமும் ஒழுங்காக வளர்ச்சிபெறவில்லை. பதிப்பகங்களில் இருந்து கடைகளுக்கோ

அல்லது வெளி நாடுகளுக்கோ புத்தகங்களை விநியோகம் செய்வதற்கான சரியான முறைகள் இல்லை. இதனால் அங்கிருந்து புத்தகங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவருவது என்பது குறைவாகவே இருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு நான் கண்டா வந்தபின்னர் “உள்ளக் கமலமடி” மிதர் வெளியீடாக வந்தது. அதன் பின்னர் விளம்பரம் வெளியீடாக “மாலை சுட்டும் நாள்”, “கூதிர்காலக்குலா வல்கள்” என்கிற இரண்டு புத்தகங்கள் வெளியாகின. அது தவிர “இராமபாணம்” என்கிற எனது கட்டுரைத் தொகுதியும், “யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண்கள் கல்வி” என்கிற ஆய்வுநாலும் கூட கண்டா வந்த பின்னரே வெளியாகின. அதற்குப் பிறகு அகணிதன், மிதுனம் என்கிற இரண்டு நாவல்களும் வெளியாகின.

அதேநேரம் கண்டா வந்தபின்னர் எனது எழுத்துகளில் நான் அவதானித்த இன்னொரு எதிர்விளைவும் உண்டு. இங்கே வந்தபின்னர் ஆங்கிலத்தில் நிறைய வாசித்ததாலோ அல்லது வயதின் காரணமாகவோ தெரியவில்லை. தமிழில் என் சொல்லாட்சி குறைந்துள்ளது. இதனை வெளிப்படையாகவே உணரமுடிகின்றது. எனது பழைய கட்டுரைகளை எங்கேயாவது தேடி எடுத்து வாசிக்கின்றபோது இவையெல்லாம் நானா எழுதியது என்ற பிரமிப்பே ஏற்படுகின்றது. ஆனால் தற்போதும் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். தமிழர் தகவலிலும் விளம்பரத்திலும் தொடர்ந்து என் ஆக்கங்கள் வெளியாகிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

இதுதவிர், நூலாக்கவேண்டும் என்று நான் எழுதிய நிறைய கட்டுரை களை ஒரு பெரிய பெட்டியில் சேர்த்துவைத்திருந்தேன். அவ்வளவும் நான் எழுதிய கட்டுரைகள். இடையில் நான் சுகவீனமற்று, சுயநினைவில்லாது சிலநாட்கள் இருந்தபோது அப்போது நான் இருந்த வீட்டைவிட்டு இடமாறி னேன். அந்த நேரம் எனது அவ்வளவு கட்டுரைகளையும் தொலைத்து விட்டேன்.

- கண்டாவில் நிறைய நாடகங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றீர்கள் அல்லவா? ஒமோம். நிறைய நாடகங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றேன். சிலவற்றை இயக்கியும் இருக்கின்றேன். பார்வதி கந்தசாமியுடன் சேர்ந்து பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் செய்த நாடகம் ஓன்றினை அண்மையில்கூட TV இல் ஒளிபரப்பினார்கள்.

ஆனால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது இலங்கையில் நாடகம் போட்ட காலத்தில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் வேறுவிதமானவை. பெண்கள் மேடையில் பேசுவதே அடிர்வமாக இருந்த காலம் அது. பெண் பேசுகிறார் என்பதற்காக மகிழ்ச்சி அடைவார்கள், ஆனால் விமர்சன ரீதியாகவோ ஆனாதிக்கத்தை

எதிர்த்தோ பேசினால் திட்டுவார்கள், கல்வீஸ்வார்கள். இப்படியான காலத்தில் நாடகங்களில் நடித்தால் எப்படி இருக்கும்? இவற்றைத் தாண்டித்தான் நாடகங்களில் நடித்தோம், மேடைகளில் பேசினோம். இப்பேரோசிக்கின்ற போது இவற்றையெல்லாம் நானா செய்தேன், இவ்வளவு துணிச்சலுடன் இதையெல்லாம் செய்தேனா என்கிற ஆச்சரியமே தோன்றுகின்றது. இவ்வளவு காலம் போயும் இன்னமும் நிலைமை பெரியளவு முன்னேறவில்லை என்பதே உண்மை.

- உங்கள்காலம் மிகமுக்கியமானது. நீங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற சாதி ஓழிப்புப் போராட்டங் களிலும் சரி பெண் விடுதலை, பெண்ணியச் சிந்தனைகள் தொடர்பான உரையாடல்கள், செயற்பாடுகளிலும் சரி தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திலும் சரி உங்கள் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளீர்கள். இவற்றுக்கு ஆதரவானதாகவே உங்களது சிந்தனைப்போக்கும் இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய நிலையில், குறிப்பாக ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் பார்க்கின்ற போது இந்த ஒடுக்குமுறைகள் மீண்டும் இறுக்கமடைந்திருப்பதாகவே உணரமுடிகின்றது. நீங்கள் இதனை எவ்விதம் பார்க்கின்றீர்கள்?

ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கின்றது. (நீண்ட நேரம் வெறித்துப் பார்த்தபடி இருக்கின்றார்). இந்த ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் இன்று கனடாவிலும் கூட இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஊடகங்களில் கூட அதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. சில காலங்களுக்கு முன்னர் இங்கிருக்கின்ற ஒரு பத்திரிகையில் இங்கிருந்த ஆளுமை ஒருவர் எழுதிய கட்டுரையில் ஜெயலலிதாவை “விபச்சாரி” என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது. நான் அப்போதே அதற்குப் பின் எதிர்வினை செய்திருந்தேன். ஒழுக்க மதிப்பீடு களை பெண்களுக்கே சமத்தி வசைபாடும் வழக்கம் இருக்கவே செய்கின்றது. ஒழுக்க மதிப்பீடுகள் என்றால் அவை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொது வானவையாக இருக்க முடியுமே தவிர பெண்ணுக்கு மாத்திரம் என்று இருக்கமுடியாது.

இலங்கையில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இங்கு வந்த புதிதில் நாம் சமத் துவம் என்று சொல்லிக் கொண்டோம். ஆனால் மெல்ல மெல்ல இங்கே எமது சமூகத்தில் இருந்த எல்லாவிதமான ஒடுக்கு முறைகளையும் இங்கும் கொண்டுவந்து விட்டோம். சாதிப்பாகுபாடு என்பது இங்கும் வலுவாகவே இருக்கின்றது. புதிய தலைமுறையினர் வேற்று இனத்தவர் களைத் திருமணம் செய்வதைவிட பிற சாதிகளில் திருமணம் செய்வதை

ஆதிக்காதித் தமிழ் மனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதே நேரம் வேற்று இனத்தவர்களைத் திருமணம் செய்கின்றபோது சாதியப் பாகுபாடு அழிந்து விடும் என்றாலும் அத்துடன் சேர்த்து தமிழ் அடையாளமும் அழிந்துவிடும் என்பதே உண்மை.

- உங்கள் கணவரது ஆதரவும் ஊக்குவிப்பும் உங்களுக்கு பலமாக இருந்த தாக்கு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் குடும்பத்தினர், உறவினர் என்று அடுத்த வட்டங்களைப் பார்க்கின்ற போது அவர்கள் அதே ஆதரவுடன் இருந்திருப்பார்கள் என்று கூற முடியாது அல்லவா?

நிறைய கண்டனங்கள், நிராகரிக்கும் பேச்சுகள் அவதாறுகள் என்று கேட்டிருக்கின்றேன். அதையெல்லாம் சட்டை செய்வது கிடையாது. (தூசு தட்டுவது போல பாவனை செய்துகாட்டுகின்றார்) தட்டிவிட்டு எனது வழியிப் போய்க் கொண்டிருப்பேன். கண்டனங்களை மட்டுமல்ல, பாராட்டுகளையும் கூட கடந்து சென்றுவிடுவேன். இப்போது நான் சொல்வது எல்லாம் எதிர் காலத்தில் நடந்தே தீரும், அப்போது இவர்கள் என்னைப் பற்றி உணர்வார்கள் என்று சமாதானம் செய்துகொள்வேன்.

- கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதுகளும் கௌரவங்களும் கலைஞர் களை மேன்மைப்படுத்துவன அல்ல. அவை அந்த சமூகம் பண்பாட்டு ரீதியில் எவ்விதம் இருக்கின்றது என்பதை வெளிக்காட்டுவன. அந்த வகையில் உங்களுக்கு ஏதாவது விருதுகள், கௌரவங்கள் வழங்கப்பட்டனவா என்று அறிவதன் மூலம் எமது சமூகத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை அறிய விரும்புகின்றேன்?

விருதென்றா?... இலக்கியப் பணிக்காக “தமிழர் தகவல் விருது” இரண்டு தடவைகள் கிடைத்தது. சுயாதீன் கலைத் திரைப்பட மையத்திடமிருந்து எனது இலக்கியப் பணிக்காக “அஃகேனம் விருது” கிடைத்தது. கனடா நாள் விழாவிலும் இலக்கியப் பணிக்கான விருது கிடைத்தது. மற்றும்படி சிந்தனைச் செல்வி, கலைச்செல்வி என்று வெவ்வேறு கூட்டங்களில் பட்டங்களைத் தருவார்கள், பொன்னாடை போர்த்துவார்கள், கௌரவித்து மாலை சூட்டுவார்கள். (சிரிக்கின்றார்)

- நீண்டகாலமாக ஈழத்திலும் சரி, புலம் பெயர் நாட்டிலும் சரி மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகளைப் பேணி செயற்பட்டுள்ளீர்கள். எல்லா விதமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக ஒங்கி ஒலித்த குரல்

உங்களுடையது. இந்த அனுபவங்களுடன் உங்கள் கரிசனங்களாக எவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றீர்கள்?

முக்கியமாக வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து விட்டது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். இளைய தலைமுறையினர் அதிகம் வாசிக்கின்றனர் என்று அடிக்கடி சொல்லப்பட்டாலும் அவர்கள் வாசிப்பது எது என்று பார்க்க வேண்டும். அனேகம் பேர் வாசிப்பது பொழுதுபோக்குக்காக மாத்திரம் என்றே சொல்லத்தக்கவை. வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்ட இங்கே நூலகங்களில் நிறைய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துகின்றார்கள். ஆனால் எம்மவர்கள் அவற்றில் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்டுவதுடன், நாம் வாசித்தவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிரும் பழக்கத்தையும் தூண்டவேண்டும். அது எமது பார்வையை விசாலப் படுத்துவதுடன் பிறரையும் வாசிக்கத் தூண்டும்.

* ஒரு பதிவாக, உரையாடலாக, உங்களைப் பற்றி அறிய விரும்பினோம். உங்களைப் பற்றி அறிவது என்பதற்கு மேலதிகமாக எமது சமூகத்தில் 75 ஆண்டுகளாக ஏதோ ஒரு வகையில் பண்பாட்டு நீதியாகப் பங்களித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவரது அனுபவத்தின் சாரமாக எம்மால் நிறைய அறிய முடிந்தது. இத்தனை உறுதியுடனும் ஆழமாகவும் பல்வேறு துறைகளிலும் பங்காற்றிய உங்களுடனான இந்தச் சந்திப்பு உங்களைப் பற்றிய கையில் அள்ளிய கடல் மாத்திரமே!

நன்றி: தாய்வீடு

எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நூல்களின் விபரம்

பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம் தாலாட்டு ஒப்பாரி பற்றிய ஒரு சமூகவியல் நோக்கு:

ஆன், பெண் இருபாலாரும் ஓதிச், சொல்லிப் பாடிய பாக்கள், பழுமொழிகள், நொடிகள், பாடல்கள் ஆகியன மானிடவியல், சமூகவியல், மொழியியல் போன்ற துறை களுக்குரிய ஆய்வுக் களங்களாக அமைந்துள்ளன. கிராமியக் கதைகள், தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்றன சில தனிச்சிறப்புகளுடையன. இந்தச் சிறுநூல் தமிழ்ப்பெண் களின் எழுதா இலக்கியங்களாம். தாலாட்டு, ஒப்பாரி ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது.

தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்களில் ஒரு பெண்டிலை நோக்கு:

இந்நால் வரலாறு, மானிடவியல், சமூகவியல் என்ற பல் சங்க கற்கை நெறிப்பாங்குடையத்தாயிருப்பதை அவதானிக்கலாம் மாக்கிச் சிடிப்படை ஒன்று இருந்தாலும் அதை மீறிய ஒரு தேடலும் உண்டு. சமூகப் பரிமாணங்களை, பொருளாதார அரசியல் உருவாக்கங்களினுடைய விளக்க முற்படுகிறது. அதே சமயம் வர்க்கம், சாதி என்ற பிரிவு களுக்கூடாகக் கலாசாரக் கட்டுமானங்களை இனம் கண்டு, அரசியல் பொருளாதார உருவாக்கங்களுக்கும், கலாசார கட்டுமானங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் தொட்டு நிற்கிறது. தமிழ் கலாசார இயல்புகளையும், நியதிகளையும் கட்டவிழ்த்து ஆண் சார்ந்த நோக்கினையும் ஆணை மேல் நிலைப்படுத்திய ஆதிக்க அதிகார சமூக கட்டுமானங்களையும், கருத்தியலையும் தொடர்புபடுத்துகிறது. வரலாற்றையும், மானிடவியலையும் இணைத்து மாக்கிச் செய்துகொள்ள நோக்கில் செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வு ஒரு முதல் நிகழ்ச்சியாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வர்க்கம், சாதி, பெண்டிலை பண்பாடு:

பெரியாரியம் என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கை ஒழுங்குபடுத்தி இருந்தோம். ஆறு கட்டுரைகள் வாசிக் கப்பட்டன. அவற்றின் தலைப்புக்கள் ஒரு தர்க்கரீதியான அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. பெரியாரின் ஜம்பெருங் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்யும் ஒரு முயற்சியாக அது அமைந்தது. பெண்விடுதலை, சாதியம், நாத்திகம், மொழியியல், அரசியல் போன்றவை பற்றிய பெரியாரின் கருத்தியல் கோட்பாடுகள், அவற்றின் விளக்கம், முரண்பாடுகள் போன்றன அக் கட்டுரைகளில் வெளிவந்தன. இவையாவும் நூலாகத் தொகுப்பட்டுள்ளது.

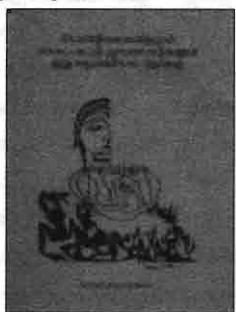

- பெரியாரியத்தின் தோற்றுவாய்க்குக் களமாக அமைந்த தமிழ்நாட்டு சமூக அரசியல் நிலை.
- தேசியவாதக் கருத்தியலும், பெரியாரின் தேசியவாதமும்
- தமிழ்க் காலாசாரத்தில் பெரியாரின் கோபாவேசமான கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையின் தாக்கம்.
- பெரியாரின் பெண்டிலைவாதக் கொள்கை
- வர்க்க முரண்பாடுகளைப் புறக்கணித்து சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெரியார் வேண்டி நின்ற சமூக உருமாற்றம் சாத்தியப்படுமா?
- பெரியாரின் மொழி இலக்கியம் பற்றிய கொள்கை போன்ற தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் அமைந்தன.

பெண்டிலைவாதமும், கோட்பாட்டு முரண்பாடுகளும் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு:

இந்த நூல், பெண் நிலைச் சிந்தனையை அறிவார்ந்த தளத்தில் அறிமுகம் செய்வதோடு தமிழ்ச் சமூக நிலையில் அதனைப் பிரயோகித்து, தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் பல தள நிலைகளில் மறு வாசிப்புச் செய்ய முற்படுகின்றது.

இன்று பெண்ணியச் சிந்தனை சமூகத்துக்கான மாற்றுச் சிந்தனையாகவும், பெண்டிலை நின்று அனைத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி, ஆண் சார்ந்த அனைத்து

மதிப்பீடுகளுக்கும், விழுமியங்களுக்கும் எதிரான, மாற்றம் ஒன்றை அவாவி நிற்கிறது. இந்த நாலும் இந்த நிலையில் எமக்குப் பயனளிக்கிறது. மேலும் நடைமுறை சார்ந்த விவரங்களை நோக்கி நகர்த்தி ஊடாட வைக்கின்றது.

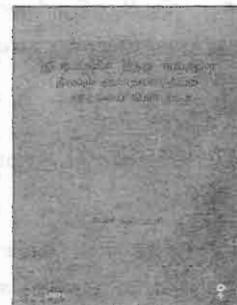
கருத்தியலும், பண்பாட்டுக் கோலங்களும், கட்ட விழுக்கும் சமயக் கொள்கைகளும், கிரியைகளும்:

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தால் நடாத்தப் படும் கருத்தரங்குகளின் சமர்ப்பிக்கப்படும் கட்டுரைகளில் தகுதியானவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நூல் உருவும் பெறுவது வழக்கமாக எம்மால் முன்னெடுக்கப்படும் செயல். எம்மால் ஜனவரி மாதம் 18ம், 19ம் திகதிகளில் பெண்களும் மதுமும் என்ற தொனிப்பொருளை மையமாக வைத்து நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் பல முக்கியமான செய்திகள் அடங்கிய கட்டுரைகள் வாசிக் கப்பட்டன. அதனை எழுதியோர் அக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியோரால் முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை உள்வாங்கிக் கட்டுரைகளைச் செம்மைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

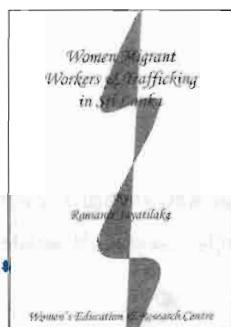
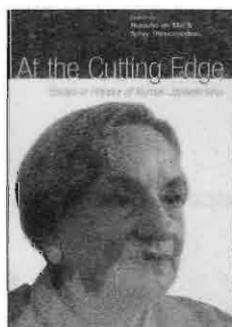
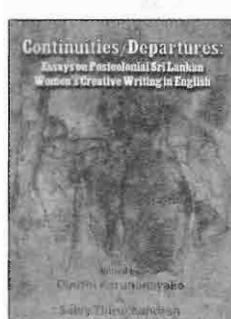

இலங்கையில், இந்து சமயத்தில் நிலவும் ஆண் தலமைத்துவ சிந்தனைப் போக்குகள்:

இவ் ஆய்வு இந்து சமயத்தில் நிலவும் கருத்தியல் வழக்காறுகள் கிரியைகள் போன்றவற்றில் உருவாக்கப் பட்ட பால்நிலை அசமத்துவத்தை இளங்காண முயல்கிறது. நம்நாட்டின் பல்வேறுப்பட்ட யாழிப்பாண, மட்டக்களப்பு, மலையக, திருக்கோணமலை பகுதிகளில் வசிக்கும் இந்துக்களை கள ஆய்வு செய்துள்ளது. இம்முறையியல் ஊடாக பலமுடிவுகளை இந்நால் வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளது. பாரபட்சமான நிலைகளையும் அசமத்துக் கோட்பாடுகளையும் அகற்றுவதே இவ்வாய்வின் முதல் நோக்கம். இந் நோக்கத்தைக் கொண்டு கல்வியாளர், இந்துசமய அறிஞர்கள், இந்துசமயாச் சாரிகள், பொது மக்கள் போன்றவர்களுக்கு எடுத்தியம்பி ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தைக் காணப்பது எங்களது இறுதி நோக்கமாக இருக்கிறது.

ஆங்கில வெளியீடுகள்

வருடாந்த சந்தா – நிவேதினி

North America:	US\$ 20
UK and Europe:	US\$ 12
India and Asia:	US\$ 07
Sri Lanka:	LKR 300

சந்தா விண்ணப்பம் 2014 – 2015

நிவேதினி சஞ்சிகைக்குச் சந்தா அனுப்பியுள்ளேன்

பெயர் :

விலாசம் :

திகதி :

இத்துடன் காசோலை / மணிஷடரைப் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத் தின் பேரில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

Women's Education and Research Centre

58, Dharmarama Road,
Colombo 06,
Sri Lanka.

Tel: +94 11 2595296

Fax: +94 11 2596313

கையெழுத்துப் பிரதி ஒப்புவித்தல்

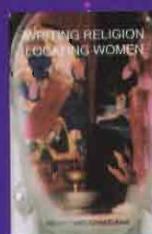
- கட்டுரை சமர்ப்பிப்போர் தங்கள் பிரதியை வைத்துக்கொண்டு இரு பிரதிகளை எமக்கு அனுப்ப வேண்டும். A4 காகிதத்தில் ஒரு பக்கத்தில் ஓவ்வொரு வரிக்கும் இடைவெளி விட்டு (Double space) எழுதப்பட வேண்டும்.
- ஹாவேர்ட் ஒழுங்குமுறையைப் (Harward Systems) பின்பற்றி அடிக் குறிப்புக்களும் உசாத்துணை நூல்களும் எழுதப்பட வேண்டும்.
- அட்டவணைகள் புறம்பான தாளில் அல்லது இருவரிகள் இடை வெளிவிட்டு, எல்லா அட்டவணைகளின் கீழும் விளக்கமான தலைப்புகளும், அவற்றின் மூல நூல்களும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.
- புரியாத சொற்கள் உபயோகிக்காமல் தெளிவாக வாசிக்கக்கூடிய நடையைப் பின்பற்றும் அதேவேளை கடினமான சொற்பிரயோ கத்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளவும். சாதித்துவம், இனவாதம் முதலிய வற்றை வெளிப்படுத்தும் சொற்பிரயோகங்கள் இடம் பெறுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.
- அடிக்குறிப்புகள் இலக்கமிடப்பட்டு வரிசைப்படி கட்டுரையின் கடைசிப் பக்கத்தில் தரவேண்டும்.
- மேற்கோள்கள் Italics font இல் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

பிரசர உரிமை

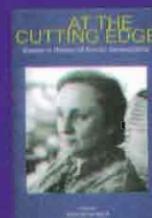
கட்டுரைகளை மீள் பிரசரிக்கு போது பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத் திடம் பிரசர உரிமையைப் பெற வேண்டும். இதன் மூலம் தங்கள் கட்டுரைகளை ஒரு வருடத்துக்குப் பின் வேறு வெளியீடுகளில் பிரசரிக்க முடியும்.

Continuities/Departures: Essays on Postcolonial Sri Lankan Women's Creative Writing in English
By Diniti Karunanayake & Selvy Thiruchandran
Published by Vijitha Yapa Publications

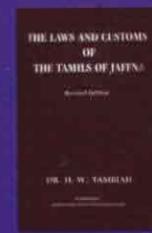
Writing Religion: Locating Women
By Selvy Thiruchandran
Published by Social Scientists Association, Colombo

At the Cutting Edge: Essays in Honour of Kumari Jayawardena
Edited by Neloufer de Mel & Selvy Thiruchandran
Published by Women's Education and Research Centre

History of Women's Movement in Sri Lanka
By Selvy Thiruchandran
Published by Women's Education and Research Centre

The Laws and Customs of the Tamils of Jaffna (Revised Edition)
By H.W. Tambiah
Published by Women's Education and Research Centre